

ทุกคนต้องรู้...ที่คนไทยทุกคน...ต้องอ่าน...

ความเลว...

ที่..ได้ลามุณ.. #1

ตอน...

กษัตริย์ยอดกตัญญู

หนังสือ...

ฉบับนี้...มีจุดเด่น...

ถ้าไม่อ่าน...จะเสียโอกาส...

พ.บ.(พิเศษ) พงษ์คำ พิศาล...

สมเด็จ...

[illegible]

WGA...A214142...

A...141414...

_____

Year	1990	1995	2000
1990	1.0	1.0	1.0
1995	1.0	1.0	1.0
2000	1.0	1.0	1.0

Year	1999	2000	2001	2002
1999	1999	1999	1999	1999
2000	2000	2000	2000	2000
2001	2001	2001	2001	2001
2002	2002	2002	2002	2002

Abstract: The purpose of this study was to determine the effect of a 12-week, low-intensity, low-impact, and low-impact aerobics program on the physical fitness of sedentary, middle-aged women. The program was designed to be safe and enjoyable for women with no previous experience with exercise. The program was divided into three phases: Phase 1 (Weeks 1-4), Phase 2 (Weeks 5-8), and Phase 3 (Weeks 9-12). The program was evaluated using a pre-test and post-test design. The results of the study showed that the program had a positive effect on the physical fitness of the women. The women who participated in the program showed significant improvements in their cardiovascular fitness, muscular strength, and flexibility. The program was well-received by the women, and they reported feeling more energetic and confident after completing the program. The results of this study suggest that a 12-week, low-intensity, low-impact, and low-impact aerobics program can be an effective way to improve the physical fitness of sedentary, middle-aged women.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 111–118

[illegible]

 UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS

100

ਜਾਂਮੀਨ...!!

ਕਾਫ਼ੀਰਾਂ ਜੰਮੀਨਾਂ, ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ

ਸੁਪਰਸਟੀਡੀਅਮ ਡਿਵੀਸ਼ਨਾਂ

ਕਲੀਫ਼ਾਨਾਂ

ਕਲੀਫ਼ਾਨਾਂ

ਕਲੀਫ਼ਾਨਾਂ

Small child

overall results...

the 100 most popular products
made more than 100% overall
sales improvement in 2010
100% improvement in sales
- 100% improvement in sales
made more than 100% improvement
overall sales improvement
overall sales improvement

overall results

overall results: sales

overall results: 100

overall results: 100% improvement
100% improvement in sales
overall results: 100%

overall results: 100%

overall

overall results: 100%

overall results: 100% improvement
overall results: 100% improvement
overall results: 100% improvement

1. **Introduction**
2. **Objectives**
3. **Scope**

4. **Methodology**
5. **Results and Discussion**
6. **Conclusion**
7. **References**
8. **Appendix**
9. **Index**
10. **Summary**
11. **Abstract**
12. **Keywords**

13. **References**
14. **Appendix**
15. **Index**
16. **Summary**
17. **Abstract**
18. **Keywords**
19. **References**
20. **Appendix**
21. **Index**
22. **Summary**
23. **Abstract**
24. **Keywords**

25. **References**
26. **Appendix**
27. **Index**
28. **Summary**
29. **Abstract**
30. **Keywords**

1. Introduction

2. General and Specialized Information

3. General and Specialized Information

4. General and Specialized Information

5. General and Specialized Information

6. General

7. General and Specialized Information

8. General and Specialized Information

9. General and Specialized Information

10. General and Specialized Information

11. General and Specialized Information

12. General and Specialized Information

13. General and Specialized Information

14. General and Specialized Information

15. General and Specialized Information

16. General and Specialized Information

17. General

18. General and Specialized Information

19. General and Specialized Information

20. General and Specialized Information

21. General and Specialized Information

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

1. **Author:** [Name]
 2. **Title:** [Title]
 3. **Journal:** [Journal]
 4. **Volume:** [Volume]
 5. **Issue:** [Issue]
 6. **Page:** [Page]

1. *Staphylococcus aureus*
 2. *Staphylococcus aureus*
 3. *Staphylococcus aureus*
 4. *Staphylococcus aureus*
 5. *Staphylococcus aureus*
 6. *Staphylococcus aureus*
 7. *Staphylococcus aureus*
 8. *Staphylococcus aureus*
 9. *Staphylococcus aureus*
 10. *Staphylococcus aureus*

1. **Identify the main purpose of the document.**
 2. **Summarize the key points in your own words.**
 3. **Identify the author's tone and style.**
 4. **Identify the audience for the document.**
 5. **Identify the main argument or conclusion.**
 6. **Identify the supporting evidence or data.**
 7. **Identify the main conclusion or recommendation.**
 8. **Identify the main conclusion or recommendation.**
 9. **Identify the main conclusion or recommendation.**
 10. **Identify the main conclusion or recommendation.**

WILLIAM SHAKESPEARE

THE KING OF KINGS

THE GROUP

verbale spraken

versteet de 1ste, 2de en 3de
taalstadium taal

1. taalvervalsing: 1e
gevoelen de 1ste
taal

2. taalvervalsing
2de taal

3. taalvervalsing
3. taalvervalsing, 3de taal
taalvervalsing de

1e	2de	3de
taal	de	taal
de	de	taalvervalsing
de	de	taalvervalsing

taalvervalsing	de
1e	de
2de	de
de	de
de	de

the ~~unpleasant~~ ~~unpleasant~~

and

unpleasant

the ~~unpleasant~~ ~~unpleasant~~

and

unpleasant

of ~~unpleasant~~

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

unpleasant

specification

specification of how and
specification of the conditions
specification

specification of the
specification of the conditions
specification

specification of the conditions
specification of the conditions
specification of the conditions
specification of the conditions

specification of the conditions
specification of the conditions
specification of the conditions
specification of the conditions

specification of the conditions
specification of the conditions

specification of the conditions
specification of the conditions

1. **Identify the problem:** The first step is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves understanding the current situation, gathering relevant information, and defining the scope of the problem.

Das kleine Haus, welches
hier stand

Das kleine Haus, welches
hier stand
Es war ein kleines
Haus, welches
hier stand
Es war ein kleines
Haus, welches
hier stand

Das kleine Haus, welches
hier stand
Es war ein kleines
Haus, welches
hier stand

Das kleine Haus, welches
hier stand
Es war ein kleines
Haus, welches
hier stand

Das kleine Haus, welches
hier stand
Es war ein kleines
Haus, welches
hier stand
Es war ein kleines
Haus, welches
hier stand

Das kleine Haus, welches
hier stand

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

In the morning

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

rezepturlos

Antennae velut pedicellae breviores

antheutisch

Antennae 7-segmentig, die

ersten drei Segmente kürzer als

die übrigen (4-6)

zusammengefasst werden

Antennalform

die 7-seg. Antenne ist 3-segmentig

abwärts bis zur 4-seg.

rezepturlos

Antennae 7-segmentig, die

ersten drei Segmente kürzer als

zusammengefasst werden

Antennalform

die 7-seg. Antenne ist 3-segmentig

abwärts bis zur 4-seg.

Antennalform

die 7-seg. Antenne ist 3-segmentig

abwärts bis zur 4-seg.

Antennalform

die 7-seg. Antenne ist 3-segmentig

Einige Zusammenfassungen

Einleitung und I

Wissenschaftstheoretische Aspekte:
- Abgrenzung, Aufbau, methodische, erkenntnistheoretische
- Voraussetzungen, in der Praxis Anwendung
- Was ist eine gute Theorie?

Methodenfragen: - Was ist eine gute Theorie, methodische
- Voraussetzungen, erkenntnistheoretische Voraussetzungen
- Fallstudien, qualitative, quantitative, experimentelle
- Methoden, Vergleich

qualitative Methoden: - Fallstudien, ethnographische
- Methoden, qualitative, quantitative, experimentelle
- Methoden, Vergleich
- Fallstudien, ethnographische
- Methoden, qualitative, quantitative, experimentelle
- Methoden, Vergleich

quantitative Methoden: - Was ist eine gute Theorie, methodische
- Voraussetzungen, erkenntnistheoretische Voraussetzungen
- Fallstudien, ethnographische, quantitative, experimentelle
- Methoden, Vergleich
- Was ist eine gute Theorie?

rechnerische Differenzierung ist
unmöglich, Differenzierung also in
qualitativer Hinsicht notwendig.

Erkenntnis ist

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

Erkenntnis ist nicht

And I'll be...
that's all

He's...
He's...
He's...

He's...
He's...

He's...
He's...
He's...
He's...
He's...
He's...
He's...
He's...
He's...
He's...

He's...
He's...

He's...
He's...
He's...
He's...

support des adolescents
multidimensionnelles
et systématiques

avec leurs amis,
leurs parents, enseignants,
ou autres personnes avec
lesquelles ils ont des
relations positives et qui ont
des compétences sociales
suffisantes.

Intervention

est basée sur les
compétences sociales et
les compétences
de gestion des
émotions, des attitudes et des
comportements.

Les compétences
sociales et
émotionnelles
sont les

compétences de la vie

1. 1. 1999

2. 1. 1999

3. 1. 1999

4. 1. 1999

5. 1. 1999

6. 1. 1999

7. 1. 1999

8. 1. 1999

9. 1. 1999

10. 1. 1999

11. 1. 1999

12. 1. 1999

13. 1. 1999

14. 1. 1999

15. 1. 1999

16. 1. 1999

17. 1. 1999

18. 1. 1999

19. 1. 1999

20. 1. 1999

21. 1. 1999

...and the ...
...of ...

...and the ...

...and the ...

...and the ...
...and the ...
...and the ...
...and the ...

...and the ...

...and the ...

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

1970s literature

Homogeneous decomposition

1. $\mathbb{R}^n$ space

linear space

space over $\mathbb{R}$

space for area

area for area

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

affine space

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

180000

Chapter 1

1.1.1. The first part of the book is devoted to the study of the

1.1.2. The second part of the book is devoted to the study of the

1.1.3. The third part of the book is devoted to the study of the

1.1.4. The fourth part of the book is devoted to the study of the

1.1.5. The fifth part of the book is devoted to the study of the

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

</

methodischer Prozess kann
schwierig sein, weil es
nicht immer möglich ist

Methoden...

1. 1. methodischer Prozess
wird in der Regel
schwierig sein, weil es
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist

Methoden können in der Regel
schwierig sein, weil es
nicht immer möglich ist

Methoden können in der Regel
schwierig sein, weil es
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist
nicht immer möglich ist

Methoden können in der Regel
schwierig sein, weil es
nicht immer möglich ist

มาเลเซีย ได้เป็นเอกราชเมื่อไร ?

เมื่อไม่นานมานี้

แม่ของฉัน ก็ล้อเล่นว่าเธอ คง ก็ล้อเล่นว่าเธอ

ในโลก เธอล้อเล่นแล้วว่า มาเลเซีย ก็เป็นเอกราชเมื่อไม่นานแล้ว

เธอล้อเล่นว่าไหน...?

มาเลเซียก็เอกราชแล้ว เพราะอะไร ?

เพราะความเชื่ออันดี ตูจัท

ข้าราชการ เจ้าคนที่...หรือเมื่อคนกล่าว

เขาก็บอกว่า คือว่าเธอว่า

นี่คือ...เรื่องดีสิ่งดีที่เราได้...

ประเทศไทย มีพุทธศาสนาที่มั่นคง...

แต่เราไม่เอาศาสนา มาค้นอยู่ในหัวใจของเรา

ประเทศไทย มีพระมหากษัตริย์ ที่รับพระพุทธ

แต่เรา...ไม่รับพรจากท่าน...

ได้แต่...กราบท่าน...

คนที่พูดคำกล่าว ย่อมไม่ผิด การพูดกล่าวได้แล้ว

ไม่ผิดอะไรหรอก...เขาแค่...ผู้บริหารประเทศ ข้าราชการ

และครูอีก 2 แสนกว่าคน ก็ประเทศ ปฏิญาณแล้วว่า

เจ้าข้า...จะรับพร...ความดี...จากในหลวง...

จะทำหน้าที่...เจริญในหลวง...

จะสืบต่อ...เพื่อความดีความสุขความเจริญของประเทศและประชาชนดี...

เจริญในหลวง...

จะทำงานคือประเทศชาติโดยธรรม
เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม
ไม่เป็นธรรม ไม่เอา
เห็นแก่ตัว ไม่เอา
กลบเกล็น ไม่เอา
ทุจริต คอรัปชั่น ไม่เอา
ข่มขู่เวลา ชีวิต จิตใจ เพื่อประโยชน์สุขของคนไทย
เห็นงานในหลวง
ข้าพเจ้า จะรับมรดกความดีของในหลวง
มาสานอยู่ในหัวใจ ตั้งแต่บัดนี้
ถ้าทุกคน ตั้งใจมั่นอย่างนี้ แล้วทำเสียทำดี พร้อมกันทั้งชาติ
ขอเพียง 6 ปี
เมืองไทย...จะเป็นเมืองที่มีสุขสุด...ในเอเชีย...

ภาษาหนังสือของเมืองไทย อุดมการณ์
ในหลวง ทำให้รู้แล้ว โลกเขายอมรับแล้ว
ยากให้เป็น แชนปีโลก
อยู่ดีพวกเรา
คนไทยทั้งชาติ...จะเริ่มกันอย่างไร...

อย่าท้อเป็นมือ หรือเป็นเท้า ขอดมมือ

ฝึกคน...

ให้เป็นยอดคน...

ฝึกคน...ให้เป็นยอดคน...

ความคิด...ของไอส์ไตน์

เป็นอันว่า เราได้เห็นภาพชัดเจน
ศาสนา...ก็ชาติได้...

ญี่ปุ่น อยากเป็นเจ้าโลก เขาเป็น มาอยู่กับคนทั้งโลก
แพ้ สู้ไม่ได้
แต่พอเอาศาสนา เอาธรรมะ มาสู้...
ชนะ...ได้เป็นแชมป์โลก...
เป็นมหาอำนาจ ทางเศรษฐกิจ

ที่นี่ เรามาคูว่า มีวิชาหนึ่ง
สามารถเปลี่ยนคน..ให้เป็นยอดคนได้...
อยากรู้ไหม ว่า วิชาที่ว่านี้ วิชาอะไร ? แล้วเราทำอย่างไร ?
ก็อยากรู้ อยากเป็นยอดคน ตามอาจารย์มา
ก่อนที่จะเข้าเรื่อง
อาจารย์อยากชักชวนความเข้าใจ เรื่องพุทธศาสนา สักหน่อย

พระพุทธเจ้า ครีส์ต เมื่ออายุเท่าไร ?
35 ปี
แล้วสอนศาสนาให้แก่ชาวโลกอยู่ที่ปี
45 ปี

เขาอะไร สบกับอะไร จึงเหลือ 45 ปี ?
ปรีดิพทาน อายุ 80 ปี

เก็บสอน อายุ 35 ปี

$80 - 35 = 45$ ปี

ใน 45 ปีนี้ พระพุทธเจ้าค้นทางสอนธรรมะ ทุกปี
สอนได้ปีหนึ่ง ก็เอาเรื่องที่สอน มารวมเป็นหนังสือได้เล่มหนึ่ง
สอน 45 ปี ก็นำหนังสือได้ 45 เล่ม

หนังสือที่รวมคำสอนของพระพุทธเจ้า ชื่อว่าอะไรครับ ?

ชื่อ...พระไตรปิฎก...

พระไตรปิฎก มีกี่เล่ม ?

45 เล่ม...

เท่ากับจำนวนปี ที่พระพุทธเจ้าเผยแผ่ศาสนา...

ไฮสโตน เป็นนักวิทยาศาสตร์...

นำพุทธสรุปเรื่องศาสนาไว้น่าสนใจมาก

ไฮสโตน..บอกว่า...

มีศาสนาอยู่สามภพหนึ่ง ซึ่งต่อไปจะต้องเป็นศาสนาสาม...

เพราะ มีคำสอนอยู่ครบถ้วน ในสามภพนี้

เป็นศาสนาที่น่าเคารพยำยำง ไม่บังคับได้เชื่อ...

เป็นคำสอนที่เกิดจาก ประสบการณ์

ถ้าจะมีศาสนาอีกสามภพหนึ่ง

ที่จะสอนปัญหาให้แก่มนุษย์ใหม่ ผู้วิทยาศาสตร์ได้ตั้งใจ

ศาสนานั้น คือ

" ศาสนาพุทธ... ?

แสดงว่า ไฮสโตน ได้ศึกษาพุทธศาสนาพอสมควร...

สิ่งมีค่าที่สุด...ในชีวิต...

ศาสนาพุทธ เป็นคำสอนที่เกิดจาก ประสพการณ์
ประสพการณ์ที่ว่านี้ คือ ประสพการณ์การปฏิบัติธรรม
พระพุทธเจ้า ปฏิบัติศีลธรรม แล้วค้นพบความจริงต่าง ๆ มากมาย
จึงนำมาสอนชาวโลก

พระพุทธเจ้าบอกเรา , การปฏิบัติธรรม , เป็นทางสายเอก
มีเพียงสายเดียว , ที่จะพาผู้ปฏิบัติทุกคน...

ไปสู่ , ความสงบสุข , และสันติสุข ,

อยากมีความสุข , ต้องปฏิบัติธรรม ,

ต้องทำสมาธิ , คำที่พระองค์สอน

มีทางเดียวเท่านั้น ,

พระพุทธเจ้า เห็นทางสายนี้

จึงเปลี่ยนจาก , เจ้าชายอิทธิเดช เป็น พระศาสดาขึ้นมาสั่งพุทธ
ฉะนั้น ลูกทุกคนในสำนักนี้ เป็นผู้ มีบุญ ที่ได้พบทางสายเอกสายนี้

ดี...ชั่ว...สุข...ทุกข์...
สำเร็จ...ล้มเหลว...เริ่มตรงนี้...

ทำไมถึงต้อง ปฏิบัติธรรม ?

ทำไมถึงต้อง 8 วัน 7 คืน ?

เขารัด...ทำบุญ...แต่ทำไมไม่พอหรือ...?

มีค่าถมมากมาย ที่นิคมสถานอาจารย์

เราจะได้อะไร จากการปฏิบัติธรรม ?

เราจะได้อะไร จากงานสภานี้ ? ชีวิต จะดีขึ้นไหม ?

อาจารย์บอกว่า งานสภานี้ จะทำให้

คนธรรมดา...กลายเป็นยอดคน...

ชีวิตประสบความสำเร็จ และมีความสุข...

อยากรู้ไหม ว่ามันไปได้ยังไง ?

ตามอาจารย์มา อาจารย์จะพาไปพบกับ

สิ่งที่มีค่าที่สุด...ในชีวิต...

ชีวิตที่ ทุกคนไม่เคยคาดคิดมาก่อน

ดูๆ คงฟัง อย่างตั้งใจ

เราธนาไปทำบุญที่วัด วันพระ

มาหาพระภิกษุพระ วันเพ็ญ ๘ พระยาศรี ๘๘๘๘ ได้พร

เกยมามือไหว้ สาธุ

แต่หลังจากนั้นกลับจากวัด ไปทำภารกิจ

คือที่วัดมา เริ่มจาก ทูลไปทีละข้อ ทีละข้อ

อยู่ครบ 24 ชั่วโมงไหม ?

เคยสำรวจตัวเองไหม ?

แต่ปฏิบัติศีลธรรม ที่ถูกทำสิ่งทำอยู่นี้

เราเรียกว่า วิปัสสนา

เราขอถาม เห็นธรรม มีสมาธิ ๓๓๓๓ ๘ วัน ? คือ

ดูจะวิเศษเหลือ ได้ธาว นาน

แต่ก่อน คือของถูก

จาก ๆ วัน ๆ จากคนเป็นช่วง ๆ ทำ ๆ ทำ ๆ เป็นจุด ๆ

เขาเรียกว่า

“ล้างหรือ...”

แต่พอมาทำ วิปัสสนากรรมฐาน ในห้องนี้

ตั้งแต่เคยรู้จักศาสนา

คราวนี้ แฉ่งที่สุด ไส้ที่สุด สวยที่สุด ขาวที่สุด

วันที่ 1 วันที่ 2 ก็ยังไม่ราวเท่าไร

ยุ่งกัศ ยังได้ยินเสียง คบ

ยุ่งตัวมันเล็ก ๆ แต่ คบเสียงดังมาก

ทำไมจึงคบ เสียงดัง ?

เพราะ...คบด้วยกรรมโกธ...

อาจารย์ถามว่า ทำไมคบเสียงดัง ?

ก็มีเหงื่อเย็นนี้...

เย็นไหม ? นี่ขนาดเราสมาทานศีลแล้วนะ

แต่พอวันที่ 3 วันที่ 4 สติของลูกศิษย์

การวิปัสสนา...เป็นภาพ...สัจจัง...

พอดูจนภาวะ เวื่อนมือเส้นเดาเียว ทำท่าจะคบ

แต่ เวื่อนมือค้าง สติเข้ามาเตือน

ระวังคือราด

สติ...เข้ามา...ถึงมือไว้...

อ้าว แล้วจะทำยังไงต่อล่ะ ? มันคิดเจียนละ

คอบ ๆ ลูบ ไส้มันไปกินตัวกัน เอามือลูบ ไส้ยุ่ง

ลูบเร็วไปหน่อย ดูแบบหิคนือ

เคียดแค้นมือ...อีว...ยุ่งสาย...
แสดงว่า...เราต้องขยับอะไรพอ
ต้องฝึกให้ละเอียดมากกว่านี้
ฝึกแล้ว...ฝึกอีก...เป็นขนาดไหน...ก็ต้องฝึก
การฝึกนี่แหละ...คือหัวใจ...

หลักสูตรนี้...จึงเรียกว่า
หลักสูตร...สรีรปัญญา...

มีสติแล้ว...ทุกอย่าง...ดีหมด...
คิดยังไง...? ถ้าเราไม่มีสติ
หลงงัด...ลบ...ยุ่งสาย
บาปเริ่มเกาะกินใจเราแล้ว...
ลบงูได้...พอเจอแมลงสาบ...ก็ตีแมลงสาบ
ฆ่าแมลงสาบได้...เจอหนู...ก็ฆ่าหนู
ฆ่าหนูได้...เจอสัตว์ที่ใหญ่กว่าหนู...ก็ฆ่าได้
บาปมันจะสะสมขึ้นไปเรื่อย ๆ...จนในที่สุด...
สามารถ ฆ่าคนได้...

คนที่ขาดสติ...ทำอะไรโดยไม่ยั้งคิด
มีแต่ความทุกข์...ความเดือดร้อน...ชีวิตพังทลาย...
มีให้เราเห็นอยู่ทุกวัน...ในหน้าหนังสือพิมพ์...
เขาจึงได้บอกว่า

ความชั่ว...

คนชั่ว... ทำได้ง่าย...

คนดี... ทำได้ยาก...

ความดี

คนดี... ทำได้ง่าย...

คนชั่ว... ทำได้ยาก

คนที่ปฏิบัติธรรม ปฏิบัติจนบรรลุธรรม จะมีสติอยู่กับตัวตลอดเวลา

ทุกครั้งที่จะทำอะไรดี...ทำชั่ว...

สติ จะมาเตือนไว้

เพราะฉะนั้น วิทยาการของทุกคนมีวิธีทุกคน

จึงต้องประทับประคองดู

บอกไว้สิ่งสติ สติ สติ

พูดแต่เรื่อง สติ ทั้งวัน และทุกวัน ไตรของข้ามพรรษาไป

จะไม่พบสิ่งของวิเศษ...

อาจารย์จึงบอกว่า ชีวิตคนเรา จะดี จะชั่ว

จะประสบความสำเร็จ หรือ ล้มเหลว จะสุข จะทุกข์

สติ...คือหัวใจ...

ยอดเขา...กับฝ่าเท้า...

การปฏิบัติธรรม...3 วันที่ผ่านมาก...

สูงลำบากที่สุด อุตุนที่สูงสุด

สองสัปดาห์ที่ผ่านมา ตลอดชีวิตของลูก

ลูกเคยอดทนอะไรได้มากกว่า...การปฏิบัติธรรม 3 วันนี้บ้าน...?

หลายคน...ชอบกรรมบ้าง หนักอึ้งบ้าง

เราดูสุขน้อย...

วิปัสสนาธรรม...เป็นงานละเอียด...ทำได้ยาก...

ต้องจิตใจตัวเอง และทวนการเมตตา

ทำความดี...เหมือนเข็นครกขึ้นเขา...ทำได้ยาก

ทำความชั่ว...เหมือนเข็นครกลงเขา...ทำได้ง่าย

วันเกิด...ชวนกันไปเที่ยวสนุก...กินเหล้า...เล่น...

ปิกนิก...เล่นการพนัน

ทุกคนไป...เพราะชวนกันไปสบาย

แต่ถ้าชวนไปปฏิบัติธรรม...ไม่มีใครไป

เหมือนชวนไปขึ้นเขา...มันยาก

ตั้งแต่เกิดมา

เราทำตามใจตัวเอง...ทำตามกิเลส...

ที่ไหนจัดงานสนุกสนาน...รื่นเริง...ไป

คนเป็นขี้เมา...เมากันไป...ตามการเมตตาก็เลย

มีคนส่วนน้อยมาก ที่ทวนถามเธอ
ทำไมสิ่งที่ถูกคือ ทำความดี
จึงไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจ ที่คนส่วนใหญ่ในโลกนี้
เลือกธนู... ขู่ขวาน... เจ็บปวด... และเป็นทุกข์...

เธอได้... ถูกทุกคน
กำลังฝึก... ที่จะสวนกระแสกิเลส...
มันเป็นความยากลำบาก

ยอดเขาอะไรที่สูงที่สุดในโลก ? ยอดเขาอะไร คม ?
ยอดเขาหิมาลัย... สูงที่สุด ในประเทศอินเดีย
ยอดเขา เอเวอร์เรสต์... สูงที่สุดในโลก
ยอดเขาเอเวอร์เรสต์นี่... มันสูงจริง ๆ สูงที่สุด สูงจนมองไม่เห็น
ยอดเขา มันก็ขยับเข้าไปในเมฆ เราสูงเสียดฟ้าเลย...

แต่ในที่สุด ผ่านทรายไหมหับ ?
เขาที่สูงเสียดฟ้า เขาที่สูงเสียดเข้าไปในเมฆ
เขาที่สูงที่สุดในโลก สูงจนมองไม่เห็น
ก็มาอยู่ใต้ฝ่าเท้าของคน...
คน ก็เป็นมนุษย์ เหนือหลุมศพในดิน
แต่เป็นคนที่... พากเหียร... ไม่ยอมแพ้...
ในที่สุด คนที่สูงคือ 5 ฟุต... น้อย
ขึ้นไปบนยอดเขา ที่สูงหลายพันฟุต... เป็นหมื่นฟุตได้...
พากเหียร ไม่ยอมแพ้
เดินคือ หัวใจแห่งชัยชนะ

พระพุทธรูปเจ้า จรัสไว้ว่า
วิริยเมฆะ ทุกขณะมีจเจติ
คนจะล่วงทุกข์ได้ ต้องพากเพียร

ของดี ของวิเศษนั้น
อยู่เลยหายไปนิดเดียว...
คนที่กลัวตาย จะไม่เจอของดี

หมอ...ปฏิบัติธรรม...

หมอผู้หญิงคนหนึ่ง มาปฏิบัติธรรม
ออกจากปฏิบัติธรรมแล้ว มีใจเป็นกุศล
ก็ไปชวนหมอผู้ชาย ที่ทำงานอยู่ด้วยกัน ให้มาปฏิบัติธรรม
หมอผู้ชาย...หันมาขอเธอด้วยสีหน้าแปลก ๆ
พาร่าง...ลงมาย...แล้วคืนหนึ่ง...
พอทำงานร่วมกันไปได้ระยะหนึ่ง...เริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมของหมอผู้หญิง...เปลี่ยนไป
จิตใจ...เบิกบานสดใส...พูดจา...ไพเราะ...อ่อนหวาน
โอบอ้อม อารี มีเมตตา ช่วยเหลือผู้อื่น ยิ้มง่าย...อารมณ์ดี...

หมอผู้ชาย...แปลกใจ...
เมื่อ ปฏิบัติธรรม...ทำไมเปลี่ยนแปลงนิสัยได้ขนาดนี้...
เข้ามาสัมผัสด้วยตนเอง
แล้วก็พบกับ...ทางสายเอก...

พฤติกรรม...เปลี่ยนไป

จิต...เป็นกุศล...ชีวิตครอบกว้าง...มีความสุข

การเปลี่ยนตัวเองนี้...เป็นเรื่องยากที่สุด

ใครมาบอก...ก็ไม่เปลี่ยน

เพราะไม่เชื่อ...

การวิปัสสนา

อาจารย์จึงให้ลูกทุกคน...นั่งหัดสมาธิ...แล้วดูตัวเอง

เมื่อดูเห็นตัวเอง...ด้วยตัวเอง...

แล้วลูกจึงจะเชื่อ...

พบตัวเอง...

ที่นี่...กลับมาเรื่องลุง...ลุงภาส...เขาเมื่อสิบเจ็ดปีไปพบน้อง

อ้าว...ลุงตาย...จิตมีอมาเลย

บางไหม ?

ไม่มา...

เพราะเราไม่ได้เจตนาทำ...

ถึงใจจะใส่อันเลย...แต่สิบเจ็ดปีไปพบน้อง...มันเลยแสน...

พอปฏิบัติถึงวันที่ 4...คิดเริ่มสะอาดขึ้น...ใสแจ่ม...

วันนี้พอหยุดก็คิด...ทำยังไงกับ...?

หลายคน...เอาปากเปล่า...หู้...หู้...หู้...

ยุ่งก็ยุ่งละมั้ง นินทาก็ไป

สะดวกที่สุด อะเจียมสะดวก
รักษาชื่อ ให้สะดวกโสมจำที่สุด

วันนี้ จิตเราเริ่มสงบ มองเห็นตัวเรามากขึ้น
ใจสงบ เป็นสมาธิ หัวใจก็... ขนลุก น้ำตาไหล
เราเริ่ม... ชนะจิตใจของเรา โดยลูก ๆ พ่อแม่ เห็นเอง
ไม่ต้องให้ใครมาบอก ไม่ต้องให้ใครมาสอน

อีกไม่กี่นาทีข้างหน้า อรุณจะรุ่ง
แสงวันแสงทองจะจับขอบฟ้า เป็นวันใหม่
และป็นวันแห่งชีวิตใหม่ ของลูกทุกคน
ชีวิตของลูก จะสวยที่สุด สวยใส นุ่มนวล... เปี่ยมบาน...
รุ่งอรุณแห่งชีวิตใหม่ของลูก... เริ่มขึ้นที่แม่ตัว
ลูกจะเปลี่ยนแปลงนิสัยใจคอ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวเอง อย่างน่าอัศจรรย์

ลูกเริ่มมองเห็นตัวเอง แล้วเปลี่ยนแปลง โดยไม่ต้องมีใครสอน
จะเปลี่ยนเอง สิ่งเอง เลิกเอง
ทุกคนจะพบชีวิตใหม่ ต่างจากชีวิตเก่าที่ลูกเคยมี
สะดวกขึ้น ประหยัดขึ้น
นั่นคือ ความมหัศจรรย์ของหลักสูตร พัฒนาจิต
ทำให้ง่าย - ปัญญา...และ...สันติสุข..."

เอามะม่วง...มาสอนคน...

การปฏิบัติธรรม หรือ วิปัสสนากรรมฐาน ก็คือ การพัฒนาจิต
สมัยก่อนเขาเรียกว่า อกรรมมนิสัย
บ่มนิสัย ถ้าเปรียบเทียบกับให้สิ่งง่าย ๆ
ก็เหมือนกับการบ่มมะม่วง
ใครมีต้นมะม่วงที่บ้าน... จะรู้...
พอลูกไหนแก่... มีสีน้ำตาล...
ลูกนั้นก็บอกว่า...สุกมากจนได้แล้ว... เราก็ปล่อยให้เขา...เอาไปบ่ม

บ่ม...ทำอย่างไร...?

บ่ม...คือการทำให้มันอ่อนตัว

เช่น...เอาผ้าหนา ๆ หนักคลุม เอากระดาษหนาคลุม
เราคอยมะม่วงมา 30 ลูก... เอามาถ่วงรวมกันไว้ที่ข้างครัว
แล้วเอากระดาษคลุม

วันที่ 2.....เมื่อวานลูกผ่านกองมะม่วง...มองไม่เห็นมะม่วง
เพราะกระดาษคลุม

วันที่ 3.....ก็เดินผ่านเฉย ๆ ไม่ได้สังเกต
ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

แต่พอวันที่ 4.... ลูกเดินผ่านกองมะม่วง
ลูกก็สังเกตเห็นว่า...มะม่วงนี้สุกแล้ว

ลูกจะรู้ได้ไหม...รู้ได้อย่างไร...ว่ามะม่วงสุกแล้ว ?
กลิ่นมันออกมาหัดเรา

สรุปคือ...มะม่วงสุกแล้วละ...

มันยาวนาน

เพราะ...เราพูดกัน... ฟันไปมอง... มันคุยกับเราได้... เห็นไหม ?

แล้วทำไมทุกวันนี้... ไม่เลิกกัน... วันนี้... ทำไมไม่เลิกกัน

เพราะสองคนไหน... เราเลิกกันได้ไหม...?

ไม่มี... ไม่มีใครเลิกกันมาได้... ถ้ามันเป็นเรื่องของคน

มันจะจบลงเอง...

ใจคนมันได้... เอง... ขอให้มันจบลง...

มันจะจบลง... เอง...

สองคนแรก... ไม่เลิกกัน...

แต่วันแรก... ไม่เลิกกัน...

ทำไมวันนี้.....จึงเลิกกัน...?

เมื่อเราจบลงแล้ว... แล้วมันจะจบลงเอง

เราเป็นเจ้าของมันเป็น... ก็ดีใจ... เปิดกระเป๋ายก

ตอนนี้มันจบลงเป็นอะไรกับ ?

สิของ... สิของ... ชาวที่สุด

สองคนจากกัน... มีสิเจียว... พอจบแล้ว... เป็นสิของ

ใครมันเปลี่ยนมันเป็นเรา... ? จากสิเจียว... เป็นสิของ

เปลี่ยนเอง... มันจะเปลี่ยนเป็นสิของตัวเอง...

ขอเพียงแค่จบก็แล้วกัน...

มันจะจบลงเปลี่ยนเป็นสิของตัวเอง...

เราอยากเจอคุณ...

บอกเปลี่ยนแล้วเขียนใส่ปากถุงขึ้นหนึ่ง... เป็นใจกับ ?

หวาน...

เปลี่ยนเปี้ยว...เป็นหวาน...

ตอนสองเอนาจากกัน สองใส่ปากแล้ว เปี้ยว
วันนั้นระหว่างเหลืออง ทำไมเอาใส่ปากแล้ว จึงหวาน ?
ใครมาเปลี่ยนเปี้ยว ให้เป็นหวาน ?
มะม่วง...มันหวานเอง...
อะเพียงแป้นก็แล้วกัน

เจ้า ทดลองใหม่ดีกว่า
เอามะม่วงสีทอง ใส่มือขาว
ไปตอบลูกเขียว ๆ มาจากคัน...ใส่มือซ้าย
มะม่วงดิบอยู่มือซ้าย มะม่วงสุกสีทองอยู่มือขวา...
อยู่ในมือของทุกคน เราลองดูบ ๆ ค่ำ ๆ แล้วบีบเบา ๆ
ข้างไหนอ่อน ข้างไหนแข็งกว่า ?
ลูกดิบ...จะแข็งกระด้าง...
ลูกสุก บีบแล้วเป็นยาง ?
อ่อนโยน...นุ่มนวล...สุภาพน่ารัก...

เราจำได้ง่าย ๆ ว่า
ถ้าดิบแล้ว...จะแข็งกระด้าง...
ถ้าสุกแล้ว...จะอ่อนนุ่ม...สุภาพ...อ่อนโยน...น่ารัก...

ตอนนี้ สองกำลังเอนาดูตัวเอง
วันนี้เราปฏิบัติธรรมเป็นวันที่ 3 แล้ว ดูตัวเองได้แล้ว
วันแรกที่ลูกหิวกระปรี่เข้ามา ดูเป็นมะม่วงดิบ

ก็เข้ามาหาเราสองลูก...นั่งกระด้าง...

วางกระเป๋าลง...นั่ง...ยื่นของรอบ ๆ ตัว...พูดจ้องดู...วิทยากร
กล่าว...ยายแม่พวกนี้...นี่มัน...จะมาสอนฉัน
ฉันจบปริญญาตรี...ปริญญาโท...จบ...ดอกเตอร์
ตามพวกนี้...จะเอาอะไรมาสอนฉัน...

ซักอีกรอ...

วิทยากรก็สอนว่า...หลักสูตรนี้...เป็นหลักสูตร...สถิติฐาน
" ต้องเจริญสติ..."

สติสำคัญที่สุด...

ทุกคนต้องกำหนดสติ...แล้วทำทุกอย่างซ้ำ ๆ...ใช้สติกำกับทุกวิถีทาง...
เอาสติกำกับไว้ทั้งวัน...

นั่งซ้ำ ๆ...ลุกซ้ำ ๆ...กินซ้ำ ๆ...เดินซ้ำ ๆ...

ความกระด้าง...ฉันโคตรออกมาขยี้ยในใจ...

ฉันเดินซ้ำ ๆ อย่างนี้...ร่วมกับสายพอดี้...

เราเริ่มสั่นสั่น...ต่อสั่น...ไม่พอใจ...ไม่อยากทำตามวิทยากรบอก

พอเช้าวันที่ 2...3...4...ลุก ๆ...เริ่มนั่งลง

มะม่วงเริ่มสุก...

ก็พยายามทาน...เริ่มนั่งสมาธิ...อ่อนโยน...

นั่งหลับเดียว...นั่งขัดสมาธิ...เรียบร้อย...น่ารัก

มะม่วงเริ่มสุก

การนั่ง...ยืน...เดิน...นอน...กินอาหาร

ซ้ำ ๆ...นั่ง ๆ...กำหนดสติ...ซ้ำ ๆ...ดูสุขภาพนั่งสมาธิไปหมด...

ไม่เหมือนวันแรก...เดินแบบทหาร...ฟังฟัง...ใคร่ความ

ยอดคน...กับยอดไม้...

เป็นอันว่า ขณะนี้ ถูกฝนพรำ สดชื่น ลมเย็น
แล้วจงจำไว้เป็นคติประจำใจว่า
ยอดคน...กับยอดไม้...จะมีอันเป็น...

เหมือนกันหรือไม่ ?
ยอด...คือยอดคน...
ไม่ว่าย...ไม่ใช่ยอด...

จริงหรือไม่จริง ?
ยอดคำถึง...ยอดหรือไม่ถึง ?
ยอดการกิน...ยอดความรัก...ยอดธรรม...ยอดคน
ขึ้นชื่อว่ายอดแล้ว...คือยอด...
ไม่ว่าย...ไม่ใช่ยอด
และยอด...ต้องอยู่ยอดจริง ๆ
คือ...อยู่ที่สูง...แล้วมันคือยอดจริง ๆ

เด็กไปเก็บยอดการกินมาให้เรากิน
แล้ว
เราจะพูดเด็กว่า...ไม่ใช่เด็กยอด

เพราะฉะนั้น...คนก็มีอันเป็น
ยากกว่าใครยอด...หรือไม่ยอด...?
ถูกถูกได้เลย

ถ้าอ่านโธม...สุภาพ...หนุ่มพล...

นั่นแหละ...มด...

ใครทำทำโธม...อวดแม่...วางกัน...เสียงดัง...ทำทำโธม...

อันไหนไม่ใช่มด...

ลูกน้องเห็น...ลูกน้องก็มา...

ลูกน้องก็มา...เมื่อไหร่จะมาไป...

นี่คือมดคน...

เห็นไหมครับ...? ถ้าหนุ่มพล...สุภาพ...อวดแม่...

จะมีใจคน...ลูกน้องจะว่า...การ...

บอกว่า...ผมจับมือท่าน...ผมจับมือผมเอง...

อย่างไร...คนที่สุภาพ...หนุ่มพล...อวดแม่...น่ารัก...

ที่สนใจคนไทยที่ประเทศนี้...มีที่คน...?

บอกตัวเองได้ว่าอาจารย์ลูกน้องคน...

ลูซิ...จะลงมือมดคน...ที่อาจารย์รักที่สุด...

คนในรูปนี้...คือใคร...? ตลอด...

ผมเห็นภาพ...

มีใครรักผม...ที่ภาพ...บ้าง...?

บอกชื่อลูกน้อง...

โอ...ยกมดน้อง...

เข้า...อาจารย์ถาม...ผมเห็นภาพ...บ้าง...?

ไม่...

ไม่...ยกมดน้อง...

ท่านไม่เคยพูดกับเรา ไม่เคยชมเรา...ไม่เคยให้กำลังใจเรา
แล้วทำไม...เราถึงรักท่าน...?

ทำไมครับ ?

เพราะท่านเป็น...บอกคน...

บอกคน คืออะไร

ไม่อ่อน ไม่ใจอ่อน

ใครเคยเห็นสมเด็จพระเทพฯ เป็นมิตร

ทำไมดู ท่าท่ากว้าง มีไหม ?

ไม่มี

สมเด็จพระเทพฯจะนุ่มนวล...สุภาพ...อ่อนโยนกับทุกคน...

เราดู เราเห็นมาจากฉบับไม้ไผ่

ถึงแม้ว่า พณวัตรนั้น...เป็นเจ้าฟ้า

ท่านนุ่มนวล อ่อนโยน สุภาพ อ่อน

มองเห็นแล้ว...เราก็รัก...

คนทั้งหลาย หัดไม่ได้ ที่จะทำท่าใหญ่ กว้าง อวดดี

สมเด็จพระเทพฯ ไม่มี

สุภาพ นุ่มนวล เป็นตลอดเวลา

สมเด็จพระเทพฯ เวลาท่านยิ้ม

ท่านยิ้ม 1 นาที

คือ ท่านยิ้มกว้าง ยิ้มถึงที่

คนทั้งหลายถึงรักท่าน

พวกเรามี ชื่อดยาอื่น

เป็นสื่อเดียว ก้าวจะหมด

เพราะฉะนั้น ใครอยากมีสิทธิ์

ให้ขึ้นเบาะสมเด็จพระเทพฯ...

อืม 1 บาท ขึ้นขึ้นที่...

แล้วจะมีเสน่ห์...มีการผสมผสาน...

ยอดคน กับยอดไม้เหมือนกัน คือ ยอดอ่อน...

ไม้อ่อน ไม่ใช่ยอด...

วันนี้ถูกปฏิบัติธรรมเป็นวันที่ 4

ถูกกำหนดให้ขึ้นสู่ ระดับยอด

ถูกจะนุ่งนาค สุภาพ อ่อนโยน มีเมตตา

เมื่อปฏิบัติครบ 7 วันแล้ว

กลับไปบ้านครั้งนี้ ที่บ้านจะบอกเล่าว่า...

กิจกรรมการลงถูกเปลี่ยนไป...

นุ่งนาค อ่อนโยน สุภาพกว่าแต่ก่อน

ใครกำหนดสติได้มาก เปลี่ยนมาก

เห็นภาพแล้วใช่ไหม ?

ยาวิเศษ...

คราวนี้เรามาดูระหว่างสืเขียว เปลี่ยนเป็นสีทอง

ระหว่าง ทอแป้นแล้ว เปลี่ยนสีได้

วิปัสสนากรรมฐาน เป็นการป่มจิตใจ

การป่มจิตใจ...ก็เปลี่ยนสีผิวได้...

เราหิวกระป๋องเข้ามาทุกวันแรก...

มีปัญหาคงบ้าน ปัญหาเรื่องการเงิน ปัญหาส่วนตัว
เครียด หน้าตาไม่สดใส

พอปฏิบัติธรรมเช้าวันที่ ๔ ผิวเริ่มผด
ถ้าทำจนคลอสีได้มาก ๆ ตามที่วัดยกกระแฉมา
จิตสงบมาก ๆ ตามองค่า
หน้าตาจะสดใส เล็บขึ้น แก้มแดง โดยไม่ต้องทาแป้ง

มีผู้หญิงคนหนึ่ง บอกว่า มาปฏิบัติธรรมเพราะว่า
เห็นพยาบาลรุ่นพี่มาปฏิบัติ...แล้วผิวสวย...
ขาว ผ่อง เป็นสิริมงคล พลุเลยมาบ้าง

คนเรานี่...

ใจเป็นนาย...กายเป็นบ่าว...

ถ้าใจเป็นทุกข์ หน้าก็จะเครียด ถ้า หายสงสัยราคะ
แล้วถ้าใจเป็นสุข หน้าจะใส อิ่มเอิบ ขาวผ่อง ขึ้นทั้งวัน

จิตผ่องใส...กายสดสวย...

เจ้าชายสิทธัตถะ ออกบวชได้ ๕ ปีแล้ว
บำเพ็ญเพียร ปฏิบัติธรรม มาตลอด...

วันหนึ่ง ปะระกัมพูได้ค้นไม้
ท่อนไม้บ้านเศรษฐี ออกมากปักกวาดโคนต้นไม้

เช้าวันนี้ ลูกสาวเศรษฐี จะออกมาเก็บ
บงกชคันไถ ภา รอให้ประสมผลสำเร็จในชีวิต
จนกำลังปีติกา
เห็นเจ้าชายสีหิทธิเดช ประทับท่าสมาธิใต้คันไถ
รูปร่าง สง่างาม หน้าตา อ่อนเยาว์ มีพรหมมองใส
ขณะนั่งสมาธิ...หน้ายังขึ้น...ตัวอครนสมเทศา...
คนใช้รีบวิ่งไปบอกนายสาวว่า
เห็นภรรยา...นั่งอยู่ใต้คันไถ...
นางสุชาดา จึงนำขี้ผึ้งมาป้ายาสา ใส่ตาของเธอมาถวาย

เพราะฉะนั้น ลูกสองฝั่งภาตดู คนที่ปฏิบัติธรรมทุกคน
หน้าจะอ่อนเยาว์...มีพรหมมองใส...จิตใจเยือกเย็น...

สมุห์ปัญชี...จอมข่าสี่...

เมื่อลูก ๆ ปฏิบัติธรรมครบ 7 วันแล้ว
ทุกคนจะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า...
" พระพุทธเจ้านี้...เยือกเย็นมาก...
สามารถเปลี่ยน วัสดุขี้ผึ้ง ให้เป็น วัสดุทองคำได้

ลองกลับมาสักตัวของลูก มาดูใจของลูก
ดูสิว่า ในเนื้อตัวของเรา มีอะไรเปรี้ยวบ้าง...?
จึงฉน วิชยา ชีโกธ ชีโมโธ อาภส พยาบท เอาจิตเอาเปรียบ
เหล่านี้ จะสะสมอยู่ในตัวของเรา

เป็นอะไรก็ช่าง...ไม่มีใครชอบ...

สมมุติปัญหิตหนึ่ง มาปฏิบัติธรรม วันสุดท้าย ออกมาเดินสุด

นิสสัยทุกข์ เป็นคนที่ ไม่ยอมคน

ใครทำบุญเจ็ด บุญต้องแก่กัน...ให้มันเจ็บกว่า...

เวลาบุญรับผล ใคร ป่าดพร้าบุญ

บุญก็จะรับผล แล้วไปป่าดพร้ามันบ้าง

ป่าดพร้าจริง แล้วก็ฮ้ายกัน เวลาให้มันฮ้าย

อย่างนี้...มันถึงจะสาแก่ใจ...

เป็นโง่ ? เป็นขี้ยาโง่ ? น่ารักโง่ ? น่าเจ็บปวดโง่ ?

เราเจอคนแบบนี้เราชอบไหม...?

ถ้าเป็นลูกเรา เป็นน้องเรา เป็นญาติเรา เราหวาดเสียวไหม ?

เรา...กำลังขัดแย้ง...กับความตาย...

พอพูดมาถึงตรงนี้ เธอก็พูดท่อนสุดท้ายว่า

ตั้งแต่บัดนี้เป็นกันต่อไป

เหตุการณ์อย่างนี้จะไม่มี จะไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว ในชีวิตบุญ...

บุญใจเป็นคง...บุญแม่เมตตาได้...บุญให้ก็ยกเป็น...

เป็นโง่...? แต่ก็ขมไปเป็นคนละคนละ

คน...หรือให้ก็ยกได้แล้ว...ก็เกิดความเมตตา...

คนที่มีเมตตา เป็นโง่ ?

สุภาพ...อ่อนโยน...อ่อนหวาน...น่ารัก...

บัญชีแนคั้น...นายพล...

ผู้รายงานหนึ่ง...เออตามาพูด

ผมเป็นนายทหารใหญ่

ผมมีบัญชีประจำตัวอยู่บัญชีหนึ่ง เรียกว่า

"บัญชีแนคั้น..."

ใครก็ดักผม ชักผม ภาชนะมาถึงผม มันคือ ศัตรูของผม

ผมจดชื่อมัน ลงในบัญชีนี้ ผมใหญ่ขึ้นมากเมื่อไหร่

ได้พวกนี้...เลิศจรณ...

เป็นไง พนายไหม ?

ใครเป็นลูกน้อง...ใครทำงานใกล้ชิด...เป็นไง ?

กรรมไหม ?

คนนั้นเป็นใหญ่เมื่อไร...ข้าพเจ้าเห็น

แต่เมื่อวานนี้ บอกว่า...

ผมมีบัญชีทั้งแล้ว...ครับ...ข้าพเจ้าในกองการรวมฐานนี้เอง...

ไม่มีแล้ว...บัญชีแนคั้น...

ความคิดที่จะฆ่ากันใคร...ไม่มีแล้ว

ผมแผ่เมตตาให้ทุกคนแล้ว...

แผ่เมตตาเสร็จ เป็นไง ?

หวานทั้งนี้...น่ารัก...น่าคบหาสมาคมกันที่...

รสเปรี้ยว กับรสหวาน มันต่างกัน

เผื่อวันนี้... ลูกกำลังเปลี่ยนจากคนเสียใจ... เป็นคนหาความสุข...
เปลี่ยนจาก... ห่อหุ้ม... เป็นเพชร
เปลี่ยนจาก... สะท้าน... เป็นทองคำ

แมลงวัน... กับ... แมลงผึ้ง...

ลูก... กำลังเปลี่ยนวิญญูญาณตัวเอง
จาก... วิญญูญาณแมลงวัน... เป็น... วิญญูญาณแมลงผึ้ง
ด้วยตัวของลูกเอง
แมลงวัน... กับแมลงผึ้ง...
มีปีก... บินได้... เหมือนกัน... ตัว... ใสเหมือนกัน
แต่... นิสัยมันเหมือนกันไหม...?

แมลงวัน... ชอบของเหม็น ๆ... ทาว ๆ
อึ้งอึ้งอะอะ... กองขยะ... สากปรักมาก ๆ... อึ้งอะอะ
ชอบกินเนื้อมัน... บินตุงตุงไปเรื่อย
เหาะตัวเข้าไปใกล้ ๆ... เก็บเศษซาก... เก็บเศษซาก... เก็บเศษซาก...
อึ้งอึ้งอึ้ง... อึ้งอึ้งอึ้ง... อึ้งอึ้งอึ้ง... อึ้งอึ้งอึ้ง...

เราถามลูก... แมลงผึ้ง
มีแมลงวันตัวไหนบ้าง... ที่เห็นอึ้งอึ้งอะอะเหม็น ๆ... นิสัยมันเอง ?
ไม่มี...
แมลงผึ้ง... ไม่เหม็น... ครับ ?
ไม่... บินไปหาดอกไม้...
ดอกไม้ที่หอม... ดอกไม้ที่สวยงาม... ดอกไม้ที่กำลังบาน

แมลงผึ้งแต่ละตัว จะบินได้ไกล 8 - 10 กิโลเมตร
บินไปหาดอกไม้หอม ๆ ไปหาดอกไม้ที่กำลังบาน อยู่ริมสระ
พอไปถึง ยืนจุ่มเข้าไปดม
ซอหอมพ่นอ...ซอหอมพ่นอ...
พอต...ขึ้นใจ...เสร็จแล้ว
ถึงซอฮอนูฮูล...แมลงน้ำหวาน...
เอาไปเป็นที่ระลึกด้วยนะ ถึงซอแมลงน้ำหวาน ไปไว้ที่รังอีก
อันไหน ? อันความแตกต่าง ระหว่าง
แมลงผึ้ง กับแมลงวัน ไหม ?

กระแฉิจิต...

ดูทุกคน กำลังพบกับ ชีวิตใหม่
ใคร ที่เคยเกลียดน้ำหน้าใคร ในที่ทำงาน
ถึงตอนนี้ ดูจะเกลียดน้อยลง...

อีก 3 วันที่เหลือ...
ทุกครั้งที่ดูกรังธนาธิ ดูทสับตา นึกถึงหน้าเขา
อธิษฐาน ขอให้เขากันทุกข์ มีความสุข มีความเจริญรุ่งเรือง
ขอให้เขามีบุญ...ได้มาวิปัสสนากรรมฐาน...เหมือนอย่างเรา...

วันที่ 8 ที่ถูกดันออกจากห้องนี้
จิตใจดูจะหายโกรธ หายเกลียด หายแค้น
จะมีความสุข
เมื่อดูไปถึงที่ทำงาน...ใบหน้าดูจะยิ้ม...

ผ่า...หัวใจแม่...

รอสักครู่แม่... อีกครู่แม่...

ผา... หัวใจแม่...

ເພີ່ນ...ທີ່ສຸດໃນໂລກ...

ເລື່ອງສ່ວນສ່ວນມາແລ້ວ

ສ່ວນນີ້ ເວນມາທູດເຮືອ ກຸລິນໝອກນັ້ນ

ໃນຕົວເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງຊ່ວຍກັນສຳລັບຈຸດ

ວ່າ...ມີສ່ວນໂຕໝອກນັ້ນ...?

ແກ້ມ ໝອກໂມ ເປັນຄົນເຂົາຮອບໝອກແກ້ມກັນ

ເຂົາຈຸກ ໄປກຸນຫຼ້າ ແຕ່ຈຸດໝອກພາຍໃຈ

ມາຕ່ອງຈຸດ ວ່າໂຕເຫຼົ່ານີ້ ມີຂະໜາໝອກນັ້ນ ?

ຈຸກ ມີຈຸກ

ໂຕຢາກ ມີຂີ້ກັນ

ໂຕຢູ ມີຂີ້ຢູ

ຕົນເຂົ້າໃນເອກ ຕ້ອງກັບໄປລັງຫຼ້າ

ຊື່ນຮັກຮ້າ...ຄົນຮ້າ ໆ...ເພີ່ນ...

ບຸນກັບ ມີຂີ້ກັບ

ໄປສະໝ 3 ວັນ ທັງນ້ຳມັນນັ້ນ ຈຶ່ງແຕ່ເດີມກັບ

ຕົວ ມີຂີ້ໂຄດ ຕ້ອງອາບນ້ຳທຸກວັນ ວັນສະ 2 ຄັ້ງ

ເວລາອາບນ້ຳ ຕ້ອງເອົາສູ້ໝອກ ໆ ມາດູ ເພື່ອຕັກສິນເພີ່ນ

ໝອກສູ້ຢູ່ໄດ້ໄມ້ຕົ້ນໂມງ ຕ້ອງອາບນ້ຳອີກແລ້ວ ເພາະເພີ່ນຂີ້ເພື່ອ

ເດີນໂມກ ເປັນ ?

ຕົວເຫຼົ່າທັງຕົວ...ຂີ້ຈິ່ງນັ້ນ...

ມີແຕ່ຮອດເພີ່ນ ໆ ທາງຂະໜາໝອກໄດ້ແຈ້

เติมความหอม...

แต่พอลูกมาปฏิบัติธรรม ลูกเริ่มมีความรู้สึก
ในตัวเอง...มีของหอมอยู่เหมือนกัน...

พอลูกปฏิบัติธรรม

“ คุณธรรมเกิดขึ้นในจิตใจ ”

จิตใจสงบ มีเมตตา มีความกตัญญูรู้คุณ

อยากตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณ

สิ่งเหล่านี้เรียกว่า, “ ความดี ” ความดีในตัวเองนี้

มันส่งกลิ่นหอม...

ผมว่า...เมื่อวันศุกร์...กลิ่นหอมเอง...

คนเรา...เมื่อทำความดี...มันก็หอมเอง...

คนที่ทำความดี กตัญญูรู้คุณ...ใคร ๆ ก็ยกย่องสรรเสริญ

ใคร ๆ ก็ยกย่องหาสมาคมด้วย

คนที่อกตัญญู ทรนทรใจ ไม่มีคุณธรรม

ใครก็รังเกียจ ไม่มีใครคบค้าสมาคม

คนกตัญญูรู้คุณ มีคุณธรรม

ทำอะไรก็เจริญรุ่งเรือง...

ค้าขาย ก็เจริญขึ้น

ปจวโมทย์...ไม้กัลด...

เลือกดีวีดีสากลวิ่งที่ผ่านมาก
ถนนกรุงเทพฯ ได้กลิ่นหอมของ...คุณปจวโมทย์ ไม้กัลด
ทะเลบนไม้ไผ่ที่สุด ทั้ง 4 แสงกว่าทะเลบน
อาจารย์ยังรัก อยากคบสัก อยากสัมผัสความหอมของท่าน
คุณปจวโมทย์ ไม้กัลด
ทำความดี...มีคุณธรรม...กตัญญูรู้คุณ...
ไม่ว่าจะได้กลิ่นหอม
รับเอามาใช้กันใกล้ๆ ในโครงการช่วยเหลือผู้พิการ

เมื่อมาลงสมัคร สว. ถนนกรุงเทพฯ ก็ได้กลิ่นหอม
ตอนทำงานกับไม่ว่าจะได้กลิ่นหอม
คนดี...มีคุณธรรม...ก็เจริญรุ่งเรือง...
คนที่ทำความดี...จะมีกลิ่นหอม...
คนที่หอม...ไม่ว่าจะได้กลิ่นหอม...
เอามาใช้ใกล้ๆ เอามาช่วยงาน...มาเป็นองคมนตรี...

อย่างกับปจวโมทย์...ทำความดี...มากลอสี่สิบ...หอมมาก...
ไม่ว่าจะได้กลิ่นหอม...มาเป็นองคมนตรี...

เครื่องมือวัดความดี...

ถ้าเราอยากรู้ว่า ใครเป็นคนดี... ไม่ได้
ให้เอาความกตัญญูไปจับ...

เรามีเพื่อนอยู่ 5 คน...อยากรู้ว่าใครเป็นคนดี... เอาอะไรตัดสิน ?
ส่องดูใจของคนทั้ง 5... ถ้าหัวใจใครเส้น 2 จังหวะ... นั่นเป็นคนดี

จังหวะที่ 1... บุญคุณคน... ได้ไป 50 คะแนน
จังหวะที่ 2... หกแทนบุญคุณผู้มีพระคุณ... เอาไปอีก 50 คะแนน...
สรุปยอดของความดีคือ...
คนที่มีความกตัญญูสุดเวทิตาส่อ... พ่อแม่...

ลูก ๆ ปฏิบัติธรรมมาตั้งวันที่ 4 แล้ว...
ความหอมเริ่มโชยกลิ่นออกมา...
ในขณะที่จิตใจลูกสงบ
ลูกจะเริ่มนึกถึง... คนที่มีบุญคุณต่อเรามากที่สุดในชีวิต
นั่นคือ พ่อกับแม่
นั่นแหละ... เป็นภาพท่ามกลางมา...
อยากจะทำในใจ... อยากจะบอก... อยากจะกราบที่เท้าท่าน
มีจิตใจที่เคารพเทิดทูน
ขณะนี้... จิตลูกกำลังเกิดความกตัญญู...

ใครคิดถึงคุณพ่อคุณแม่... และอยากให้คุณพ่อคุณแม่ได้มีโอกาสนะ...
วิธีสันทนาการแบบเหมือนอย่างเรา... กรุณาขงมือ...

ยกมือทั้งห้อง...

เห็นไหม ?

หม่อมฉันชอบเอง...

รักแม่...วาเดียว...

ในฐานะของผู้นับถือธรรม เราต้องเคารพกับแม่ มาเห็นตาซึ่งดู
ซึ่งตัวหัวใจ...

แล้วตอชู้ว่า ใครมีบุญคุณต่อเรามากกว่ากัน ?

ใครว่า พระคุณแม่ มากกว่าพระคุณพ่อ ?

กฏหมายมือ ออกมาจากหัวใจจริง ๆ เลยนะ

ใจคิดยังไง...ยกมือตามที่หัวใจบอกเลย

ใครว่า พระคุณพ่อ มากกว่าพระคุณแม่ กฏหมายมือ
ชอบคุณกับ

บางคนใจอยู่กับพ่อ บางคน ใจอยู่กับแม่

บางคน ยกมือขึ้น เท่ากันครับ

พวกที่บอกว่า เขากันครับนี่

ตาซึ่งของคุณเพียงทรงแม่หรือ...?

กฏหมายธรรม เรามีตาซึ่ง ตาซึ่งเขา เห็นจริง ไม่อ้อม

ใครที่บอกว่า พ่อกับแม่มีบุญคุณเท่ากันนี้ ตาซึ่งคุณเพียงทรงแม่หรือ ?

นักปราชญ์ทางศาสนา เขียนโคลงไว้บทหนึ่ง ประทับใจอาจารย์มาก
อาจารย์จำได้ขึ้นใจ เขาบอกว่า...

คุณแม่หนา	หนักเหียง	พสุธา
คุณมิตร	จุจก	กาสร้าง

พระคุณของแม่นี้ ทั้งหนา ทั้งหนัก เหมือนแผ่นดินทั้งแผ่นดิน
ภูเขาทุกลูก ศักการาม อาสารบ้านเรือน ทะเล ดันไม้ แม่น้ำ
ล้วนตั้งอยู่บนแผ่นดินทั้งสิ้น...

ถ้าไม่มีแผ่นดิน ก็ไม่มีภูเขา ไม่มีตึก ไม่มีบ้าน
เช่นเดียวกัน ถ้าไม่มีแม่ ก็ไม่มีเรา

เห็นพระคุณแม่หรือยัง ?

ว่า...ยิ่งใหญ่...มันคง...หนักแน่นขนาดไหน...?

เมื่อก่อนตอนเราเล็ก ๆ แม่ไม่ป้อนข้าวเรา

มีคนถามว่า รักแม่แค่ไหน ?

เราทางเลขทั้งสองข้างออก บอกชื่อว่า รักแม่เท่านี้

รักแม่...แค่คนเดียว...

พอเราโตขึ้น เราหาเรียน เราเข้าปฏิบัติธรรม เราถึงรู้ว่า

พระคุณแม่...

ยิ่งใหญ่...เท่าโลกทั้งโลก...

ไม่ใช่แค่คนเดียว ยิ่งใหญ่ที่สุด

ไม่มีอะไรจะยิ่งใหญ่ว่าพระคุณแม่อีกแล้ว

ส่วนพระคุณพ่อ

เขาบอกว่า เหมือนอากาศที่พ่อหุ้มโลกนี้เอาไว้

โลกอันใหญ่โตมหึมานี้ ถ้าปราศจาก อากาศ

คน สัตว์ ต้นไม้ และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด

ก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้

พ่อ...จึงเป็นผู้ให้ชีวิต

ไม่มีพ่อ...ก็ไม่มีชีวิตเรา

เห็นพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพ่อและแม่หรือยัง...

ถ้าไม่มีท่านทั้ง 2...ก็ไม่มีเรา

ฟังมาถึงตรงนี้...ก็ยังไม่ทึ่ง

ตัดสินใจยาก...ว่าใครมีพระคุณมากกว่ากัน

วันนี้...จิตใจเราสงบ หัวใจมีธรรมะ...มีคุณธรรม

เอาหัวใจของเรา เป็นดาซึ่งที่เที่ยงตรง...ลองซึ่งน้ำหนักดูว่า...

พระคุณของพ่อกับแม่...ใครหนักกว่ากัน...?

วิธีตัดสินง่าย ๆ...อาจารย์ถามว่า...

เราอยู่ในห้องแม่...คนและที่เดือน...?

ก็เดือนครับ...?

9 เดือน...

แล้วเราอยู่ในห้องพ่อ...ก็เดือน...?

ไม่ได้อยู่สักเดือน

ถ้าพ่อแท้จริง...พ่อต้องแบ่งไป 4 เดือนครึ่งสิ...ถึงจะถูก

นี่แม่ลุ่มห้องเรา 9 เดือน...

พ่อไม่ลืมสักเคียน...

ปล่อยให้แม่หนักอกผูกพันเดียว...ปล่อยให้แม่หวงทรัพยากรคนเดียวยาวนาน
แถม ในขณะที่แม่ท้องไว้ พ่อยังไม่ถอนมือเลยสัก ชูมวย ดีใจ

นายทหารรองอาจารย์

เมื่อจะคลอด พ่อตาต้องไปตาม จากโธ่บิตเลียต

บอกให้หาเมียไปส่งโรงพยาบาล

โน่น...รักลูกมือเขี่ย...มากกว่าเมียที่กำลังท้อง...

วันตายของแม่...

แล้วก็หนักหนาสาหัสของแม่ที่สุด คือ ตอนคลอดลูก

ตอนคลอดลูก เป็นช่วงเวลาที่เจ็บปวดที่สุด

ใครเป็นคนเจ็บปวด แม่ หรือ พ่อ ?

แม่...เจ็บปวดที่สุด...

บางคนคลอดยาก ตามทั้งแม่ทั้งลูก

บางคน แม่ตาย แผลลูก รอด

เด็กบางคน คลอดยาก

ท่าคลอดเป็นชั่วโมงแล้ว ก็ยังไม่ออก รกพันคอ

หมอบอกว่า ต้องผ่าตัดฉุกเฉิน เพราะถ้าช้าอีก 5 นาที

เด็กจะตาย...เพราะขาดอากาศหายใจ...

แต่เนื่องจากเป็นโรงพยาบาลต่างจังหวัด

เครื่องไม้เครื่องมือไม่ครบ... แต่เป็นการฆ่าสัตว์ลูกเงิน
ไม่ได้เสียเวลาไว้ก่อน ถ้าตัดสินใจฆ่าสัตว์กันก็ ลูกอาจรอด
แต่...แม่...อาจเสียชีวิตได้...
หมอถามพ่อว่าจะเอาอย่างไร ?
พ่อบอกว่า ต้องถามแม่
แม่บอกว่า
ขอให้อุกรองแม่...รอดชีวิต...
แม่...เป็นยังไงก็ได้...
เห็นความรักของแม่ ที่มีต่อลูกหรือยัง ?

ผู้ช่วยพระเอก...

อาจารย์มีลูกคนเดียว เป็นลูกสาว
บอกกับลูกสาวว่า จำเอาไว้ละ
แม่ เรามีพระพุทธรูปใหญ่ที่สุดในชีวิตลูก ตั้งแต่เกิด
ตอนลูกเกิด พ่อแม่แม่ไปส่งโรงพยาบาลตอนเช้า
แล้วเย็น ถึงกลับไปเยี่ยม
หมอมานบอกว่า ฆ่าลูกคนตัวครับ อาจารย์
อ้าว ทำไมต้องฆ่าละ ?
เด็กหน้าเขมร ไม่ยอมคลอดครับ ใจผอ้อๆ ภายหลังแม่ทิ้งลูก
ผมให้คุณนายเงินซื้อ แล้วว่า
เห็นหรือยัง ตอนลูกเกิด
สามีเผชิญกับความตายนะ...แม่...

แล้วกว่าแม่จะหาย ก็วัน ก็เดือน...
คิดว่าแม่เจ็บ แม่ทุกข์มานานขนาดไหน ?
ข้างพ่อ...คือผมนี่...ขับรถวิ่งไปวิ่งมาเลย ๆ
ไม่มีเงิน ก็กู้สวัสดิการมาให้...เป็นผู้เสนอขอ

ตกลง...แม่...เขาเป็นพระเอก...
พ่อ เป็นเพียงผู้รับพระเอก
ให้เอาใจแม่...ให้มากที่สุด...เขามีพระคุณที่ยิ่งใหญ่ต่อลูก
ผมสอนลูกของผมอย่างนี้

ผู้ชาย...ก็มีหัวใจ...

พูดมาถึงตรงนี้ พวกผู้ชายประท้วง
บอกว่า...อาจารย์ ที่บอกว่าอยู่ในห้องแม่กับเคือน...
พ่อแท้จริงต้องแบ่งมา 4 เดือนครึ่งละ...ก็มันแบ่งไม่ได้...
ถ้าแบ่งได้...ผมคงแบ่งมาแล้ว...
ฟังดู มีเหตุผล

เฮ้...อันไหน...มาสู้กันว่า พ่อเราคลอดออกมาเป็น
เราอยู่ในอ้อมอกใคร...?
เรา อยู่ในอ้อมอกคุณแม่...หรืออ้อมอกพ่อ ?
ใคร...อ้อมเรามากกว่ากัน
แล้วเรา...กินนมใคร...ดูดเต้านจากใคร ?
แม่...หรือนั่น...

พ่อ อย่างเม่งก็วิ่งไปซื้อขนมมาให้ลูก
เวลาตอน นอนข้างใคร ?
ข้างแม่ ต้องถามคนบนเตียงนอน จึงหลับ
ทุกอย่าง อยู่ที่นี่
ผมเป็นพ่อ กลับมาจากทำงาน เห็นแม่ซาฮัว
ไหน รอผู้ปกครอง
ผู้มาได้ 5 นาที...เมื่อตอนนั้น...ช่วงคืนแม่แล้ว...

หัวใจของแม่ อยู่ติดกับลูกตลอดเวลาจริง ๆ
ผมทุกคนจะเห็น และทราบดี

ผ่าหัวใจแม่...

ที่ว่า คุณแม่หนา หน้าแข็ง พลุตา
พระคุณแม่ หนักแน่น และยิ่งใหญ่ เท่าแผ่นดิน
จริงหรือ...?
หลายคนอาจสงสัย ใช่ไหม ?
วันนี้ อาจารย์จะพาทุกคน
ไปพิสูจน์...ความรักของแม่...บุญคุณของแม่...
ว่า ยิ่งใหญ่ หนักแน่น อย่างที่ว่า จริงไหม ?
วันนี้ เราผ่าหัวใจแม่ออกมาดู...
รอให้ลูก ๆ ทุกคน เติบโต ผู้ใจแม่

พระ ท่านมีสอนพวกเราเสมอว่า

แม่...เปรียบเสมือน...พระในบ้าน...

เป็นพระในบ้านยังไง ?

เรามารายกันหาคำตอบ...

พระ แม่ล่ะอะไร ? หมายถึงอะไร ?

พระ...หมายถึง ผู้ประเสริฐ ผู้ยอดเยี่ยม

เป็นผู้มีคุณความดี อยู่ในศีล

และประกอบคุณความดีต่อผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน

จิตใจเปี่ยมล้นด้วยความรัก

ความปรารถนาดี และความสงสารเป็นมูลฐาน

นี่คือพระ

เราขอเอาพระ มาเปรียบกับแม่ว่าสิ

ดูว่า คุณสมณัตติ ไกล่เคียงกันไหม ?

แม่ ทำความดีตลอด โดยหวังถึงผลตอบแทนไหม ?

ไม่หวังผลตอบแทน

แม่ จิตใจเปี่ยมล้นด้วยความรักที่มีต่อลูกไหม ?

ใช่ รักลูกเปี่ยมล้นหัวใจ

แม่ มีความปรารถนาดีต่อลูกไหม ?

ปรารถนาดี...ทุกอณูหัวใจ

แม่ คือผู้มีคุณความดีที่ยิ่งใหญ่ต่อลูกไหม ?

ใช่เกินชั้นเคย

เห็นไหมว่า แม่ มีคุณสมณัตติ ไกล่เคียงกับพระ

พระจึงมักสอนเราว่า แม่ คือ พระในบ้าน

ทีนี้ เรามาดูว่าได้ฟังไปอีกหน่อย

ที่ว่าเป็นพระเมียบ เป็นพระอะไรบ้าง ?

เขามองว่า

แม่ คือ พระพรหม ของลูก

แม่ คือ พระอวตารค์ ของลูก

แม่ คือ (พระ)ศกุนาภรต ของลูก

เรามาดูสิว่า จริง หรือไม่จริง

พระพรหม...

แม่...คือ...พระพรหมของลูก...

พระพรหม ตามความรู้จักของเรา คือพระเจ้าผู้สร้างโลก

แม่...คือ...พระพรหมของลูก...

หมายถึง แม่ คือ ผู้สร้างลูก ผู้ให้ชีวิตแก่ลูก นั่นเอง

มาดูสิว่า...ผมสร้างเราอย่างไร...?

ตอนเราเกิด หรือปฏิสนธิ เกิดอย่างไร ?

อสุจิของพ่อ ผสมกับ ไข่ของแม่ ไข่อ่อน ?

เพราะฉะนั้น

ในตัวเราจึงมี...เลือดพ่อครึ่งหนึ่ง...เลือดแม่ครึ่งหนึ่ง...

พอปฏิสนธิแล้ว ไปอยู่ที่ไหน ?

อยู่ในท้องแม่...

อยู่ในมดลูกแม่

มีสายสะดือ ค่อยกับตัวแม่...

แล้วหลุดเลือดในกายแม่...เป็นอาหาร...

หลุดอยู่กับตัว...

9 เดือน

เราหลุดเลือดจากกายแม่ เพื่อให้เรามีชีวิต และเติบโต

9 เดือน...

กับแม่ ไม่ให้เราหลุด เป็นยังไง ?

ถาม...

สายสะดือมันไม่ได้ยึดติดโลก

เพราะฉะนั้น แม่ คือผู้ให้ชีวิตแก่เรา

สิ่งสำคัญของ พระพรหมอีกอย่างหนึ่งก็คือ...

ต้องมีพรหมวิหารธรรม...

เคยได้ยินคำว่า พรหมวิหารธรรมไหม ?

พรหมวิหารธรรม เป็นหัวใจ ของพระพรหม

หัวใจ มี 4 ห้อง คือ

เมตตา...กรุณา...มุทิตา...อุเบกขา...

เมตตา คือ ... ความรัก, ความปรารถนาดี

กรุณา คือ ... ความสงสาร เห็นอกเห็นใจ

มุทิตา คือ ... ความชื่นชมยินดีในความสำเร็จ...

อุเบกขา คือ ... การวางเฉย เมื่อไม่อาจให้ความช่วยเหลือได้

แม่ คือ พระพรหมของลูก...

เพราะฉะนั้น หัวใจของแม่ ก็ต้องมี 4 ห้องนี้ ด้วยเหมือนกัน

ถ้าถามว่าหัวใจของแม่ลูกคนใด

เขาจะตอบ...หรือหละหรือ...ทั้ง 4 ข้อนี้...อยู่ในหัวใจแม่...

สองมาตุ... หรือม... ๆ กัน ...

หัวใจข้อที่ 1...แม่สอน...

รัก...และปรารถนาดีต่อลูกเสมอ

สอนให้เขาปฏิบัติตนให้ถูกต้องแม่ไม่ว่า...

แม่...เป็นยังไง ?

เลี้ยงดู...สอนให้...อ่านเขียน...เมื่ออาหาร...

พ่ามีค...เป็นแม่...ไม่มีเขี้ยวแรง...

เพราะอะไร ?

แม่ก็...?

แม่อยู่บ้านคนเดียว ?

3 - 4 เดือน

เป็นยังไง ?

สามีเริ่มทรมานแม่...ตั้งแต่เราอยู่ในท้อง...

พอ 6 เดือน ลูกเริ่มดิ้น กับท้องแม่...สูงไปสูงมา

แม่เจ็บ...สามีเจ็บ...แต่ก็สามีอยู่ข้างท้อง...มีนัยน์ตาสีฟ้า

"...หัวใจ...ที่ถูกแม่บีบแรงแ..."

ทำแม่เจ็บ...แม่ยังอึด

เพราะ...แม่รักลูก...เสมอ

แล้วตอนที่เราอยู่ในท้องแม่กับเพื่อน

แม่หนักไหม ?

อยากรู้ว่า หน้าผหรือไม่หน้าผ ลูกทุกคนกลับไปบ้าน
สองอาทิตย์หนึ่ง หน้าผ 3 ก็โอ มาผูกไว้ที่หน้าห้อง
แล้วเดินไปเดินมา ดูสิว่า มันจะหน้าผและทุกข์ทรมานขนาดไหน...

ไม่ต้องเอาออก ดูสิว่า เราจะทนได้สักกี่วัน ?
อาจารย์ว่า อยู่ได้ไม่เกิน 2 วัน
แต่แม่ต้องแบกอยู่อย่างนี้ทรมานอย่างนี้...9 เดือน...

จะงู้ จะนั่ง จะนอน จะเดิน ก็แสนจะลำบาก...
ทั้งหน้า ทั้งเจ็บ ทั้งจุกเสียด
แต่แม่ ก็ทนลำบาก ด้วยความอินดี...
เพราะ แม่รักลูก

เคยเล่นเกี๋ย ออกกำลึงกาย เคยทำสิ่งทีชอบ
ต้องหยุดหมด
เพราะกลัวลูกจะทรมานจะเจ็บ...เป็นอันตราย...
ต้องงดอาหารที่แม่เคยชอบ
อด เบียร์ อด หวาน อด มัน อด เนื
เคยทานร้อน ต้องงดร้อน
เพราะ กลัวลูกมีปัญหา มีอันตราย
ต้องผิมนั่น...สิ่งที่แม่ไม่ชอบ...แต่เป็นผอดีแก่ลูก...

วันคลอด แม่เจ็บปวด ทุกทรมานที่สุด ในชีวิต
วันเกิดลูก กล้าบวันตายแม่
แม่ยอมตาย...เพื่อให้ลูกรอด...
แม่ เลิ้มพันด้วยชีวิต

อยากรู้ว่า หน้าผหรือไม่หน้าผ ลูกทุกคนกลับไปบ้าน
สองอาทิตย์หนึ่ง หน้าผ 3 ก็โอ มาผูกไว้ที่หน้าห้อง
แล้วเดินไปเดินมา ดูสิว่า มันจะหน้าผและทุกข์ทรมานขนาดไหน...

ไม่ต้องเอาออก ดูสิว่า เราจะทนได้สักกี่วัน ?
อาจารย์ว่า อยู่ได้ไม่เกิน 2 วัน
แต่แม่ต้องแบกอยู่อย่างนี้ทรมานอย่างนี้...9 เดือน...

จะงู้ จะนั่ง จะนอน จะเดิน ก็แสนจะลำบาก...
ทั้งหน้า ทั้งเจ็บ ทั้งจุกเสียด
แต่แม่ ก็ทนลำบาก ด้วยความอินดี...
เพราะ แม่รักลูก

เคยเล่นเกี๋ย ออกกำลึงกาย เคยทำสิ่งทีชอบ
ต้องหยุดหมด
เพราะกลัวลูกจะทรมานจะเจ็บ...เป็นอันตราย...
ต้องงดอาหารที่แม่เคยชอบ
อด เบียร์ อด หวาน อด มัน อด เนื
เคยทานร้อน ต้องงดร้อน
เพราะ กลัวลูกมีปัญหา มีอันตราย
ต้องผิมนั่น...สิ่งที่แม่ไม่ชอบ...แต่เป็นผอดีแก่ลูก...

วันคลอด แม่เจ็บปวด ทุกทรมานที่สุด ในชีวิต
วันเกิดลูก กล้าบวันตายแม่
แม่ยอมตาย...เพื่อให้ลูกรอด...
แม่ เลิ้มพันด้วยชีวิต

แม่ก็เห็นที่ลูกหลอกเธอจนมา แล้วแม่รู้ว่าลูกปลอมคงโย
แม่ก็ไม่มีน้ำตา กอดลูกไว้แนบอก ด้วยความรัก
พอเธอออกจากมาแล้ว

แม่ยิ่งรัก ทะนุถนอม ยุงไม่ให้กัด ไก่ไม่ให้ขอม
จะตื่น จะตื่น จะหนาว จะร้อน จะร้องจะเขรลือ อดป่าวไร
ถ้าลูกไม่หัด แม่ก็หัดหาไม่นอน

มีดคำ ตีกลั่น

ได้ยินเสียงลูกร้อง แม่ต้องสะดุ้งตื่น รีบลุกขึ้นมาดูลูก
มาหาสาเหตุว่าลูกร้องเพราะอะไร ?

ลูกนอนไม่หลับ แม่อุ้มพาไปเดินเล่น เป็นชั่วโมง
เอานมมาให้...เอาขนมมาให้...เอานมใส่ปาก
กลัวลูกปวดท้อง กลัวลูกเจ็บคอ, กลัวลูกจะหิว

หัวใจห้องที่ 2...กรุณา...

ความสงสาร เห็นอกเห็นใจ

ยามหิว แม่เอารั้วมาป้อน

ยามร้องไห้ แม่ใช้ช้อนนวด และอุ้มอก ป้อนบะปาย
คอยเอาสาเหตุ...รู้ได้...

ไม่ว่า ลูกจะ กิน ปีน เดิน นั่ง นอน ร้องไห้

ไม่ว่าลูกจะจับตัวไม่ทางไหน แม่ต้องเข้าใจความต้องการเสมอ

เธอจะไม่โชน แม่จะเอาลูกขึ้นเรือ

กลัวลูกจะเหนื่อย กลัวลูกจะลำบาก

กลัวลูกจะหกล้ม หกล้ม กลัวลูกจะเป็นอันตราย

กลัวไปเสียทุกอย่าง

เวลาลูกประสบอุบัติเหตุ ลูกเจ็บ ลูกร้องไห้
แม่อุ้มลูก แล้วร้องไห้ด้วย
แม่ อยากรับความเจ็บปวดของลูก มาไว้ที่แม่ทั้งหมด
ถ้าเป็นไปได้ แม่อยากเจ็บแทนลูก
แม่...ถึง...ตายแทนลูกได้...
แม่ รักลูกเสมอ
ความรักของแม่ ที่มีต่อลูก ไม่เคย จืดจาง
แม่ รักลูก ไม่เปลี่ยนแปลง
ไม่ว่าลูก จะเป็นอย่างไร ?
จะดี...จะ...ไม่ดี...

ลูก...คือดวงใจของแม่เสมอ...

นักโทษ...ประหาร...

นักโทษประหาร ชีวิตคนหนึ่ง
วันประหารชีวิต เขาได้มาฟังพระเทศน์
ในชีวิต เป็นแต่อันธพาล มหาโจร
ปล้น...ฆ่าเจ้าทรัพย์ ถึงตำรวจตาย
ไม่เคยฟังเทศน์
ก่อนประหาร พระเทศน์เรื่องกฎแห่งกรรมได้ฟัง
นั่งฟัง น้ำตาไหล สำนึกได้

ควมเงินออกมากจากการฉ้อ

ฉ้อได้ 500 บาท...คิดกันเลขกัน 200

เจ้าหน้าที่ว่าภาคนานาการมาให้ เป็นอาหารที่ดีที่สุด ให้กินเมื่อสุดท้าย
นักโทษกินได้ 2-3 คำ ก็วางช้อน กินไม่ลง ตอนนั้น

ยังมีเวลาเหลือ เจ้าหน้าที่ เอากระดาษ ปากกา ของจดหมาย มาให้
ได้เขียนจดหมายฉบับสุดท้าย

ถามว่า นักโทษประหารคนนี้ เขียนจดหมายถึงใครครับ ?

เขียนถึง...แม่...

ไม่ได้เขียนถึง เมีย

เพราะเมีย...มีผัวใหม่ไปนานแล้ว...

แต่แม่ ยังเคยโอบกอด

เมีย หรือคู่ครอง เปลี่ยนใจได้

แต่แม่...ไม่เคยเปลี่ยน...

การพบรักคุณแม่ ที่เคารพอย่างสูง

ถูกทำสิ่งจะได้รับผลกรรม ที่ถูกได้สร้างไว้เอง

ถูกฆ่าเขาฆ่า และถูกทำสิ่งถูกประหารชีวิต...

ขอให้แม่สอนน้อง ๆ อย่าให้เขาเลี้ยงดูอย่างผม

เกิดสำนักอื่น...นาที่สุกซ้าย...

ข้าพเจ้าของเสร็จ

เอาเงินที่เหลือ 300 บาท...และนาฬิกาข้อมือโรเล็กซ์

ฝากเจ้าหน้าที่ ให้แม่
เดินเข้าสู่ หอพักประหาร

พอประหารเสร็จ ก็เอามาใส่โลง รอญาติมารับ
ถ้าไม่มีญาติมารับ.. กรมราชทัณฑ์เขาก็จัดการเอง
ศพของฆาตกร...ได้เสีย...ไฉนหาใจ...
ส่วนใหญ่ คนที่ไม่รับศพ เป็นใครครับ ?
แม่...
คนอื่น ไม่มีใครกล้าไปรับ
เขาจึงเกลียด...กลัวเสียชื่อเสียง...กลัวัวหมอง...
แต่ แม่ไม่กลัว แม่ไปรับศพ มาทำบุญให้
นี่คือ...หัวใจแม่...
ความรักที่มีต่อลูก ไม่เคยเปลี่ยนแปลง...
แม่...ตาขอแทนลูกได้...

2 ชีวิต...

ลูก ๆ ทุกคน ลองอ่านข้อความนี้ พร้อม ๆ กัน
" อันชนกชนนีนี้นรักเจ้า...เขียบเทียบเท่าชีวิต...ก็ว่าได้..."

พ่อแม่ รักลูก เท่าชีวิต จริง หรือไม่จริง ?
ลองพิสูจน์ดู
ที่ท่าเรือวังปาก แม่ จูงมือลูกตัวเล็ก ๆ อายุ 2 ขวบกว่า ๆ
กำลังจะข้ามเรือที่ศิริราช ไปท่าเตียน

แม่ เดินไปซื้อตัว ปล่องมือลูก
ด้วยความซน เด็กวิ่งเล่น ทอดหัวออกไป ตามพ
แม่...จำกันได้ไหม...โอดคำนองไปช่วยลูก...

แม่ทำอะไร ?
แม่ว่า...2 ซื้ด...

แม่ค้ากล้วยแขก...

ไฟไหม้ ไฟไหม้ ไฟไหม้
แม่...ทอดกล้วยแขกอยู่หน้าห้องแถว
เลขหน้าสี่แดง อ้าว ไฟไหม้ห้องแถวเรา...

ลูก...อายุ 2 ขวบ นอนอยู่บ้าน

ไฟกำลังลามขึ้นมาจากหลังคา คนตะโกนว่า
อย่าเข้าใกล้...อย่าเข้าใกล้...ไฟลามขึ้นหลังคาแล้ว...
ป้า ไม่ได้ยิน ร้องเรียกแม่ ลูก ลูก ลูก

ในหัวใจแม่...มันตลก...
วิ่งสุดเข้าไป เห็นลูกกำลังวิ่งวนอยู่ในห้อง
ไม่รู้อะไรออกจากไหน ไฟไหม้ รอบห้อง
แม่...เข้ามาดู...วิ่งไปหึบประตู กำลังจะวิ่งเข้าดู...
หลังคาไหม้ ไตรึงแวงมา

2 ชีวิต...

แม่...สอนชีวิตให้ลูกได้...

นี่คือ ความรักของพ่อแม่...

* มิติใหม่สู่การ... สอนชีวิตของพ่อแม่ให้ลูกได้ ... *

วัว...เจ้าปัญหา...

ไม่ต้องไปดูเรื่องอื่น... ที่ประทับใจอาจารย์มากที่สุด... คือ...

วัว...

ตอนนั้น... อาจารย์เป็นคันตรี... เป็นอนุศาสนาจารย์... กองทัพบก
สอนเรื่องศาสนาและศีลธรรม... ให้ทหารทั่วประเทศ...
เหนือสุด... ถึงเชียงราย... เชียงใหม่... ใต้สุด... ถึงปัตตานี...

คราวหนึ่ง

ไปสอนที่โคราช... ค่ายสุรนารี... มีทหารมาก... ต้องสอนหลายวัน...

วันนี้...พอสอนเสร็จ...เจ้านายมกบอกว่...
ผมเตรียมรถจี๊ปไว้ให้อาจารย์คันหนึ่ง...พร้อมสปีโท...คนขับ...
เผื่ออาจารย์จะไปวัด...ไปคุยกับท่านเจ้าคุณ...
หรือ...จะไปชมภูมิประเทศ...รอบเมืองโคราชก็ได้...
ผมเติมน้ำมันมาให้...เต็มถัง...เรียบร้อย...
เชิญอาจารย์ตามอ๊อดฯด้วย...
ก็เลยบอกกับสปีโทคนขับว่า...
บ่ายนี้...ออกนอกโคราช...ไปชมภูมิประเทศกัน...
เขาก็ขับพาไปปักธงชัย...ไปถึงโน่น...4 โมงเย็น...
มีคนเอาวัวมาเลี้ยงข้างถนน...เป็นฝูง ๆ

ขับไม่ได้สักพัก...
มีวัวฝูงหนึ่ง...กำลังข้ามถนน...ประมาณ 30 ตัว...เดินเป็นแถว...
รถ...ก็ไปไม่ได้...
คนขับรถ...เขาอยากจะทำใจอาจารย์...
ก็ขับรถเข้าไปใกล้ ๆ...เร่งเครื่อง...แล้วบีบแตร...เป็น...เป็น...เป็น...
วัว...มันกลัวตาย...
มันรีบกระโดด...กระโดด...กระโดด...วิ่งข้ามไปอย่างรวดเร็ว

แต่มีอยู่ตัวหนึ่ง...ยืนขวางถนนหนึ่ง...ไม่กระโดด...
อาจารย์ก็ก้มลงไปดู...ทำไมตัวนี้...ไม่กระโดด...
เห็นลูกมัน...
ลูกตัวเล็ก ๆ...เพิ่งคลอด...ยืนพิงอยู่ที่ขา...
ตอนอยู่ที่คอก...ลูกยังอยู่ในท้อง...
เพิ่งมาคลอด...ตอนเดินกินหญ้าอยู่ข้างถนนนี่เอง...

แม่วิวตัวนี้...ก็กลัวตาย...

อยากกระโดด

แต่รู้ว่า ถ้าตัวเองกระโดด...ลูกจะไม่กระโดดตาม

ลูกเพิ่งเกิดใหม่...ยังไม่โตเท่าโรงเรียน

ยังไม่รู้ว่า

รอดชีวิตไหม...หับตาย...หับไม่ตาย...

เป็นพ่อช่างอยู่อย่างนี้...เสรีจน

พามาบวชวันละก็ตัว...ข้างถนน ?

ลูกวิว...ตัวใหญ่กว่าผม...มีผมยาว

มันจะเพี้ยน...หรือ...?

แม่วิว...เป็นชาวอยู่...ไม่ยอมกระโดด

จนหับรอด...จับใจเข้าไปใกล้มันอีก

อาจารย์ธำมิตพบหลังคนจับรอด...บอกว่า

เบชา...เบชา...ไม่ต้องเข้าไปใกล้...

"...มันมีน้ำใจมัน..."

แม่วิว...มันรักลูก...ยอมตายแทนลูก

เป็นชาวรก...ยอมให้รอด

พธธอาจารย์จตุร

แม่วิวมันมันมาก...มัน...ทำตาโต ๆ

เหมือนกับบอกว่า...

"...ถ้าใจลำเอียงมัน...ก็เชิญเลย"

แม่ตัวนี้...จะยอมตายแทนลูก..."

หับแม่ตัวนี้ได้ตายก่อน...จึงปล่อยอาจารย์จตุร

อู๋ “น้ำใจแม่”

ในหน้าที่นั้น มันชัดเจน

“อันชนกชนนีรักเจ้า เที่ยมเท่าชีวิต ก็ทำได้”

อ้อ แม่มี รักลูกเท่าชีวิตจริง ๆ นะ

นิยามความรักใคร่เจิดจรัส

แม่จึง...มันยิ่งรักลูกเท่าชีวิต...

หรือ ยิ่งกว่าชีวิต

แล้วแม่อาจารย์เป็นคน...จะรักอาจารย์มากกว่านายนาตไทไหม...?

ภาพของแม่...ของแม่ทำให้เห็นเต็มตา สะเทือนใจ

“น้ำตาไหล...”

เห็นหรือยัง ?

ความรักของแม่...รักลูกยิ่งชีวิต...

ไม่เดินก้าวอย่าง ไม่สะเทือนใจ

หมอนวล...

หัวใจห้วงที่ 3...มุทิตา...

ชื่นชมยินดี เมื่อลูกได้ดี...

พ่อแม่ทุกคน อยากเห็นลูกได้ดี มีอนาคต

ขอมอบมือทางน้ำ พาเงินมาส่งลูกเรียน...

หวังว่า โสขึ้น ลูกจะเป็นเจ้าคนนายคน

คำรถ คำพ่นสื่อ คำเสื่อมคำ
คำอาหาร คำชมเชย คำให้คนศึกษา
ทุกอย่างเป็นการของพ่อแม่ทั้งนั้น
ถึงเวลาเกิดเหอเม ลูกสาวมาบอกว่า
ครูเขาทางคาหมแล้วแม่ ต้องเอาค่าหมไปชำระ
แม่ ไม่มีเงิน
ถอลสายหรือออกจากคอ ให้ลูกไปจำนำ ไปขายเอาเงินมา
จ่ายค่าหม เพื่ออนาคตของลูก แม่ไม่เคยเสียขาย

มีหมอนวดคนหนึ่ง อายุ 60 ปี
ตระเวนนวดตามบ้าน ชั่วโมงละ 60 บาท
อาจารย์เจอเจ้า สงสาร บอกว่าเลิกนวดได้แล้วป้า แม่แล้ว
ป้าบอกว่า ฉันเลิกไม่ได้หรอกจะ ตอนนี ลูกสาวเรียนอยู่ ปวช
จ้าเด็ก...ลูกไม่ได้เรียน...
ลูกหัวใจของแม่ เป็นหมอนวด ส่งลูกเรียน
พ่อแม่ทุกคน
ไม่เคยนึกถึงความเหน็ดเหนื่อย และยากลำบากของตัวเองหรอก
ขอเพียงให้ลูกมีการศึกษา มีวิชาติดตัว ก็พอแล้ว
ขอเพียงให้ลูก ได้เรียนหน้าเรียนตาเพื่อน ๆ
แม่ก็พอใจ

วันไหน ?
ที่แม่เข็นยืม เบิกบาน และมีความสุขที่สุด
วันไหนกับ ?
วันที่ลูกสำเร็จการศึกษา
วันที่ลูกรับปริญญา...

ความเพียรเหนียว ความยากลำบาก พลังภายในเป็นสิ่งที่
ดำรงคู่กันเพื่อพระบรมรูปทรงม้า ถูกใส่ชุดคลุมวิญญู
แม่กับลูก อ้อมหน้าบานเมื่ออยู่

แม่คงคิดถึงลูกอยู่ดี ๆ
แม่อ้อมหน้าบาน...มากกว่าลูก...
หน้าบาน...เหมือนดอกไม้งามงามเข้า
ใจลูกดี
คนที่มาแสดงความเป็นศิษย์งาน...
ยังไม่ได้คิดอะไรนะ ร้องไห้ใจนะ

ลูกบางคน วันรับปริญญา บอกว่า แม่ไม่ต้องมาหรอก...
ยายพี่สอน ยายแม่สอน เพราะแม่เป็นสาวหา บักมอออก เหม
กตัวเดือนดูถูก กตัวแม่คนดูถูก...
ไม่ยอมให้แม่ไปชื่นใจ วันสำคัญที่สุดของลูก

หัวใจห้องที่ ๔...ดูเขathers...
ทำตัวเป็นกลาง วางเฉย
เมื่อไม่อาจให้ความช่วยเหลือได้...เมื่อลูกโตพอจะพึ่งตัวเองได้
พอแม่ ก็จะถูกกับเพื่อน ๆ ว่า...
เธอ คงเป็นเขาเสียแล้วถึงแล้วนะ ได้ปริญญาแล้ว
เขาได้เงินก็ตอนเป็นหนี้สิน ตอนจบแล้ว
แต่งงาน แยกครอบครัวกันไปแล้ว...
แต่งงาน และเรื่องครอบครัว...เป็นเรื่องส่วนตัวของลูก
พอแม่...เข้าไปยุ่งไม่ได้...

จึงต้องวางแผน ไม่แสดงตัวเป็นเจ้าของชีวิต...
ไม่แสดงความใส่ใจ...เมื่อลูกแยกตัวไปอยู่กับคนที่ลูกรัก...
พ่อแม่ วางใจ
แต่ ไม่เคยทอดทิ้ง...
คอยฟังข่าวลูก... อยู่ตลอด...
หันคิก็ได้ตำราว่า... ลูกผิดหวัง... ขอกรา... เจ็บปวด
พ่อแม่... ยิ่งเจ็บปวดกว่าลูก... หลายร้อยเท่า...
พรวด มาถึง มาช่วยเหลือลูก...

ขนาดลูก ได้เงินเดือนเป็นหมื่นเป็นแสน...
ขนาดบอกว่า... สอบแล้วไม่พอ...
พอได้รับโทรศัพท์จากลูก
บอกว่า... กำลังจะคลอดลูกคนแรก
รุ่งขึ้น...
แม่ปึ้งจากโผล่... เชิญรายชื่อ... มาหาลูก...
แม่รู้ว่า
การคลอดลูกนี่... เสี่ยงต่อความตาย...
แม่จึงรีบมา
เจ็บไหม... ปวดไหม... ลำบากไหม... ? พาลานเป็นยังไง... ?
ห่วงหมดทุกอย่าง...
คนอื่นมาเยี่ยม... เคียวเคียวถาม...
แต่แม่... พาลานเฝ้าลูก...
ทั้ง ๆ ที่เขามีพยาบาลเฝ้าอยู่แล้ว...

ลูกรักของแม่

พระอรหันต์

แม่ คือ พระอรหันต์ของลูก
เป็นพระอรหันต์ ยังไง ?
พระอรหันต์ คือ ผู้มีจิตใจอ่อนโยน
มุ่งแต่จะอนุเคราะห์ชาวโลก ไม่เห็นจากความทุกข์ ความลำบาก
พันทิวเขาส่งความสาบสูญ...
พ้นจากความเป็นพาหนะของกิเลสตัณหา...

น้ำใจของพระอรหันต์ ที่มีต่อปวงชน บริสุทธิ์หมดจดสันโดษ
น้ำใจของพ่อแม่ ที่มีต่อลูก กับบริสุทธิ์หมดจดฉันนั้น

พ่อแม่ ให้กำเนิด และอุปการะเลี้ยงดูเรามา เป็นสิบปี
ตั้งแต่ตื่นท่าผ้าหอย จนโตปานนี้
อาหาร เสื้อผ้า เงินทอง แรงกายแรงใจ ที่ทุ่มเทให้เรา...
ลองประเมินออกมาเป็นตัวเลขสิ ว่า มีเป็นค่าไร ?
ประมาณได้ไหม ?
ประมาณไม่ได้...

เพราะมันมากมาย...เกินกว่าจะประมาณ...
จะคิดค่า เป็นเงิน เป็นทอง...ก็ไร้สูงค่าไร...
ก็ไม่สามารถเทียบ สมน้ำสมเนื้อ
กับพระคุณอันยิ่งใหญ่ของแม่ได้
น้ำใจของแม่ ที่มีต่อลูก
ทรงโย อยากให้ลูกประสบความสำเร็จ
ได้ดิบได้ดี มีหน้ามีตา...ก็ดะเทียบคนอื่น

พ่อแม่กันทุกข์ เพื่อให้ลูกเป็นสุข
พ่อแม่กันร้อน เพื่อให้ลูกเย็น
พ่อแม่กันหิว เพื่อให้ลูกอิ่ม
แม่เมื่อน้ำตา...เพื่อรอยยิ้มของเรา...

นี่แหละ น้ำใจของพระพรหมินทร์ ที่มีต่อลูก

ครูคนแรก...ของลูก...

แม่ คือครูคนแรก ของลูก
เรา อยู่ใกล้แม่ อยู่ในมือมากอดของแม่ มากกว่า พ่อ

แม่ สอนเราตั้งแต่ เราเกิด
สอนเราเกิด...แม่สอนอะไรกับ ?
สอนให้เรา สุขานม เวลาแม่ใส่ปาก
แล้วเธอนิ่งค่อย ๆ เคี้ยวที่ริมฝีปาก ลูกดู ลูก
เราถึงรอดตาย เพราะ ลูกนมเป็น

นี่ นอน ขึ้น เดิน พูด แม่ก็อยู่สอนให้เราทั้งนั้น
ดี ไม่ดี...ถูกไม่ถูก การทำ ไม่ควรทำ...
กิริยามารยาท ความคิด ความอ่าน แม่ เป็นคนสอน
สอนอาชีพ สอนให้ช่วยเหลือตัวเอง
เอาตัวรอดจากภัยอันตราย สอนให้รักชาติรัก

ครูธรรมดา...เธอสอนและพา...ในหลักสูตร
แต่พ่อแม่...ในหลักสูตร นอกหลักสูตร สอนหมด
สอนทุกเรื่อง สอนทั้งกฎระเบียบและปฏิบัติ
ไม่มีตำราสอน เธอเรื่องอะไรตรงหน้า ก็หยิบมาสอน
ไม่จำกัดเวลาสอน...ก่อนนอน...ยังสอนเราอีก...
ครู อาจารย์หัวไป
เธอสอนเรา...เธอยังมีเงินเดือน
แต่พ่อแม่...ไม่มีเงินเดือน...

นอกจากไม่ได้วันวันเตือนสอนเหมือนหัว
ยังต้องเสียเงินให้ลูกศิษย์อีก...
จะหาครูอาจารย์ที่ไหน ยิ่งใหญ่เท่าพ่อแม่ ไม่มี
พ่อแม่ ไม่ได้ผูกขาดความเป็นครูต่อลูกไว้เพียงผู้เดียว
ยิ่งใจกว้าง...ส่งลูกไปศึกษาหาความรู้จากครูคนอื่นด้วย
จบหลักสูตรในเมืองไทย...แล้วยังส่งไปเรียนเมืองนอก
จนจบปริญญาโท ปริญญาเอก...
นี่ เห็นหรือยัง ?
พระคุณแม่ใหญ่ หัวใจยิ่งใหญ่ พสุธา
พระคุณแม่ ยิ่งใหญ่ เท่าแผ่นดิน
ยิ่งใหญ่อจรง ๆ

ยืมเงินเพื่อน...

ที่นี่ สองก้านมากสุดตัวเองบ้าง
หลักสูตรวิโมกข์...คือ...การหลงตัวเอง...
รู้จักตัวเอง...หาวิธีขมกหรือของของตัวเอง...

เวลาเราไปเที่ยวกับเพื่อน เพื่อนต้องจำว่าเรามีอันนี้...
เราต้องเอียงเพื่อนคอยไหม...?
ต้องเอียง...
เพราะถ้าไม่เอียง...เพื่อนมันไม่คบ...
เรายืมเงินเพื่อนมาทำอะไร...
เราต้องคืนเพื่อนไหม...?
เราต้องกิน
ถ้าไม่คืน...เพื่อนไม่คบ...
แล้วต้องคืนเท่าไร...?
บางครั้ง...ต้องคืน 120...ต้องให้คอกเพื่อนด้วย

เราเป็นหนี้ใคร เราต้องใช้หนี้
คนไม่ใช่หนี้...ไม่ใช่คนดี...
ใครมีบุญคุณต่อเรา เราต้องทดแทนบุญคุณ
คนดีไม่ใช่บุญคุณ...ไม่ทดแทนบุญคุณผู้มีพระคุณ...
ไม่ใช่คนดี...

ถูกทุกคน สองก้านมาก แล้วคิดย้อนหลัง ด้วยใจเป็นธรรม
พระคุณของแม่ ที่มีต่อเรา .ถึงไหนขนาดไหน ?

ทานมีบุญคุณต่อเรา... หากภรรยาคนนั้น
เราคบคบจนพบบุญคุณของท่านบ้างหรือยัง ?
เรามีเงินท่านมา 100 บาท...
เขาใช้กินข้าว... 5 สตางค์หรือหริอยัง...?
แล้วเรารู้ว่า... เราจะใช้กินท่านเมื่อไร ?

เขาเสีย... มาเสีย...

ผู้จัดการธนาคารคนหนึ่ง มาปฏิบัติธรรม
วันสุดท้าย ออกมาพูดเปิดใจ บอกว่า อาจารย์ช่วย
ผมด้วยใจว่า ผมนี้เป็นคนออกสัจจะ
ผมมาเห็นมาเรื่อง... เสีย อยู่กับผม
สำหรับปฏิบัติธรรมแล้ว...
พิจารณาขยายของอาจารย์แล้ว ผมถึงรู้ว่า
“ผมนี้ยังแหม่มาก ครับ...”
ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองใหม่

เขายังไร ? เขาเสียมาเรื่อง ก็คืนใจนี้

เขียมมาอยู่กับผมจริง
ตอนเช้า... แต่งตัวเสร็จ... ผมนั่งกินอาหารเช้ากับ ลูก... เมื่อ
กินกาแฟเสร็จ... ก็เดินผ่านเตียง... ไปทำงาน...
หลังจากอาหารเช้า... ก็เดินผ่านเตียง... ไปคุยกับลูก... กับเมีย...
ไม่ได้คุยกับเตียงสักคำ

ผมมาประชุมที่กรุงเทพฯ...

โทรศัพท์ไม่บ้าน ที่ต่างจังหวัด เดี๋ยวรับโทรศัพท์

ผมบอกว่าไม่รู้ไหม ? จะพูดกับพี่มหน่อย

เพื่อตั้งใจ รับโทรศัพท์ แทนที่จะถามเสียว่า สมายดีหรือ ?

ไม่มีสิคะ

จะพูดกับพี่มเท่านั้น ใจจิตจริง ๆ

วันพฤหัสบดี-อาทิตย์ มีเวลาว่าง...

ผมจะกินผ่านเคี้ยว ไม่ผ่านกับหมา

ให้อาหารหมา จับหมาอาบน้ำ เป็นช่วงเป็นโหล่หมา พูดคุยกับหมา

โดยไม่เคยพูดคุยกับเคี้ยวสักคำ

เตือนน้องน้ำตาไหล...

เห็นหมา สำคัญกว่าเคี้ยว ปล่อยให้ให้นั่งฟัง...

เป็นงานที่ไร้ค่าแสนหนึ่ง

ผมไม่เคยถามเคี้ยวสักคำ ว่า เคี้ยวสมายดีหรือ ?

ผมนี้ เอาจริง ๆ ค่ะ

เมื่อก่อน ไม่เคยเห็น นึกว่าเป็นคนดี...

หลังจากปฏิบัติธรรมนี้ จึงมองเห็นความเลวของตัวผม

ผมเลวมากครับ อาจารย์

กลับไปบ้านคราวนี้ ต้องเปลี่ยนตัวเองใหม่

ต้องใช้เวลาให้เต็มมากขึ้น

ฮาๆ อาจารย์ขำขึ้นใจที่สุดในชีวิต

สัตว์เลื้อจฉาน

เราคงมาดูเรื่องร่วมกันต่อ...

พรตอาจารย์...จุด...เห็นเรา...ไม่เป็นอันตรายแล้ว
แม่หัว...ก็ค่อย ๆ ขวนลุก...เดินข้ามถนนไป
แม่หัวยอมสละชีวิต...มีนทวารรถ...เพื่อช่วยชีวิตลูก
ตนเอง

เมื่อถูกแก้วตัวนี้โค่น...มันจะกตัญญูพ่อแม่มันยังไรบ้าง ?
กตัญญูยังไรครับ ? ตอบแทนยังไรครับ ?

ไม่ได้ตอบแทน...

ลูกหัว...เป็นสัตว์เลื้อจฉาน...คุณธรรม...มีน้อย
มีบ้าง...แต่ไม่ยิ่งใหญ่เท่าคน
พูดได้ว่า...เกือบจะไม่มีเลย

โดยพฤติกรรมของมัน...ลูกหัว...เป็นสัตว์เลื้อจฉาน
พอโค่นแม่หัว...ก็เลิกกินนม...วิ่งเล่น...วิ่งไป...วิ่งมา
เฮล่ล่ล่...ไปอยู่ใต้แม่หัวมัน...แล้วก็เดินจากไป
สิ...แม่ของมัน...

เราก็สรุปว่า

ตกลง...ลูกหัว...สู้ทุกคนไม่ได้...

ใช่ไหนครับ ?

ใครเห็นด้วย...คุณนายเมื่อ

ส่วนใหญ่...เห็นด้วย

แต่...อาจารย์ว่า...ไม่แน่...

ที่รักไม่แม่ ก็อาจจะว่า...
ฮาจาร์มีหัวใจ 100 เปอร์เซ็นต์ และรับรองว่า
เจ้าสัตว์เศรษฐกิจตัวนี้... เมื่อมันโตขึ้นแล้ว...
มันจะไม่เลี้ยงแม่ มันจะไม่กลัวความแม่...
มันจะไม่กระดกจากกระดูกของสิ่งของใต้แม่...
มันจะไม่กระหึบเท้าใต้แม่ และที่สำคัญ
ไว้สัตว์เศรษฐกิจตัวนี้...มันจะไม่รังเกียจใจแม่...

เก่งกว่าแม่...

เห็นไหมครับ... ?
สัตว์เศรษฐกิจ นี่แม่มันจะไม่ทนคุณ
แม่...มันจะไม่ทำให้แม่เสียใจ...น้ำตาไหล...

อีกสักตัวอย่างพี่น้องครับ...ผู้จัดการหญิง จบปริญญาโท
แม่ จบ ป.4
ตอนเมื่อเราจบปริญญา มีงานทำ พักที่กระทรวงไทยโต
พี่ว่าตัวเธอ...เก่งกว่าแม่...
แม่ไม่เคย... ด้วยความเป็นห่วง...
เราเป็นเจ้าบ้านหลายคนแล้ว...ระวังนะลูก...อย่าทำอย่างนั้น...นะลูก...
อย่าทำอย่างนี้...นะลูก...ระวังไว้...นะลูก...พริกเหลือง...ไว้มันนะลูก

ลูกสาวทำถึงใจผู้เฒ่าครับ... ?
พวาทแม่

พูดอยู่นั้นแหละ... พูดแล้วพูดอีก... ยืนพูดจริง...
ไม่ฟังจะพูดไปถึงไหน... ว่าตามจะตายอยู่ชั่ว... ฟังเบ๊ตจริง
กรรมหนักแล้วใคร... ไส้พันแม่...

เป็นไฉน... ? นึกถึงไหม ?
ตอนนั้น... กับแม่...
คิดว่า... ตัวเองเรียนสูง... จบปริญญาโท
เป็นผู้จัดการ... ตำแหน่งใหญ่โต
คิดว่า... ตัวเองเก่งกว่าแม่...
เอ็งแม่... พลาดแม่...

แม่เสียใจ... น้ำตาไหล... พูดเสียงสั่นเครือว่า...
“ ถ้าไม่ใช่ลูกแม่... แม่ไม่สอน...”

วันสุดท้าย...
มาถึงสารภาพทั้งน้ำตา... บอกว่า... หลงมาก
ถ้าไม่มาปฏิบัติธรรม... ไม่รู้...
ความเลวของตัวเอง... โทษขนาดนี้... มองไม่เห็น...
หนูชั่ว... เหมือนกับอาจารย์...

ลูกที่รักครับ
ขึ้นชื่อว่า... พ่อแม่... ย่อมเห็นลูกเป็นเด็กอยู่ๆ... ไม่
ไม่ว่าลูกจะโต... มีอาชีพอื่น... มียศ... มีตำแหน่ง... มีหน้ามีตาในสังคม
จบปริญญาตรี... ปริญญาโท... ปริญญาเอก
บางที... เป็นอาจารย์สอนคนด้วยซ้ำ...

ในสายตาของพ่อแม่ ก็ยังคงมองว่าเป็นเด็ก
เป็นลูกของแม่เสมอ
คอยเตือน คอยสอนอยู่ทั่วไป...
คำสอนของพ่อแม่ มีค่าเสมอ
แม้คำสอนบางคำ บางตอน
จะปะปนออกมาเป็นถ้อยคำที่ฟังดูหยาบคาย ภายใต้อิทธิพลบ้างสิ่ง
ก็ยังคงเป็นคำสอนอันประเสริฐ
เพราะกลั่นมาจากใจที่ปรารถนาดีของท่าน

การสอนคน ไม่ใช่เรื่องทำกันได้ง่ายๆ
ไม่วัก ไม่นะเทศา ไม่ปรารถนาดีจริงๆ
ไม่มีใครอยากสอนให้คนอื่นพลาดพรอก...
แต่สำหรับพ่อแม่แล้ว
ท่านไม่เคยเมื่อหน่าย ย่อท้อ ต่อการสอนลูก
เพราะ... ท่านอยากให้ลูกประสบความสำเร็จ...
ได้ดี ได้ดี... เป็นเจ้าเป็นนายคน
และที่สำคัญ อยากให้ลูกมีความสุข
ลูก ๆ ทุกคน ล่องโลกาหลอ
จนลืมคำสอน ชาติแม่ หรือ คนที่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่อบรมดูแล
อนาคตเป็นอย่างไร ?
เป็นเด็กเกเร ไม่มีการศึกษา คือบความผิด ไม่มีมารยาท
ลูกท้าว อนาคตก็ฝากไว้กับสิ่งสัพพัตถ
ศีลศุภ ศีลธรรมา ทมตอนาคต

ลูก ๆ ทุกคนในที่นี้ นิยามโรคภัยที่ลูก
ที่มีทั้งพ่อแม่และแม่... คอยอบรมสั่งสอน

บันทึกของพระพุทธเจ้า...

คนที่มาปฏิบัติวิปัสสนาแล้ว...

จะเกิดปัญญา...

จะเห็นตัวเอง ให้คะแนนตัวเองได้

จะเห็นว่า ตัวเองมีอะไร เสวณะไร

แล้วเกิดความรู้สึกอื่นใจ ร้องไห้

เริ่มรู้สึกตัว

เป็นอันว่า ใครที่เห็นความชั่ว ความบกพร่องของตัวเอง...

ที่ทำไว้กับผู้มีพระคุณสูงสุด คือ คุณพ่อ คุณแม่

นอกจากไม่ตอบแทนคุณท่านให้คู่ควรแล้ว

เราเคยกระหนก เคยทุ เคยควาตทานเหมือนเป็นคนใจดี ก็ครั้ง ?

เคยเบียด...เคยทรมาน...เคยกระหึ่มน้ำใส่ท่าน...

จนทำให้ท่านต้องน้ำตาตก ก็ครั้ง ?

เคยขี้หัวใจแม่...มาตัวก็ครั้ง ? จำได้ไหม ?

วันนี้ ยังไม่สาย ยังขอโทษกรรมกับท่านได้

เมื่อออกจากปฏิบัติธรรมแล้ว

เอาดอกไม้รูปเทียน ไปกราบเท้าขอขมาท่าน ที่บ้าน

จะเป็นมงคลต่อชีวิต ละล้างขันธ์ของอกุศลที่ท่าน

จิตใจของผู้ปฏิบัติธรรม จะใสสะอาด

ความชั่วต่าง ๆ ที่เคยทำ จะหลุดร่อนมาให้สิ้น

เมื่อเห็นแล้ว ใจแล้ว

รับนทีใจเสีย...

ตอนเมื่อถูกเห็นตัวเอง เป็นอูฐนักกระจากนานใหญ่

ลูกเห็นสิ่งสกปรก เบื่อนหน้า. ต้องมีใครบอกลูกไหม ?
ไม่ต้องบอก...

ลูกเห็นความผิดของตัวเอง เกิดปัญญาจากการภาวนา
ลูกเข้าห้องน้ำ ล้างเอง

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า
คนพาล...ที่รู้ว่า...ตัวเองเป็นพาล...
คนนั้น...กำลังจะเป็นบัณฑิต...

ตัวเรา...เรา...
ถ้ารู้ว่า...ตัวเองเรา...
นั่นแหละ ลูกกำลังจะเป็นบัณฑิต...
กำลังจะรับปัญญาจากพระพุทธเจ้า...

ใครที่เข้าถึงแสงธรรมนี้แล้ว,
เราจะได้พบกับ...ชีวิตใหม่...

เจ้าแม่...ร้องไห้...

เจ้าแม่คนหนึ่ง มาปฏิบัติธรรม ช่วงเปิดใจ ออกมาเล่าให้ฟังว่า
อาจารย์ครับ ข้าไม่สู้เรื่องอะไรหรอก ปฏิบัติจริง ปฏิบัติธรรม
ข้ามีลูกสาว 2 คน คนหนึ่งจบปริญญาตรี คนหนึ่งจบปริญญาโท
เงินเดือนเป็นหมื่น ๆ ...
มาปฏิบัติวิปัสสนาที่นี่ พอกลับไปบ้าน

เฮาแม่...เฮาเค็ย...มานั่งคู่กัน...บ่ฮู้วเฮาตอกกะสิ...มากถามแท้
“พี่ดาในอ...”

เทียบกับแม่...ก็...น้ำตาไหล

ขึ้นใจ...มีลูกยอดกตัญญู...

มันเขียนจบปริญญาศรี ปริญญาโท...ไม่เคยทำอย่างนี้

หยงจบปริญญา...วิปัสสนา...จงพระพุทธรเจ้า

จึงทำได้

ฮู้วไม่เคยรู้จัก...วิปัสสนา...

ลูกดาโบสถ์วัดของพุทธมาราได้เซ็น...ฮู้วก็เซ็น

วันนี้...ฮู้วเลยมาอยู่ที่นี่...

ฮู้วเปลี่ยนใจเหลือ...ก็มีลูกกตัญญู...

เสียเล่าไป...ร้องไห้ไป...

คำสารภาพ...ของครู...

มีครูคนหนึ่ง...อายุ 20 เศษ ๆ...สารภาพให้ฟังว่า

อาจารย์ครับ...ผมเป็นคนที่ไม่ชอบ...เคารพคน...

ผมเป็นคนแข็ง...ผมมีดประจำ...เรื่องกระด้าง...

พอแต่งงานเสร็จ...ไปอยู่บ้านเมีย

เจอพ่อดา...แม่ยาย...พี่เขย...พี่สะใภ้...

ผมก็ไม่สนใจ...เฉย ๆ...ไม่เคยไหว้ใคร...

แต่หลังจากปฏิบัติก็มีสถานภาพฐานแล้ว
ผมคิดว่าเขาถึงบ้านแล้วครับ...
ทุกคนแปลกใจมาก...

อาจารย์บอกว่า...
มะม่วงดิบ จะเรียงกระดัง
มะม่วงสุก จะอ่อนโยน สุภาพ
มะม่วง พอดีสุก มันจะอ่อน แล้วมีกลิ่นหอม

ถามว่า ห่ออ่อนไหม อ่อนโยน สุภาพ
ก็เป็นคน น่ารัก...
ใครเห็นใครก็ชอบ...ใครเห็นใครก็รัก...
ลูกกำลังเป็นมะม่วงสุก...แล้ว...

นักกีฬาคนสำคัญ...

อีกเรื่องหนึ่งผมได้รับ
คุณณรงค์ ไชยวัฒนา แห่งบริษัท สหพัฒนพิบูลย์ จำกัด...
มาปฏิบัติธรรมที่พุทธทาส
และไปปฏิบัติที่วัดถ้ำผาน้ำทิพย์ จ.สิงห์บุรี
วันสุดท้าย ออกมาแสดงความรู้สึก บอกว่า
ผมเรียนมาทางวิทยาศาสตร์ หัวผม ไปทางวัตถุนิยม
เรื่องศาสนา เรื่องบาปกรรม ผมไม่สนใจ เห็นว่า ไม่เป็นความจริง
ผมชอบสถิติ วันหนึ่ง ผมจะชวนเพื่อนๆ ไปดูสถิติ
ถ้าได้ ก็เอามาเขียน พิมพ์ออก

เสร็จแล้ว เขาตัวนั้นมาประคับเป็นวีรกรรม คือไว้ตามเขมือน...
เพื่อแสดงว่า เขาเป็นนักกีฬาตัวสำคัญ

แต่พอมาปฏิบัติพิธีปีบสงหา ก็เกิดปัญญา กลับมานั่งคิดว่า
เราเป็นนักกีฬา...ตรงไหน...?

กีฬาฟุตบอล เขายังต้องแบ่งเป็นทีมละ 11 คน
พอเล่นมาก็คัด จึงจะเตะได้
แล้วถ้าทีมหนึ่งมี 50 คน อีกทีมมี 11 คน
แข่งกันไม่ได้ เขาไม่ได้เห็นช่อง

นิยาม... ก่อนขึ้นชก ต้องขึ้นน้ำหนักก่อน
ขึ้นน้ำหนักเกิน รกไม่ได้ เขาเปรียบอยู่ต่อผู้
ก่อนชก...ต้องกะระยะยิง...จึงจะชกได้...
กำลังชกอยู่ ถูกหมัดเขไป ถ้ำซ้ำอีกหมัด...เสร็จแล้ว
พอคิดเทียบระยะยิงตั้งขึ้น ต้องยิงมือ
ถ้าได้ชกต่อ ตอนนี้ เขาได้ลงเวที
เขามีกฎเกณฑ์

มีนักล่าสัตว์คนไหน เียนจกหมายไปนักกวางบ้าง
บอกวา 17 00 น. วันนี้ ไปพบกันที่ชายเขา ตัวตอตัว
มีไหนตกับ ?

มีคนแอบเดิน แอบยิงไป ไม่ให้ไปไม้ตัว
ช่อง ๆ นี่หรือ นักกีฬา
หมกซ่อนก็ชัด ๆ...

เพิ่มพูนความเชื่อ ความเลื่อมใสของตนเอง ในข้อวิปัสสนา

แล้วท่านก็พูดต่อว่า ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ผมเลิกล่าสัตว์แล้วครับ
อาจารย์ถามว่า คุณธรรมะ จะขายปืนที่ใช้ล่าสัตว์ไหม ?

ท่านบอกว่า ไม่ขายครับ อาจารย์
ก็ผมขายไป คนอื่นเอาไปล่าสัตว์อีกครับ...
ผมจะยิงไว้ที่บ้านนี่แหละ
ตั้งแต่วันนี้ มันไปยิงใครไม่ได้อีกแล้ว
มันเหมือนไม้ท่อนลูกเดียว

สาธุ
คิดได้ละเอียดถึงขนาดนี้...
คนฉลาดที่รู้ตัวว่า ตัวเองเป็นฆาต...
คนนั้น กำลังเป็นบัณฑิต...

เครื่องมือวัดความดี...

ในขณะนี้ ใครมีลูก 3 คน 5 คน
อยากรู้ว่าลูกคนไหน เป็นคนดี ชูย้ง ? ชูตรงไหน ?
ต้องดูที่ใจ...
คนคือลูกใจคิดกับเราก็เหมือนกัน
อยากรู้ว่า เป็นคนดีหรือไม่ ?
ต้องอ่านเข้าไปถึง หัวใจ

อาจารย์ใช้คำว่า

“แนวหัวใจออกดู...”

ด้าน 2 จังหวะ คนคนนั้น เป็นคนดี...ฟังได้...

ทำความเข้าใจกับเขาเถอะ...แล้วเราจะอยู่ที่นั่นกับ... มาดูเรา

ด้าน 2 จังหวะ คือ อะไร ,

จังหวะที่ 1...รู้คุณที่เราอุปการะ...บ้าง...เพื่อ...

พวกนี้...รู้...ๆ...

พูดให้ผู้อื่นฟังได้...ว่าใครมีบุญคุณต่อตนอย่างไร

แต่...ยังไม่ได้ดีเลยเท่า

ตอนนี้...ยังไม่ถึงเวลา...เป็นอันยังไม่...

จังหวะที่ 2...ตอบแทนบุญคุณ

ทั้งผู้ช่วย...ทั้งตอบแทนด้วย

ด้านหัวใจของคนคนไหน...ด้าน 2 จังหวะอย่างนี้เมื่อไร...

พูดได้เลยว่า...คนนี้...เป็นคนดี...ฟังได้...

อุปการะ...แล้วจะเจริญ...

ดู 3 คน...เป็นลูกของเราทั้ง 3 คน...

แต่...ไม่เท่ากัน...เพราะ...

บอกไว้ว่า...คนไหนดี...ต้องรู้ที่...รู้คุณและตอบแทนบุญ...

ต้องมี 2 อย่าง...

คนรับใช้...

คนรับใช้ที่บ้านอาจารย์ เป็นผู้หญิง อายุ 16 - 17 ปี

วันขึ้นเดือน 8 โมงเช้า

จ้างเงินเดือนให้ 2,000 กว่าบาท

ประมาณ 10 - 11 โมง ชักผ้าเสร็จ คลานเข้ามาหาอาจารย์

เคี้ยวพริกทอดจนสาปไปข้างนอกแหละ ?

นี่ พอได้เงินเดือนแล้ว จะไปเที่ยว นิดเดือนก็พอหรือ ?

เปล่าค่ะ

อ้าว แล้วจะไปไหน ?

หนูจะรีบไปส่งเงินให้แม่หนูค่ะ แม่หนูอยู่หอพักคนเดียว แม่หนูจน

หนูจะรีบส่งเงินไปให้แม่ใช้

ฟังแล้ว สะเทือนใจ

โอ หน้าตาแบบนี้ ทำงานอย่างนี้ ยิ่งรักแม่ขนาดนี้

ก็บุญญกับแม่ขนาดนี้

ดูบางคน หน้าตาดี การศึกษาดี

พอรับเงินเดือนเสร็จ

โทรนัดเพื่อน...ชวนกันไปกินเหล้า...

เห็นไหมครับ ?

จ้างไหนเป็นเลขา จ้างไหนเป็นก๊อปปี้

ดูตรงนี้

เผือกคนนี้ ถ้าเราเมตตากรุณาเขา... เอ็งจะดูเราต่อไป
เวลาเราเจ็บไข้ได้ป่วย เราจะช่วยเรา
ป้อนข้าว ป้อนน้ำ ให้ยา หาไปหาหมอ...
เขา จะสะท้อนความกตัญญู มาหาเรา
ขอให้เราเจ็บไข้ได้ป่วย...
บางที... ลูกของเรา ยังไม่สนใจเราเลย
เผือกคนโง่ จะอยู่ใกล้ ประคับประคอง ปานนิมิตใจเราตลอด
ก็ ยิ่งกว่าลูกเราเอง ก็ได้...
เห็นไหมครับ ?
เพราะฉะนั้น เครื่องหมายของคนดี วิถีชีวิตที่ดีที่สุดคือ
" หัวใจสองเส้น 2 จังหวะ..."

กลัองจุดทรรศน์...สองไม่เห็น...

คนฉลาด ที่รู้ตัวตัวเองว่า เป็นคนฉลาด...
คนนั้น กำลังเป็นบัณฑิต
ตัวนั้นแหละปัญญา...
หลักพุทธ วิปัสสนา... ทำให้เกิด ปัญญา และสันติสุข
ต้องเกิดปัญญาก่อน...แล้วถึงจะสันติสุข...
จงจำเอาไว้ว่า สิ่งหนึ่งที่เราต้องรู้ และสำคัญที่สุด
เป็นหนึ่งคือตนเองสำคัญ ที่เราต้องอ่าน หนึ่งคือตนเองนั้นชื่อ
" ตัวเรา..."

เราอาจจะ อ่านหนังสือได้
อ่านภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส อ่านประวัติศาสตร์ได้

อ่านคนเดียวได้..
แต่ฉัน ไม่สำคัญค่า..
“ อ่านตัวเองออก...”

ผู้จัดการธนาคาร...บอกว่า...ผมมีเวลา...
กลับไปนี่...ต้องเปลี่ยนแปลง..
เรา...อ่านตัวเองออก...บอกตัวเองได้..
เรากำลังเป็นบัณฑิต

เราอ่านภาษาอังกฤษออก อ่านฝรั่งก็ได้
แต่อ่านตัวเองไม่ออก
อนาคต...มีเวลา...

การอ่านตัวเอง...ฟังดูไม่ยาก...แต่ทำ...มันยากเหลือเกิน ?
เราบอกไว้ว่า...

สิ่งที่ผมเห็นได้ยากที่สุดของมนุษย์...คืออะไร ?

ความคิด...และความเข้าใจของตัวเอง

ทุกท่านที่นั่งอยู่ในที่นี่...มีทั้งปริญญาตรี...ปริญญาโท...ปริญญาเอก...
มีทั้งแม่เหล็กวิชาจนถึง จี-8 , จี-9...ช่วยตอบอาจารย์หน่อยว่า
สิ่งที่เห็นได้ยากที่สุดของมนุษย์...คืออะไร ?

สิ่งที่เห็นได้ยากที่สุดของมนุษย์คือ...

ความแสด...ความคิด...ความเข้าใจ...ของตัวเอง...

เราต้องสุทธวรรณศิลป์...ก็ยังไม่เป็น

เห็นแล้ว... ตัวผมเนี่ยดี ตัวผมเนี่ย ยิ่งใหญ่ ตัวผมเนี่ย สำคัญ
ผม... ไม่ผิด...

มีแค่... เบียง เบียง เบียง เบียงคนเกินสองคน
ไม่เอากะเห็นว่... ตัวเองบกพร่อง...
เห็นไหนละใบ ?

แค่พอมาปฏิบัติธรรม... ทุกคนจะออกมาสารภาพ...
สรุปปัญหิตี ครู นายพล นักธุรกิจ... ออกมาสารภาพ
หาสารภาพเพราะอะไร ?

เพราะ... เขาย่านตัวเองออก...
แล้วบอกว่า... จังแต่วันนี้เป็นต้นไป
เหตุการณ์อย่างนี้... ไม่มีอีกแล้วละ...
นี่แหละ... ปัญหา... ที่แท้จริง
ผ่านตัวเองออก... บอกตัวเองได้...

เมื่อบอกตัวเองได้...
อย่าเพียงแค่บอกเฉย ๆ... ต้องออกเป็นคำสั่งเลย
สั่งสั่งเลยว่...
“ต่อไปนี่... เราต้องเปลี่ยนแปลงนะ...”

ครูคนหนึ่ง... ถ้าย่ ๆ กับผู้จัดการธนาคาร... บอกว่
แม่มาอยู่กับหนู... ที่กรุงเทพฯ...
แม่หนู... ไม่เคยพูดกับแม่เลย... เพราะวางถุง

ออกจากกรรมฐาน... ขวแม่อยู่... ทุกครั้งที่ว่าง...

จะไม่คุยกับแม่... ขานแม่ไปสาร... แม่ต้อง... หูต้อง...
ดูแม่ตลอด...
เมื่อก่อน... เห็นแม่... ยังไม่คุย...
มีอะไรกับ...? ในตอนนี้... มีใครที่ทำงานนี้บ้าง...?

จำได้ขึ้นใจนะครับว่า... สิ่งที่ได้เห็นได้ยากที่สุดคือ
ความผิด... ความชั่ว... ความเลว... ของตนเอง...
ก็ต้องอุทธรณ์... ก็ต้องไม่เห็น...
ต้องก็ต้องวิปัสสนาเท่านี้... จึงจะเห็น...
สิ่งที่เห็นได้ง่ายที่สุด... คืออะไรครับ...?
ความผิด... ของคนอื่น... ความเลว... ของคนอื่น...
เห็นได้ง่ายที่สุด...

หัวหน้า... ไม่ได้เรื่อง...
รัฐมนตรีคนนี้... เลว

แต่ตัวเอง... อ่านไม่ออก...
คนพวกนี้... ไม่สามารถแปลเขียนเองตัวเองได้...

พวกเราในขณะนี้
ได้ปัญญาวิปัสสนาตัวนี้... คู่กัน...
อ่านตัวเองออก... บอกตัวเองได้... เห็นว่า... เราศึกษาตนเองได้
รู้ว่า... เลวอย่างไรบ้าง
เมื่อก่อน... คู่ตัวเองก็ไร... คะแนนเต็ม 100
เราให้ตัวเอง 100 คะแนนเต็ม
สอบเรื่องตัวเองก็ไร... ได้ดอกเตอร์ทุกทีเลย

คนที่ผ่านหลักสุตรนี้แล้ว

ผ่านตัวเองออก นอกตัวเองได้...ใช้ตัวเองเป็น
กัลปไมตรี...

สิ่งให้ตัวเอง ไหว้พระ สิ่งให้ตัวเอง ได้มาหา

สิ่งให้ตัวเอง...กตัญญูต่อพ่อแม่...สิ่งให้ตัวเอง ทำความดี

เป็นอันว่า เห็นภาพชัดเจน

“ใจดีกับคนใจดี...๑๑๑...”

กฎ...แห่งกรรม...

ศาสนาพุทธ จะสอนเรื่อง กฎแห่งกรรม

ทำกรรมดี กรรมดี ผลตอบแทน...

ทำกรรมชั่ว กรรมชั่ว ผลตอบแทน

หรือ ทำดี ดี...

ทำชั่ว...ชั่ว...

อาจารย์บอกว่า... สนั่นคดีบุญ... จะมีกลิ่นหอม
เจริญรุ่งเรือง... เชิงนี้คือ... ชีวิต... มีความสุข...

มีบางคนที่ถามว่า...
แล้วสั่นคดีบุญล่ะ... จะเป็นอย่างไร... ?
ก็เป็นธรรมดา...
กลิ่นหอม... ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคมด้วย...
ไม่เจริญรุ่งเรือง... คำขาก็ล้มจม...
ชีวิต... หิน...

กรรม...ตามทัน...

อาจารย์จะยกตัวอย่างให้ฟัง...
มีอยู่คนหนึ่ง... เป็นนักธุรกิจ... จบ วิชา... จุฬ...
กู้เงินจากต่างประเทศ... เขามาสร้างโรงงานผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า...
อยู่ที่แปดริ้ว... กิจการกำลังรุ่งเรือง... สินค้าขายดีมาก...
วันหนึ่ง... ชัดใจด้วย... ไต่เต้าออกจากบ้าน...
ด้วยกรรมเก่า... แม่น้ำ... แม่น้ำ... ที่เป็นเจ้าของโรงงาน...
เสียแล้ว... อายุ 70... ไต่เต้าเหมือนหนู... เหมือนหมา...
ต้องคิดดูสิ... ถ้าเราเป็นเด็ก... ลูกไต่เต้าเหมือนหนูเหมือนหมาอย่างนี้...
เราจะทนอยู่ได้ไหม... ?
เสียของ... เดินน้ำตาไหล... ออกจากบ้าน... ไปอาศัยคนรู้จักอยู่...
ร้องไห้ทุกวัน...
เสียใจ... ตระหนักรู้... ไม่มานก็ตาย...

பெரியபுத்தூர் அருங்காட்சியகம், சென்னை

ดูว่า... คืออะไร? จดตามตัวนั้น... มันไม่ใช่อะไรต่างนี่
แต่ที่โดน... มันต่างได้

ต่อมา ในปีเดียวกันนั้น
เกิดเหตุการณ์ ผีนากออกอวยหัว ครึ่งแวง
ดูด พละเอกเขมร เป็นนายตา
คุมสันทนาย สุนทระกูด เป็น รตน การลี้ภัย
จำได้ไหมครับ ?
ตอนนั้น พังทั้งระบบ แต่ยังไม่เข็ดอะไร

รายนี้ กูมีแผนเลยอะ โรงงานขาดทุนย่อยยับ
 ธุรกิจ ล้มละลาย โรงงานถูกยึด
 คิดมาก เป็นเชื้อกในตนเองมาก
 เป็นฉันทพญาฯ ร่างกายสึกซำย ซยับไม่ได้ทั้งชีวิต...
 บาย มันก็มึนตึ๊งเข้าไปถึงหัวใจ แม้แต่เสียงพูด ก็พูดไม่ได้
 พูดแล้ว เสียงไม่ออก ช้อนฉ้อ ช้อนฉ้อ พูดไม่ชัด...
 มาบอกกับอาจารย์ว่า ตอนที่โรงงานกำลังเจริญรุ่งเรือง
 ผมเป็นเจ้าของโรงงานที่โด่งดังมาก
 มหาวิทยาลัย มาเชิญผมไปบรรยายให้นักศึกษาฟัง
 เฉลยพูด 2 - 3 ชั่วโมง ไม่ต้องใช้ไมค์ ได้สบาย...
 พูดเสียงดังฟังชัด ..
 แต่ตอนนี้... เสียงผมไม่มีแล้วอาจารย์...

นี่แหละบาป...

เพราะฉะนั้น...อย่าล้อเล่น...กับผู้มี...พระคุณที่ยิ่งใหญ่...
กรรม...มันตามทัน...

คนอกตัญญู...พินาศ...

คุณชัยศิริ..เรื่องกานูจนเศรษฐี..เศรษฐีเมืองอุบล อดีตรัฐมนตรี
มีลูกชาย ชื่อ นิรันดร์ ส่งไปเรียนปริญญาโทที่เมืองนอก
กลับมา..พาเมียฝรั่งมาด้วย..

พ่อไม่ชอบ ถ้าไม่เลิก..พ่อไม่ให้มรดก..

ไม่พอใจ..คิดฆ่าพ่อ..

วางแผนว่า..จะฆ่าอย่างไร..จึงจะเนียนที่สุด..และไม่มีใครรู้..

ถ้าใช้ปืนยิง..จะเกิดเสียงดัง..บอด้การ์ดจะรู้

เลยต้องใช้มีด

จับรถ..พาคนไปฆ่าพ่อ..ที่ซอยอารีย์..จัดประตูล้างไป..

ในขณะที่แพง..คุณชัยศิริถามผู้

เกิดเสียงดัง..บอด้การ์ดคุณชัยศิริ..จึงมาดู

ช่วยกันจับคนร้ายไว้ได้

คุณชัยศิริ..ตาย..

ลูกชายรีบขับรถหนี..ไปต่างจังหวัด

มีมีด..สาบแผลว่า..ลูกชายจ้างมาฆ่าพ่อ

หนังสือพิมพ์รุมกันประณาม..ว่าเป็นพวก..อกตัญญู

เป็นพวก..พนักแผ่นดิน..อันอายขายหน้า..เข้าหน้าใครไม่ได้

สุกกั๊ย ยิงตัวตาย

เขาก็เป็นหมาแล้ว

แต่คิดได้ว่า พอยิงเจ็บ ..ก็มีคนมาส่งโรงพยาบาล ..แล้วไม่ตาย
ชีวิตจะยิ่งวิบัติเข้าไปใหญ่

จึงเรียกลูกน้องคนสนิทเข้ามา ..บอกให้สาบานว่า

ถ้าทำยิงตัวเองไม่ตาย ..ยิงต้องยิงซ้ำ

ปรากฏว่า ..ตาย ..ด้วยฝีมือตนเอง

ลูกน้อง ..ไม่ต้องซ้ำ

เป็นอันว่า ..คนอกัญญูพุ้น

“ชีวิต...คินาศ...”

ถูกไม้...หล่นไม่ไกลต้น...

คุณเฝ้าคนหนึ่ง...เล่าให้ฟังว่า ..

ตัวนั้น ..เป็นพี่สาวคนโต

มีน้องสาวอีกคนหนึ่ง ..เป็นคนเล็ก อายุต่างกันค่อนข้างมาก

การเป็นพี่สาวคนโต

ต้องดูแลงานในบ้านเยอะ ..เหนื่อย เครียด หงุดหงิด...

คุณแม่ ..จกาศแม่ ..เลี้ยงแม่ ..จนลาไปแม่

พอทำกับข้าวเสร็จ ..ก็เอาไปให้แม่กิน

เวลาให้ ..ก็เลือกให้ ..กระเพาะให้ ..ผัดให้แม่

เข้ากินซะ

ทำเหมือนให้อาหารสุนัข

แม่มีน้ำตาไหล...กินข้าวไม่ลง...

ตอนนี้ ฉันมีลูกสาว 3 คน

กรรมหนักงานโศกแม่ โยนของโศกแม่ ตะคอกแม่ ทำแม่

ซุกตะไ่นเป็นที่ไม่พอใจ กระพินทักโครม ใส่หน้าแม่

แล้วสะบัดก้น ออกจากบ้านไป

เราพยายามขายกับฉันเหลือเกิน

คุณน้าเล่า ..พร้อมทั้งร้องไห้สะอึกสะอื้น ..หน้าห้องปฏิปัติธรรม...

นี่คือ กฎแห่งกรรม

ทำกับพ่อแม่ยังเกิดภรรยาไว้อังไร...

ตัวเองก็จะได้รับ อย่างนั้น

แล้วที่สำคัญ...ต้องรับมากกว่าเดิมด้วย...

เพราะอะไร ?

เพราะเวลากระหนกแม่ ..กระหนกคนเดียวนะ ..

แต่เรามีลูก 3 คน...

เคยโดน 3 กระหนก...

เราสู้เงินเข้ามา ยังต้องจ่ายดอกเบี้ย

กฎแห่งกรรม...ทำแล้ว...ต้องมีดอกเบี่ย...

ลูกคนโต ทำให้พ่อแม่ต้องเสียใจ 1 ครั้ง

ต่อไป ตัวเองจะต้องเสียใจเพราะลูก 2 ครั้ง
ลูกคนโต ทำให้พ่อแม่ผิดหวัง 1 ครั้ง
ต่อไป จะต้องผิดหวังเพราะลูก 2 ครั้ง
ลูกคนโต ทำให้พ่อแม่ไม่สบาย 1 ครั้ง
ต่อไป ต้องมีสาเหตุเพราะลูก 2 ครั้ง

ลูกคนโต

ทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ทำให้พ่อแม่เสียใจ ทำให้พ่อแม่ร้องไห้
ตั้งแต่เกิด จนถึงวันนี้ ก็คือวันนี้

ต่อไป ตัวเองจะต้อง ผิดหวัง เสียใจ ร้องไห้
เพราะลูกตัวเอง ก็ครั้ง ?

ลองคำนวณดู

ลูกคนโต ทำให้พ่อแม่ ได้รับความผิดหวัง 1 ครั้ง

ต่อไป ตัวเองจะได้รับความผิดหวังจากลูก 2 ครั้ง

ลูกคนโต ทำให้พ่อแม่ ได้รับความชื่นใจ 1 ครั้ง

ต่อไป จะได้รับความชื่นใจจากลูก 2 ครั้ง

ดังนั้น ลูกคนโต ทำให้พ่อแม่ ได้รับความผิดหวัง ชื่นใจ
ได้รับความดีใจ

ต่อไป จะได้รับสิ่งนี้ จากลูกของตน

ใครที่ ชอบดี ทำร้าย คงไม่จะมีอะไรกับพ่อแม่

กฎแห่งกรรม ที่ทำไว้กับพระอรหันต์ จะให้ผลในชาตินี้
จะโดนลูก ๆ ธานี คนใกล้ชิด

ชอบดี ทำร้าย ทำให้เจ็บปวด และทุกข์ทรมาน

คนดีกำลังเจอเหตุการณ์อย่างนี้

ให้คิดทบทวน ย้อนหลังดูอะไร เราเคยทำกับพ่อแม่ไว้อย่างไร ?

แล้วรีบ , เอาดอกไม้รูปเกี๊ยวนั้น ไปกราบเท้าพ่อแม่
ขอขมา ขอโทษกรรมเสีย

เธอเล่าต่อว่า น้องสาวคนเล็ก เป็นคนที่ไม่กล้าพูด
ไม่กล้าถามเสียงกับใคร พอเห็นแม่ร้องไห้ น้ำตาไหล
ก็เข้าไปโอบ ๆ แม่ , กอดแม่ , ปกป้องใจแม่
พูดให้แม่สบายใจ , แล้วป้อนข้าวแม่...
น้องสาว , มีลูกสาว 3 คน , เหมือนกัน ,
ปีใหม่ , อรุณจีน , สงกรานต์ , เจ้าพระยา , ออกพรรษา
ลูก ๆ ทั้ง 3 คน จะมาเยี่ยม ชื่อชนน นนทนย อาหาร ผลไม้
มาฝากแม่

ไม่ใช่เอามาให้เลย ๆ
มาไม่ช้า ๆ , กอดแม่ , ปกป้องแม่ , ใส่ปากท่าน
คนหนึ่งป้อนอาหาร , คนหนึ่งป้อนนม
อีกคนหนึ่ง , ปกป้องแม่ , ใส่ปาก
แม่บอกว่า , ไม่ใช่แล้ว , ต้องจะบอกแล้ว
ลูก ๆ หัวเราะ

ฉันจึงถามน้องสาวที่เหลืออีก

เมื่อก่อนไม่เห็น , ไม่รู้ว่า ทำอะไรไว้
พอมานับปีศีลธรรม
มองเห็นความชั่วความเลวของตัวเอง , ชัดเจน

นี่แหละ อาจารย์ถึงบอกว่า

ทำกับพ่อผมส่วนองไว้อย่างไร ก็จะได้รับจากลูก อย่างนั้น..
เราพยายามคุยกับแม่ ยี่หัวใจผม
ลูก ก็พยายามคุยกับเรา ยี่หัวใจเรา...เหมือนกัน..

กฎแห่งกรรม...ที่ทำได้กับพระอรหันต์
ชัดที่สุด

ขอให้อู๊ด ๆ ทุกคน...จำเอาไว้...

อะไ...หอมที่สุดในโลก...?

ในโลกนี้ มีอะไรหอมบ้าง...? ช่วยกันคิดสิ...

ดอกมะลิ...

ใช่

ดอกมะลิ...เป็น...ราชินีของดอกไม้

หอมแม้สิ้นใจ... มีวชิระสาธิต

หาใครขาว เหมือนดอกมะลิ ไม่มี
เข้างีบหรือเป็นพวงมาลัย มาถวายพระพุทธ
ถวายในหลวง ราชินี
ใครเอาน้ำหอม มาหาให้ดอกมะลิ
ไม่มี ดอกมะลิ ไม่ต้องการน้ำหอมมาก
มะลิ หอมเอง

บ้านไม้ ใบไม้ บ้านอะไร หอมที่สุด ?
บ้านจันทร์...
เคยเห็น ลีเก้เขาเอาบ้านจันทร์ มาทำคัตไอศ ?
เวลาเขาคัดไถ่ ๆ เขานี้ย... หอม
ใคร ทำไม้จันทร์หอม ?
บ้านจันทร์ หอมเอง

รากไม้ ที่ฝังอยู่ในดิน รากอะไร หอมที่สุด ?
มีดึกประณมณี จอบว่า รากผักชี...
รากผักชี...ก็หอมเหมือนกัน แต่ยังหอมน้อยกว่า
“ จากฤษณา...”
รากกฤษณาเนี่ย...หอมที่สุด
เขาเอาไปล้างน้ำแล้ว ยังหอม

ใครทำให้รากกฤษณาหอม ?
ไม่มี
รากกฤษณา หอมเอง...
เราเอาสูตรยอตรงความหอม ทั้ง 3 อย่างนี้

มรสี...แต่คนจีนนี่...จากกฤษฎณา...
มาใช้ทานโค ๆ...ไว้ในห้องนี้...ทั้งห้องนี้...จะหอมทั้ง
แต่พอเราสั่งบาทฐ...เวลาคนหัดดมทางซ้ายมือ...
คนด้านซ้ายมือ หอม ทางด้านขวามือ ไม่หอม
เวลาคนหัดดมทางขวามือ
คนด้านขวามือ หอม ทางด้านซ้ายมือ ไม่หอม
เราก็สรุปว่า...
มันหอมได้แค่...ตามคน...

เราเปิดประตู...เดินออกไปนอกห้อง...ความหอม...ยิ่งตามเราไปอีก
แค่พอห่างออกไป 3-4 ว...ความหอมเริ่มจาง...หมดความหอม
เราก็สรุปได้ว่า...สุดยอดของความหอมทั้ง 3 ชนิดนี้
หอมได้แค่ตามคน...แะรหอมได้ไกล...3-4 ว...

ชัดเจนไหมครับ ?

ชัดเจน

แล้วพระพุทธรเจ้าบอกว่า...ความหอมของคนว่านี่

“ หอมได้ทั้งตามคน และทวนลม...

หอมไม่ไกล...เป็นร้อย เป็นพันก็โอ...”

ความหอมของคนที่ว่านี่คือ

“ หอมธรรมชาติ...หอมกตัญญู...หอมความดี...”

เชื่อพระพุทธเจ้าไหม ?

อย่าเพิ่งเชื่อ...

พระพุทธเจ้าสอนว่า , อย่าเชื่อ...เพื่อพระจะมีคนเข้าไว้ฟัง ,

ต้องพิสูจน์

นักเรียนนายร้อย...

ที่วัดมหาธาตุ ๑๒

เราจะคัดเลือก นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ 1

ดี มีชัย ชำนาญ และนภการวิมานดี

โพธิ์น้อย/เทียนดี โรงเรียนนาทรายขอนแก่น

ขั้นตอนที่ ๓ การพิจารณา

พลาไคโซ, คังโงปรีณพลาอิกิโก, เมทาโซ, คังโงปรีณเมทาอิกิโก

ภรรยา คือภรรยาได้ เธอเป็นเจ้าของภรรยา

รวมเรื่องสั้น ๑๐ เรื่อง ไม่เป็นไรเลย ชื่นหน้ายิ้มตา ๑๐๐ หน้า

รวมสารคดี - สารคดีฉบับพิเศษ ที่ไม่พอคน ไม่ได้เสีย

การกิน ก็กินแต่อาหารในกองร้อย ประหยัดเงิน

កំណែប្រែទម្រង់ ១ ដំណើរការ

อาหารฝรั่ง มีผล รวบรวม ผสม รวบรวม สอนทำอาหารไทยบ้าน

ကိစ္စပေါ်ပေါက် ဖြစ်ပေါ်နေ

พอไปถึงก็ ล้างจาน ทุบยาสูบไว้ๆ ล้างน้ำพริก

တစ်ခုလုံးကို ချုပ်ဆိုရန် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပါမည်။

ท่านขอตนี้นะ เป็นเจ้าชาย น่ารัก

ขอท้ากับรักเร่ใจ ก็ชวนมาร่วมใจเฝ้าด้วย

[illegible]

เรียนไม่ได้ 3 เดือน ท่านทศพรบวระที่จะต้องย้ายกลับกรมทหาร

ไท่ฮวันเดินทาง...นี่เป็นคนนี้...เวลาเดียวกัน...พลกับท่านทวด

វិញ្ញាណក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ។

Figure 3-24

ศาสตราจารย์...ทั้งใจเรียนไม่เก่ง ๆ แล้วกลับไปช่วยเมืองไทยของเรา
ผลลารบกวานท่าน สักอย่างหนึ่ง ได้ไหมครับ ๗

เจ้า...จะรบกวานอะไร ว่ามา ?

ผมกับเพื่อนคิดกัน และเขียนสิ่งนี้ไว้...หากเป็นเมืองไทยได้ ก็ดีพันบาท...
ผมจะฝากท่าน...ไปให้พ่อผมครับ...

พ่อผมเป็นคนขายท่าน...

หาเงินส่งให้ผมเรียน โรงเรียนนายร้อย

ท่านมีพระคุณเหลือเกิน

พ่อผม...ขายข้าพเจ้าฝั่งขวา...

ต้องเช่าเรือหา...แจวใบซื้อท่าน...ได้ท่านแล้ว...ต้องเรือขาย

ตอนเย็น ต้องเอาเงินที่ได้...ไปจ่ายค่าเช่าเรือ...

มีศตางค์เหลือ...ถึงเอามาเลี้ยงผม...เลี้ยงแม่...เลี้ยงน้อง

ผมฝากเงิน 5 พันบาทนี้ไป...เพื่อให้พ่อผม...ซื้อเรือขายท่านครับ
จะได้ไม่ต้องเสียค่าเช่า...มีเงินเหลือ...มาเลี้ยงแม่...เลี้ยงน้อง

ท่านพูดบอกว่า...

ผมจะเตือนใจ...อย่างแรง...

ในขณะที่ท่านเล่าให้ผมฟัง...ตามตรง...น้ำตาไหล...

ไม่ต้องรอกับเมืองไทย...ไม่ต้องคอยให้เงินเดือนมาก ๆ ก่อน...
แล้วจึงจะเลี้ยงพ่อ...เลี้ยงแม่...

ไม่ต้องคอย...

แม้แต่เป็นนักเรียน...ก็ทำได้...

เก็บเงินที่จะไปเที่ยว...เก็บเงินที่จะไปสูบบุหรี่...

เก็บเงินที่จะใช้จ่าย ในสิ่งที่ไม่จำเป็น
รวบรวม มาช่วยพ่อ...มาช่วยแม่ได้...

หอม...ทวนหอม...

นี่คือตัวอย่างของคนที่ หอม
"หอมกตัญญู...หอมความดี..."

หอมกว่า ดอกมะลิ
หอมกว่า แฝงจันทร์
หอมกว่า รากฤๅณา
หอมกว่า ลูกดอกของ 3 หอมนี้นี้รวมกัน
3 หอมนี้นี้ หอมได้แค่ตามลม
หอมแต่ในท้อง ออกลูกท้องแล้ว...ไม่หอม
แต่คนกตัญญู หอมได้ทั้งตามลมและทวนลม...
หอมไกลออกไป...ปีหรือย เป็นพันปีใด
นักเรียนนายร้อยคนนี้...ตัวเรียนอยู่ไม่กี่คน...
แต่กลิ่นหอม ของความกตัญญู
หอมอบอวล...มาเต็มเมืองไทย...
อดคิดดูที่ว่า...ก็พัน ก็หมื่นก็โอ...

ในปี 2539 นักเรียนนายร้อยคนนี้ ได้เป็นพลเอก
เป็นยศที่สูงที่สุด...ของทหาร...

อาจารย์กำลังจับตามองต่อไป ว่า ลูกกตัญญูคนนี้จะ
จะแหวกเข้าไปถึง ตำแหน่งที่สูงที่สุดของกองทัพบก ได้หรือไม่
คนกตัญญูต่อพ่อ ต่อแม่...

ชีวิต...เจริญรุ่งเรือง...

ประสูติให้เดิน ตลอดทาง
เป็นร้อยเอก ประสูติพันตรี เป็น
เป็นพันเอก ประสูตินายพล เป็น
มีคนช่วย มีคนเอื้อนลำแขน ทำให้ตำแหน่งว่าง ประสูติตลอดทาง
ทำให้ก้าวหน้าเร็ว...
ส่วนคนอกตัญญู ทำอะไรก็สะดุด ถ้าขาย ก็สะดุด
อนาคต มีคนแกล้ง ทางเดินลำบาก อุปสรรค重重

เห็นภาพชัดเจนเลยใช่ไหม ?

สิ้นแม่...เหมือนแพนด้า...

เขาบอกว่า...สิ้นพ่อ...เหมือนถอยห่าง
สิ้นแม่...เหมือนแพนด้า
ลูกก็...จะกระจัดกระจาย ไร้ทิศทาง ไร้อนาคต
จริง...หรือไม่จริง ?
ลองมาดูตัวอย่าง...ที่อาจารย์จะเล่าให้ได้...

มีเด็กอยู่คนหนึ่ง ประทับใจอาจารย์มาก...
ชื่อ เด็กชายกฤษดา ศรีปาน อายุ 13 ปี เรียนอยู่ชั้น ป.6

แม่ชื่อ นางก้อยา หวานชนอม เป็นนามสกุลของสามีใหม่
สามีใหม่ ชื่อยาเสฟติลงอมแอม จนมีอาการทางประสาท
ทุบตีนางก้อยาเป็นประจำ...จนทนต่อไปไม่ไหว
ถูกตูกอีกคน อายุ 3 ขวบ หนี ไปถึงตลาดหนองหิน
สามีใหม่ ตามมาทันพอดี ฆราวาช้ำทุบตี...

นางก้อยา เป็นแม่ค้าขายผลไม้ อยู่บางขุนเทียน
มีผัวประกอบผลไม้ อยู่ในตะกร้า ก็หนีบออกมาแกล้ง ชู้สามี
ฝ่ายสามี เป็นโรคประสาท ไม่กลัว
ก็วิ่งเข้ากองปล้น แย่งผลไม้ เกิดล้มลง ถูกมีดเสียบ
ตาย
ตำรวจจับนางก้อยา ส่งศาลอาญ
ฐานฆ่าคนตาย...

คืนนั้น เสือชายกระดูกา พาน้องคืนกลับบ้าน
อย่างโศกเศร้า เสียวตาย ไม่มีแม่...
น้อง ร้องไห้ทั้งคืน ร้องหาแม่ ทาน้ำแม่ไปไหน...?
ทำไมไม่มาให้หนูกินตอน...

รุ่งเช้า ๑๔ กระดาก พาน้องน้องรอนด์ ไปเยี่ยมแม่...
เจ้าหน้าที่เรือนจำหญิง ก็เปิดให้เยี่ยม
พอเห็นหน้ากัน ทั้ง 3 ชีวิต ก็ร้องไห้ไร ร้องเข้ามาอกหักกลืน
เจ้าหน้าที่เรือนจำหญิง ..ต้องเป็นหน้าหนี...
น้ำตาไหล...

ก่อนจะหมดเวลาเรียน... นางก็มาบอกกับภรรยาว่า
ภรรยา ผู้ที่จะเอาแม่ออกจากคุกสาขยวได้
“ คือลูกนะ...”

แม่ไม่มีความผิด แม่ป้องกันตัว

เด็กอายุ 13 ปี จะเอาแม่ออกจากคุกได้ยังไง ?

เขาก็คิดแบบเด็ก ๆ ว่า

คนที่เอาแม่ออกจากคุกได้ ต้องใหญ่ และเป็นคนสำคัญ...
ก็คิดว่า นายกรัฐมนตรี ใหญ่ที่สุด
ตอนนี้ นายชวน หลีกภัย เป็นนายก

ภรรยา...หยิบกระดาษมาเขียนจดหมายถึงนายก... ลงท้ายว่า...

“ มขอทานชีวิตแม่ครับ...”

นายกชวน อ่านจดหมายแล้ว สะเทือนใจ

คิดต่ออีกการ ประทับตัวนางก็เลย... ออกจากคุกขยว
เรียกภรรยา มาพบ... ถามว่า... เรียนอยู่ชั้นไหน ?

ป.6 ครับ...

จบ ป.6 แล้ว... เรียนต่อที่ไหน ?

ไม่มีโรงเรียนครับ

พักอยู่ที่ไหน ?

บางขุนเทียนครับ

นายกชวน...ให้เจ้าหน้าที่ติดต่อ... ได้โรงเรียนวัดนโสมนังคัลย...

๑๖ ภรรยาบอกว่า...ไม่มีโรงเรียนเรียน...แต่แม่ก็ไม่มีสภาวะเรียนครับ...

นายกชวน สะอึก มอบทุนการศึกษาให้อีก 5 หมื่นบาท...
หนังสือพิมพ์ มติชน ลงข่าว มีภาพและบทสัมภาษณ์

ค.ช. กระต่ายบอกว่า ผมบ่นไว้ว่า...ถ้าช่วยแม่ออกจากตลาดมาได้
ผมจะบวชเณร 7 วัด...วัดละ 7 วัน...ครับ

อ้าว...ทำไมต้องบวช 7 วัด...วัดเดียวก็พอ

บวชวัดเดียว...กลัวว่าแรงไม่พอ...กลัวว่าจะเอาแม่ออกจากคุกไม่ได้ครับ
แม่ผมจนมาก...ไม่มีเงินเลี้ยงผม...เลี้ยงน้อง...

ผมยังไม่รู้ว่า...ตอนบวช...ผมจะเอาเงินที่ไหน...?

เจ้าหน้าที่เรือนจำหญิง...ที่เห็นภาพออกดกันกลมของ 3 แม่ลูก
รับเป็นเจ้าภาพให้วัดหนึ่ง...

หนังสือพิมพ์มติชน ที่ทำข่าวและสัมภาษณ์
ตอนเด็กชายถูกตาส่งจดหมายให้นายกชวน...
เป็นเจ้าภาพ วัดที่ 2 ได้

มีคนแจ้งความประสงค์เป็นเจ้าภาพให้มากมาย...
วัดสุดท้าย แม่ก็ขายผลไม้เพื่อนำมาถวาย...รวมเงินกัน...
เป็นเจ้าภาพได้

กล่าววว่า...คนเยือกศักดิ์บุญนี้...มันหอม...
ดอกมะลิ...เป็นแชมป์ของดอกไม้หอม...
แก่กันจันทร์...หอมยิ่งกว่าดอกไม้ใด ๆ...ในป่า...
รากกฤษณา...หอมยิ่งกว่าดอกไม้ทั้งหลาย

แอลดี แก่นจันทร์ รากหญ้า รวมนกแล้ว
ยังหอมอยู่ ความดีของคนยุคสมัยนี้ ไม่ได้
ดังคำบาลีที่ว่า สะสัณฺฑจะ คันโธ ปฏิตตฉนตติ
"กลิ่นหอมธอ...ดีคนรุ่นคนนี้นั้น...
หอมทั้งตามลมและทวนลม...
หอมได้เป็นร้อย...เป็นพันก็โอ..."

เดินไปคุยกับ...

คนบอบคอกัญญูรู้อย่าง
ทวิทย์สินเมืองทอง ไทสมายนา .
จะปรารภนาสิ่งใด ก็สำโรง เจริญ รุ่งเรือง มั่งคั่ง

ศาลยอดด้าว...

ก่อนจะไปเรื่องอื่น...

อาจารย์มีตัวอย่างอยากจะได้ฟัง...อีกสักตัวอย่างหนึ่ง
เพื่อจะเป็นยันให้ชัดเจนว่า

ความหอม ของคนบอบคอกัญญูเนี่ย...หอมที่สุดในโลก
หอมได้ทั้งตามลม และทวนลม...

เรื่องนี้เกิดเมื่อ พ.ศ. 2525

ครู กำลังจะทำโทษนักเรียนหญิงชั้น ป.5 คนหนึ่ง
ที่มาโรงเรียนสาย...

แต่ก่อนทำโทษ ก็มักจะฟังเหตุผลว่า...มาสายเพราะอะไร ?

บ้านหนู มี 3 คน...

แม่ เป็นฮั้วทาส ต้องป้อนข้าว ป้อนผ้า

เช็ดจี๋ เช็ดเมี่ยว...เปลี่ยนเสื้อผ้าให้

ยาย ยายอด...ข้าพหือตัวเองไม่ได้...

ต้องพาข้าวทาน้ำไปกิน

วันนี้ หนูแบ่งตัวเสร็จแล้ว...ให้กระเป๋ามาโรงเรียน...

แม่เกิดนี้ หนูต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าให้แม่...เลยมาโรงเรียนสาย...

ถ้าครูจะตี หนูก็ยอม...

ครูปิ่นน้ำตาซึม...มืออ่อน...เห็นความกลัวหนูแล้ว...

ประกับใจ...มืออ่อน...ที่ไม่มอง...

เด็กหญิงคนที่อาจารย์เล่าไว้ฟังนี้ คือ

ว็อลดี ณรงค์เวทย์...หญิงยอดดกหัตถ์...

ที่หนังสือพิมพ์ทุกฉบับ...สื่อทุกสื่อ

ยกย่อง...เชิดชู...ความกล้าหาญของเธอ

ต่อมา ว็อลดี ณรงค์เวทย์...ยอดหญิงกตัญญู

เจ้าพิณมวงสงวนพรส ที่จึงพิชิตสมุทรสงคราม

ครู...ของว็อลดี...เป็นเจ้าของกตัญญูให้ที่บ้าน...

และเชิดชูครูบาอาจารย์ของว็อลดีทุกคน...มารวมกันเป็นเจ้าภาพ...

ทุกคนมีความรู้สึกที่ว่า

"เหมือนแต่งตั้งนางลูกสาว..."

ผู้ว่า...วิชาน สุวรรณศักดิ์...กับคุณนาย...เป็นประธานในพิธีรับน้ำ

ขณะกำลังรออยู่เพื่อความเป็นสิริมงคลอยู่นั้น...
มีรถยนต์คันหนึ่ง วิ่งเข้ามาจอด
แล้วมีคนลงจากรถสูท ล้อของขวัญ... เห็นตรงไปที่ผู้ว่า
‘ผม... วิทย์ รามานนท์... รองเลขาธิการฝ่ายการเมือง
ของท่านนายก... อานันท์ ปันยารชุน...
ท่านให้ผมนำของขวัญ... มามอบให้กับ...
ยอดหญิงกษัตริย์... วลี... ณรงค์เวทย์... ครับ...’

เคยเห็น... เคยได้ไปงานแต่งงานหลายแห่ง...
ไม่เคยเห็นงานไหน... มีสำเภาสีเหมือนงานนี้เลย...
นายกนั้น... เวลาเป็นเงินเป็นทอง...
อาจารย์วิทย์น้ำใจสุภาพนั้น... ตรงมุกกษัตริย์
รู้ว่า... ยอดหญิงกษัตริย์... กำลังจะแต่งงาน...
ไม่อยู่เลย...

แล้วถ้าจะง่ายขึ้นง่าย ๆ ... ก็โทรศัพท์ไปบอกท่านผู้ว่า
ให้จัดของขวัญให้
แล้วจะส่งเงินมาให้ 2,000 บาท หรือ 3,000 บาท... ก็ได้...
ตอนนี้... ให้รองเลขาธิการฝ่ายการเมือง... เดินทางไปมอบให้อย่างสนิทใจ...
เพราะฉะนั้น... ท่านนายกอานันท์... ก็ต้องเป็นคนกษัตริย์เหมือนกัน

เห็นภาพวิเศษจนไหนครับ... ?
ถูกเข้ามาปฏิบัติธรรมวันแรก...
ถูกตั้งเป็นเมฆ่วงคืบ... ก็พยายาม बात... แข็งกระด้าง...
แต่พอมาถึงวันนี้... วันที่ 4... เมฆ่วง... เริ่มพูด

จิตใจสงบ .. กิริยาก็นุ่มนวล .. กราบก็สวย .. เสียงก็นุ่ม ..
ขอบคุณกับขอบคุณ .. เหมือนกัน .. คือ จ้องย้อน ..
ดูท่ากำลังเป็นขอบคุณ ..

วันนี้ เป็นวันที่เกิดปัญญา ..
ไหนใคร คิดถึงบุญคุณของพ่อแม่ .. อยากทดแทนบุญคุณ ..
อยากให้ท่านทั้ง 2 .. ได้มาปฏิบัติธรรมเหมือนกับเรา ..
กรุณายกมือให้สูงขึ้น ..
ขอบคุณ .. เอามือลง ..

ตอนนี้ ทุกคนกำลังหอม ..
เป็นการหอมชนิดพิเศษ ..
เป็นกลิ่นหอมที่ออกจากใจ .. อย่างประหลาด ..
หอม เพราะคิดถึงผู้มีพระคุณ ..
คิดถึงคุณพ่อ .. คุณแม่ .. ผู้มีพระคุณยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต
ในชีวิตเรา .. ไม่มีใครมีพระคุณยิ่งใหญ่ เท่ากับท่านทั้ง 2 อีกแล้ว ..

กลิ่นหอมของคนดี .. จะยิ่งยิ่งกว่าคนอื่น ..
หอมกว่ากันจันทน์ .. รากกฤษณา
กลิ่นหอมของคนดี .. ยอดกัลป์พฤกษ์ ..
หอมทั้งตามลม .. และทวนลม ..
หอมได้ไกลเป็นพัน .. เป็นหมื่นกิโล ..

สว่างกันจ้า ..
คนเอกฉันท์ .. จะพูนที่สุดในโลก .. ไม่มีใครคบหาสมาคม ..

เปรียบเหมือนศาลขอศั่วน
ภาพที่เราเห็นภายนอก อาจจะสูงใหญ่ สง่างาม
แต่เป็นสันอยู่ใต้ไม่นาน...
ความสุกปรกจากภายใน จะทำให้มันล้มพาลลงมา...
สูญสิ้นสง่าราศี

คนอกตัญญู...ชีวิตจะคินาศ
คนที่เห็นกาล และรู้ว่าตัวเองเป็นกาล
คนนั้น...กำลังจะเป็นนิรันดร์

ใครรู้ตัว...มองเห็นความแฉะ ความชั่วของตัวเอง
วันนี้ ยังไม่สาย รีบแก้ไข ปรับปรุงเสีย...
ลูกกำลังจะรับปริญญาจากพระหฤศเจ้า...

หัตถา...ครองพิภพ...

เป็นอันว่า...เรื่องพระศุภเมธ...ทุกคนเห็นภาพชัดเจน...

ขอให้ทุกคนอ่านข้อความนี้...ดัง ๆ
- อันมือโกลา เปอไซร์ แดโรมา
คือหัตถา ครองพิภพ จบสากล..."

หมายความว่า...?

มือโกลาเปอนิม ๆ นี้แหละ...คือ...มือที่ครองโลก

โลกของเรา...ก็คือ...ชีวิตเรา
ชีวิตเรา...แม่ให้
ชีวิตเรา...แม่...เป็นคนป็น...

อ่านพร้อม ๆ กันอีกครั้ง...แล้วจำให้ขึ้นใจ
- อันเมือโกว เปอไซร์ แศโรมา
คือพิณดา ทรงพิณพ จบสาภล "
ชีวิตเรา...แม่เป็นคนป็น...เหนือเหนือยที่สุด...
เป็นผู้ป็น...ผู้สอหลอม...ที่ยอดคนเฒ่าที่สุด...
ลูก ๆ ที่นั่งอยู่นี้...แม่ป็นมากับมือ

ลงมาดู ว่าจริงไหม ?

แม่หม้าย...สอนลูก...

ตัวอย่างที่จะยกให้ฟังต่อไปนี้...เป็นตัวอย่างของ
อาจารย์...เป็นลูกกักขัง...พ่อตาย...ตั้งแต่อายุ 4 ขวบ
จำหลักพ่อได้สามสี่อเนกอนิ จำได้แต่ว่า...พ่อเคยดื่มไปอาบน้ำ...

แม่ของอาจารย์...ทุกข์โศก...เสียใจมาก...
พาลูก ๆ...กลับไปหาคุณตา
คุณยายตาย...คุณตาเฝ้าเฝ้าในฝัน...ไม่มีโอกาสดูแลเอาใจใส่...หลาน ๆ
โดยปกติ...พ่อแม่ 2 คน...ช่วยกันเลี้ยงลูก...ก็หนักหนาสาหัสอยู่แล้ว
นี่แม่หม้ายคนเดียว...ต้องเลี้ยงลูก 4 คน...

จะเห็นเคเน่เน่เลย สำนึก ทุกข์ยากขนาดไหน ?

วันหนึ่ง ตอนแม่พบกับแม่สีท่านหนึ่ง ที่เขาพระงาม จ.อุทัยธานี
สถานที่ธรรมกับแม่สีเสร็จแล้ว แม่ จัดสินใจบวช
แม่บวชเป็นแม่สีแล้ว ก็ยังห่วงลูก...
มาจับพี่ชายไป เป็นครูสอนเด็ก ที่นั่น
รับอาจารย์ไปอยู่ด้วย เพื่อท่านจะได้มีโอกาสดูแลใกล้ชิด
ค่อนข้าง อาจารย์อายุ 10 ขวบ
แม่เรียกเข้ามาหนึ่งใกล้ ๆ แล้วสอนว่ายังไง รู้ไหมครับ ?

แม่ เป็นอาจารย์คนแรก ของลูก
แม่ เป็นพระภิกษุของลูก
แม่ เป็นอาทนต์ ของลูก...
แม่ สอนอาจารย์ ทั้งรัก ทั้งทะนุถนอม ว่า
“ ถัดจากหัวใจแม่...คือ...ลูก...”
แม่ ภาวนาว่าอาจารย์จะไม่เข้าใจ
เขามีชีวิตที่หัวใจของท่าน
ถัดจากหัวใจแม่ คือลูกนะ

หากิน...อาจารย์เข้าใจลึกซึ้ง...
โอ...แม่...จิตเราถึงหัวใจท่านเลย...
แล้วแม่สอนต่อ เป็นคำสอนที่ 2 ว่า
“ อย่างเรานะลูก เราเห็นลูกไม่มีพ่อ ”

ลูกคนไหนเราบวช...ข้าเขา...เรามีพ่อ

เวลานี้เรื่อง มีปัญหา พ่อเขาไปช่วยได้
บ้านก่าฉินก็ไปได้ , สถานีตำรวจก็ไปได้
เราลูกไม่มีพ่อ...ธำมณจะลูกนะ...

พ่อแม่บอกว่า...ลูกไม่มีพ่อ...

" น้าตาจารย์ก็...นยต...นยต... "

โอ เราไม่มีพ่อ...

คำสอนของแม่คำนี้ , เป็นบุญกับผมเหลือเกิน...

ทำให้ผมรักเธอ... คำบาปน้อยที่สุด...

ไปกับเพื่อน กำลังจะแก่ คำสอนแม่ ก็คงเข้ามาในหู...

" เราลูกไม่มีพ่อ "

มีท่ามถ้อย มีบรรก พุทธจักเลอ

กลับมาอ่านหนังสือ...

คำสอนที่ 3 แม่สอนพ่อว่า...

" ลูกตั้งใจเรียนนะลูกนะ...โตขึ้น...จะได้เลี้ยงแม่..."

อาจารย์ไม่คิด เธอ จังนะ...

แม่...ไม่มีพ่อคอยช่วยเหลือ แม่ก็คนเดียว

แม่แล้ว ใครจะเลี้ยง

ต้องเรา ไม่มีคนอื่นแล้ว

แล้วเรามีแค่ 3 มือ จะทำอะไรเลี้ยงแม่ได้...

ต้องเรียนเยอะ ๆ ..

พอเรียนจบ ขึ้นประถม อยากเรียนต่อ มีเรียน...

เห็นเพื่อน ๆ ไปเรียนมัธยม...ก็ถามเขาว่า... "

ยื่นมือ น้ำฟ้าซึม

อยากเรียนมัธยม แต่ไม่มีสิทธิ์...

เพราะ เราไม่มีพ่อ ไม่มีคนต่างที่จ่ายค่าเล่าเรียน

2 ปีต่อมา

คนข้างบ้าน เขาไปเรียนนายร้อย จบ ...

กลับมาบ้าน ห้อยกระเป๋ากวด...

อาจารย์เฝ้าคาใจ

อยากเป็นนักเรียนนายร้อย ใจจะขาด ..

แต่ เราไม่มีสิทธิ์ เพราะ เราไม่มีพ่อ

นั่งร้องไห้...

เราไม่มีสิทธิ์เป็นนักเรียนนายร้อย

เพราะ...เราไม่มีพ่อ

แม่เห็นแล้ว สงสาร

แบบอกว่า ไม่มีเงินเรียนมัธยม ...ไม่เป็นไร

ลูกเรียนหนังสือพระ ก็แล้วกัน เรียนที่วัด ไม่ต้องเสียเงิน

ลูกเรียนอะไร...ไม่สำคัญ...

ขอให้รู้จริง...รู้ให้มาก...รู้ลึก...

เราก็มีสิทธิ์มีชีวิตที่ก้าวหน้าได้...

อาจารย์ ทำตามคำที่แม่สอน

บวชเป็นเณร ตอนนั้นตัวเล็กนิดเดียว

จบ 5 ปะโยก เป็นนาค ตั้งแต่ยังเป็นเณร...

บวชพระแล้ว ก็ยังเรียนต่อไปอีก จนจบเปรียญ 8 ปะโยก

คำสอน...แม่ชี...

สีกจากพระ...ได้ปีกว่า ..

พอดีโรงเรียนนายร้อย จปร ...

เขาเปิดรับสมัครอาจารย์...สอนนักเรียนนายร้อย...

อาจารย์...ก็ไปสมัคร..

คณะกรรมการก็ทำการสอบ..

วันประกาศผล...ก็ไปยื่นต้น...

ผลปรากฏว่า...

โรงเรียนนายร้อย จปร...อ้าแขนรับ...คุณสมบัติเป็นที่ต้องการ..

เราให้เป็น...อนุศาสนาจารย์..

เป็นอาจารย์สอนศาสนา...นักเรียนนายร้อย..

ไม่มีสิทธิ์เป็นนักเรียนนายร้อย...เพราะ...เราไม่มีพ่อ...

แต่...เรามีสิทธิ์...เป็นอาจารย์สอนนักเรียนนายร้อย..

เพราะ...เรื่องคำที่แม่สอน...

ลูกเรียนอะไร...ไม่สำคัญ...ขอให้รู้จริง...รู้ให้มาก...รู้จัก...

เรามีสิทธิ์...มีชีวิตที่ก้าวหน้าได้...

เห็นไหมครับ...?

ชีวิตนี้...แม่เป็นคนปั้น...

อันมือไกว...แปลอะไร...แต่ไรมา

คือหัตถา...ครองพิภพ...จบสากล...

อาจารย์มาเฝ้าคิดทบทวนดู...

ที่อาจารย์มียศเป็น...พันเอก (พิเศษ)...ของโรงเรียนนายร้อย...จปร...

มีตำแหน่งสูงสุด...ของหน่วยงาน...

มีคนเคารพ...นับถือ...กราบไหว้ทั่วประเทศ...

ที่เป็นได้อย่างทุกวันนี้...เพราะอะไร...?

เพราะ แม่ เป็นคนขี้เงิน

มีอะไรแพงขึ้น ๆ ของแม่มีแหละ คือ มีของที่สร้างให้ลูกยิ่งใหญ่

พระพุทธรูปของแม่, ยิ่งใหญ่จริง ๆ

ข้าไม่ขี้เงิน...ก็ไม่มีอาจารย์...

คนทั่วไป 8 โมงเช้า เข้าทำงาน

แล้วต้องทำต่อเนื่องไปถึง 4 โมงเย็น จึงกลับบ้าน

สิ้นเดือน จึงได้รับเงินเดือน

ปัจจุบันนี้ อาจารย์ยังสนใจสอนอยู่ที่บ้าน

สิ้นเดือน เขาโอนเงินเข้าบัญชีมาให้ 20,000 บาท

ไม่ว่าเศรษฐกิจจะเป็นอย่างไร อาจารย์ก็ได้เดือนละ 2 หมื่น...ทุกเดือน

เขาเลี้ยงอาจารย์ไปจนตาย

ถ้าอาจารย์อยู่ถึง 200 ปี เขาก็ต้องจ่ายอาจารย์ไปอีก 200 ปี

อาจารย์มาถึงตรงนี้ได้...เพราะอะไร...?

ใครช่วยอาจารย์ตอบได้ไหม...?

เพราะความกตัญญู...ทำตามที่แม่สอน เพื่อตั้งท่าน

ท่านสอนให้มีธรรมะ

พอเรามีธรรมะแล้ว

ธรรมะก็จัดสรร ให้เราพบกับความสุข

ที่แม่สอนมาใน จริตทั้งหมด

เพราะฉะนั้น ช่วยกันจำไว้ให้ดี

เพราะแม่เป็น พ่อของพวกเรา

เราจึงเป็นเช่นนี้

เราได้สืบได้ดี เป็นอะไรทั้งหมดนี้

เป็นเพราะเรามี ที่แม่เป็น

บางคนมอง คิดว่า

ที่ได้ดิบได้ดี มาจนทุกวันนี้ เป็นเพราะมีมือเรา ล้างเงา
ไม้ไผ่

ถ้าฉันนั้น ๆ...ก็ไถ่ถอนนี้...ไม่ป็นเรา

เราสายตั้งแต่ยังแบเบาะแล้ว

จำไว้ได้ดี

อย่าทำผิด อย่าคิดว่าตัวเองเก่ง

๕ แต่งตั้ง...แม่ทัพ...

คืนหนึ่ง วิหยาประกาศสงครามตั้งแม่ทัพ

คนที่ได้เป็นแม่ทัพ

บ้านคุณแม่เขา อยู่ใกล้ ๆ บ้านอาจารย์

เลยบ้านอาจารย์ไป 3 หลังคา...

อีก 2 วัน อาจารย์เดินผ่านหน้าบ้าน

ที่สารแม่ทัพ โผล่ออกมา

อาจารย์ก็บอกว่า

" ขอแสดงความยินดีด้วยนะ "

ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นแม่ทัพ "

พี่สาว ยกมือสวัสดี

ขอบคุณค่ะ ขอบคุณค่ะ

เสร็จแล้ว ก็ถามต่อว่า

เป็นยังไง แม่ทัพมาเยี่ยมบ้านไหม ?

มาเมื่อคืนนี้ค่ะ

“มากกว่าคุณแม่...”

อาจารย์ อึ้ง...เลย

คุณแม่อายุใกล้ ๑๐ แล้ว...

มากกว่าคุณแม่...

มากกว่าเพราะอะไร...?

เพราะ...จำเลยแม่ทัพนี้นี่...แม่...เป็นคนเป็น

แม่ขึ้นรามาตั้งแต่เล็ก ๆ...เราจึงได้เป็นแม่ทัพนี้นี้...

คุณแม่ทัพนี้นี้...แม่ต้องเข้าป่า...หาหม้อไม้...หาเหล็ก...

เอาหม้อไม้...แล้วหามาขาย...

พอได้เงินมาก็เอามาเลี้ยงลูก...ส่งลูกเรียน...

เพราะชีวิตของคุณแม่ทัพนี้นี้...ที่ขึ้นเราให้เป็นแม่ทัพ...

อย่าทำอย่างนี้...คิดว่า...เรานี้เก่ง...เราสู้...

สิ่งทั้งหลาย...ทั้งหมดนี้...แม่เป็น...

อย่างกับตัวอาจารย์...

ทั้งหมดที่มีในขณะนี้...รวมทั้งคุณธรรม...

แม่...เป็นคน...

เพราะแม่...เป็นแม่ทัพนี้นี้...แล้วสอนว่า...ให้เรียนหนังสือ...

ผมจึงได้เป็นอนุศาสนาจารย์...กองทัพนี้นี้...

จึงได้เป็นอาจารย์สอนนักเรียนนายร้อย...

เมื่อทุกคนเห็นภาพที่ชัดเจนอย่างนี้...

เราก็จะสบายใจ...

ทำชิงแชมป์...

“จิ้งจอกกำลังแบบป่าว...”

ทำชิงแชมป์

ทำสิ่งแนมบี

เราเห็นภาพชัดเจนนแล้วว่า

คุณแม่หนา หนักเพื่อง พสุธา .
พระคุณของแม่ ยิ่งใหญ่เหลือประมาณ...

ฮันเมือโกว เปลโซว์ แสโธมา
คือพิภพ ครอบพิภพ จบสกล...
ชีวิตของเรา แม่เป็น

คราวนี้ ก็มาถึงบทบาทของเราแล้ว...
เราจะตอบแทน และแสดงความกตัญญูอย่างไร...
จึงจะคู่ควร , เหมาะสมกับพระคุณที่ยิ่งใหญ่นี้
เพราะมนุษย์เรา ล้มง่าย เข้าข้างตัวเอง
ใครมาถามเรา เราก็บอกว่า
เรากตัญญู ให้คะแนนตัวเองสูง...
แต่ถ้าให้คนอื่นให้คะแนน...
เราคงได้คะแนนน้อยกว่าเยอะ...
อาจารย์เอง ก็คิดว่า ตัวเรากตัญญู
พอให้คะแนนเรื่องนี้ได้ 80% อยู่เรื่อย...
คะแนนสูงกว่าคนอื่น...

เพราะอะไร...?

เพราะเรามักไปเปรียบเทียบกับคนที่ กตัญญูน้อยกว่าเรา

เราเลยชนะ

รู้ดีกว่า ตัวเองมีความกตัญญูสูง

เพราะ เราทำเอียง เข้าข้างตัวเอง

อาจารย์เลยคิดวิธีใหม่ ,ให้ชื่อว่า...

"สูตร...ทำสิ่ง अच्छี..."

เหมือนกับนักเรียน

เราต้องหาคนที่เก่งกว่าตัวเอง ชกไปเรื่อย ๆ

จนหาไม่ได้แล้ว...แสดงว่า...เราเก่งที่สุด...

"ได้เป็น अच्छี..."

พอได้สูตรนี้แล้ว

อาจารย์ก็มองหา คนยอดกตัญญู

ที่เหนือกว่าเรา เพื่อทำสิ่ง अच्छี -ตลอด -

วันหนึ่ง อาจารย์ไปอ่านหนังสือของ

หม่อมเจ้าหญิง ชูวงศ์สมัย ติกกุล

พระธิดาของ สมเด็จพระยาตากษัตริย์ราชบุรุษ

ทำให้อาจารย์ พุทธอะไรไม่ออก...

หนังสือเขียนว่ายังไง ?

ตั้งใจให้ดี...อาจารย์จะเอาไว้ฟัง

ลูกสาว...เล่าให้ฟัง...

หม่อมเจ้าหญิงสุนติศมัย เล่าว่า ,
ท่านพ่อ คือ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ...
เป็นพระราชโอรส...ของรัชกาลที่ 4...
มารดา เป็นสามัญชน ชื่อ เจ้าจอมมารดาชุ่ม
ท่านหญิงเขียนว่า
“ เสด็จพ่อ...รักคุณแม่นามาก...”

อาจารย์ไฉน ก็ตื่นตื่น กำตั้งหาขนมปิ้งอยู่พอดี
มาตุจฉา ความกตัญญู ที่มี จะทำสิ่งไหนได้ไหม...
ตอนกรมพระยาดำรงฯ อายุได้ 7 ขวบ
พ่อ คือรัชกาลที่ 4 สวรรคต
รัชกาลที่ 5 เสด็จราชย์
ครอบครัวรัชกาลที่ 4 ต้องออกจากวัง

สองหลังคา แล้วจะกินภาพ
อายุ 7 ขวบ พ่อตาย แม่จึงมือออกจากวัง
วังหลวง เดียวดายขนาดไหน , ?
ยังดี ก็ได้บ่าอหิงง บำนาญ .
เอาเงินมาปลุกวังเล็ก ๆ อยู่
แม่ ใช้มือเล็ก ๆ นั้น ๆ ก็ไกวเปลให้หัดละ ,
เลี้ยงกรมพระยาดำรงฯ จนเติบโต
เติบโตมาในอ้อมแขนของแม่...ตลอด...
ในที่สุด

วิชาเอกที่ 5...แต่คงทำให้เป็นเสนาบดี...กระทรวงมหาดไทย
เป็นเสนาบดี...คือขุนนางที่สุด...คือ 20 กว่าปี...

ลูกสาวเขียมนอกหล่อไม่ว่า...เสด็จพ่อ...รักคุณย่ามาก
กตัญญู...ต่อคุณย่ามาก...เพราะความที่ไม่มีพ่อ...
และคุณแม่เป็นคนที่ขงขุมมาตั้งแต่เล็กนี่แหละ...

กตัญญูยังไง ?

กรมพระยาตำราฯ...ปลูกบ้านหลังเล็ก ๆ หลังหนึ่ง...ข้างวัง
ใต้แม่อยู่...

เพราะตัวเอง...ต้องว่าราชการในเวลากลางคืนด้วย...
กลัวจะรบกวนแม่...จึงสร้างบ้านให้แม่ต่างหาก...ข้างวัง...

ตอนเช้า...เสด็จพ่อแต่งตัวเสร็จแล้ว...

จะประจำตำแหน่ง...หรือ...

ท่านเดินลงบันไดวัง...มาหาแม่...

ไปกราบแม่ก่อน...แล้วจึงไปทำงาน...

ถ้าแม่มีงูเห่า...ก็จะส่งคนมาจับที่เข้า...

เสนาบดีมาก...คิดถึงพี่หญิงเจ้าแม่...

สิริมงคลก็จะวิ่งจากปลายแถวเจ้าแม่...มาเวียนหน้ามากลาง...

กราบเท้าเสร็จ...ก็คุยกับแม่...ถามแม่ว่า...

แม่ต้องการอะไร ?

ยาหอม...ยาสม...ยาหม่อง...หมากหรือยัง ?

แม่อยากกินอะไรไหม ?

เลิกงานแล้ว จะซื้อจากนางสาวมาฝาก
คุยกับแม่เสร็จ ก็ออกไปทำงาน..

เป็น เลิกงานแล้ว

กินอะไรมาตอน ยากจน มาฝากแม่
ถามตัวเองไม่ได้ดูใหญ่ จิตมีอะไรด้วย

ในประเทศไทยนี้ มีสักกี่คน ?

ที่ก่อนไปทำงาน กราบเท้าแม่ คุยกับแม่
เลิกงานแล้ว ซื้อของมาฝากแม่
มีใครครับ ?

แม่มีบุญคุณยิ่งใหญ่ขนาดนี้..

แต่ไม่ค่อยมีใคร..ห่มแม่

ส่วนใหญ่ ห่มแต่ลูก กลับมา ซื้อของมาฝากลูก

ไม่เห็นใจพระอรหันต์

น้ำจิต นวลใจ

แต่ถ้าวันไหน..เข้ามาแล้ว..

แม่นั่งพับเพียบ หรือขัดสมาธิ

กรมพระยาดำรงฯ จะขึ้นไปกราบที่สัก

ที่จริงไม่ได้กราบสัก..แต่ตั้งใจจะกราบทั้ง..ที่ซ่อนอยู่ใต้สัก

คือการจะกราบเท้าแม่

ทำไมจึงต้องกราบเท้า ?

จดหมาย...ถึงแม่...

เขาบอกไว้ว่า

การทำความเคารพต่อผู้มีพระคุณสูงสุด...

คือเอาสิ่งที่สูงที่สุด...ในตัวเอง...

ไปสัมผัสกับสิ่งที่ต่ำที่สุด...ในตัวเอง...

สิ่งที่สูงที่สุด ในตัวเอง คือหัวใจหรือหัวใจมาก

สิ่งที่ต่ำที่สุด ในตัวเอง คือเท้า

เขาสูงสุด สัมผัส ต่ำสุด ถือว่าเป็นสรีรมงคล

กราบ เป็นการทำความเคารพ สูงสุด

ทำให้เจริญรุ่งเรือง

พวกเรา เคยเรียนจดหมายถึงคุณพ่อคุณแม่ไหม ?

เราขึ้นต้นจดหมายว่าอย่างไร ?

กราบเท้า...คุณพ่อคุณแม่...ที่เคารพอย่างสูง...

ลูกกำลังคิดถึงร้อนๆ กรุณาส่งเงิน มาให้ลูกโดยด่วน

เรียนจดหมายไปขอสงวนไว้...

กราบเท้าคุณพ่อคุณแม่...ที่เขียนที่หัวจดหมายว่า

ไม่ใช่ กศัญญา

จะเอาตัวนี้ เขียนมาทวงตัว

พอโรงเรียนเปิดเทอม

กลับมาบ้าน เห็นแม่ เดินห่อ ทำยังไรกับ ?

หัวใจแม่ หัวใจพ่อ
ยามเฝ้าไว้ แล้วย่ำห้าวผงก ๆ
หลอกวงที่สุลในโลก...

ในจดหมาย เขียนบอกไว้ การบ่น
แต่พ่อแม่เจอตัวจริง ไม่กราบ ผงกหัวเฉย ๆ
หลอกวง แม่แต่แม่บังเกิดเกล้า
ชั่วโหม ตอนแบบนี้ ๑

เพราะฉะนั้น ใครยังไม่เคยกราบเท้าพ่อแม่ ก็รีบไปกราบพระ
กตัญญูให้พิน...

การกิจ...ก่อนนอน...

กรมพระยาตำรวจฯ กลับมาตอนเย็น
เสวยอาหารเย็นเสร็จแล้ว ตอน 3 ทุ่ม ก่อนนอน
จะเดินมากราบแม่ แล้วจึงไปนอน
มากราบแม่ คุยกับแม่ 5 นาที 10 นาที
มาเยี่ยมแม่ มาทำให้แม่ชื่นใจเสียก่อน แล้วจึงไปนอน

ตกลงว่า นี่คือ แชนด์ เป็นลูกยศศักดิ์สูง
กราบเท้าแม่ตอนเช้า...กราบเท้าแม่ก่อนนอน...

ความที่วินัยยศศักดิ์สูง ชายแล้ว เหมือนไม่ตาย

ฐานันฐานพระยาตำรางา อั้งนี่งอฮู่บนแกี่ฮี่ หนักรทรวรณทาคไทย
ไกรมกเป็นปัดัดกรทรวรณ ไกรมกเป็น ฐิฐนคริ
ไกรจะมกเป็นไทหญ่ฮี่นไค
ตั้งนทรวรณพระยาท...แกี่ฮี่งจะไปนั้งแกี่ฮี่...
คนกักัญญู แม่นักจะตาย
แกี่ฮี่งเลียงและคุดจางความดี...ไม่คยตาย...

นิ้วมือนี้นี้เท่ากัน...

พวกเรารูทูกกัน

มีมือ 2 มือ เท่าการมพระยาตำรางา ไทคฮี่บ ?

มีนิ้ว 10 นิ้ว เท่าการมพระยาตำรางา ไทคฮี่บ...?

มีสิทที่ที่จะคอบนทวนญูทูกนพ้อมแม่ม...เหมือนกันไทคฮี่บ ?

พวกเรารูทูกกัน ไม่ว่า...ราย - จน , ซี่ 7 , ซี่ 8 , ซี่ 10

ทูกกันมีเหมือนกันหมด

แต่ทำไมเราไมกักการมพ้อมแม่ม ?

เรา...การมฮี่การมพระยาตำรางา ไมได้

ฐิฐนคริทาคไทย กัฮ่นฮ่อจากบ้าน การมแม่ม

กัฮ่นฮอน การมแม่ม

เป็นมจลลทกฮี่คุดเลื่อเก็น

ประเทศไทยมีกี่คนคฮี่บ ?

ไม่แน่ใจจริง...

อาจารย์ผู้มีใจตัวเองเหลือเกิน ว่า เป็นลูกกตัญญู
เวลาวันเดือนออก...

อาจารย์จะเอาไปให้แม่ ที่วัด เพราะ แม่ เป็นแม่ที่
ชวนลูกกับเมียไปด้วย...
คืนเช้า เดินผ่านห้องแม่ ก็เอาหม้อปัสสาวะ มาเอา

เดินลงบันได รู้สึกตัวเบา

ภูมิใจว่า...เราเป็นลูกกตัญญู...

ปากทิสวตมนต์ จะกราบ 5 ครั้ง

- 1 พระพุทธ
- 2 พระธรรม
- 3 พระสงฆ์
- 4 มารดาบิดา
- 5 ศุภอาจารย์

วันหนึ่ง แม่มาฝึกที่บ้านด้วย

ก่อนนอน ก็เข้าห้องพระ สวตมนต์
สวตมนต์เสร็จ ก็กราบ 5 ครั้ง เหมือนเดิม
พอกราบถึงครั้งที่ 4

หมอส...มันหัวเราะ...

มันบอกว่า วันนี้ แม่มาอยู่ด้วยไม่ใช่หรือ ?
แล้วทำไมไม่ไปกราบที่ฝึกแม่เอง ?

อาจารย์ก็ฉีกกับหล่อนว่า ขอเป็นครู่นี้ก็แล้วกัน
พอวันรุ่งขึ้น
สัญญากับหล่อนไว้แล้ว ว่าจะกราบแม่
กานณณ ก็ไปอุบธรรพะกับแม่
พอได้เวลาเย็น อาจารย์ก็ยกมือ , เสริบจะกราบ
มันรู้สึก...จึกเขินมือ...
กลางวันนั้น ไม่ได้กราบ กราบไม่สำเร็จ

“ทำดี...เพื่ออันขึ้นครกขึ้นภูเขา...”

เสียงนี้มาก

วันพรุ่งนี้เอาไหม่ จะต้องกราบให้ได้

ทำยังไรดี ?

วางแผนแล้ว

อาจารย์มีลูกสาวคนหนึ่ง กำลังเรียนอนุบาล
กับออกว่า ถ้าอยากเรียนเก่ง ให้ไปนวดคุณย่า
พอปวดไม่ทนพอสมควร อาจารย์ก็บอกกับลูกว่า
ได้เวลาไปนวดแล้วลูก

มารายคุณย่าละ...

พอลูกสาวก็ลงกราบ

อาจารย์ก็กราบด้วย พร้อมกับลูก

คุณย่า ยิ้มแก้มปริ

เป็นภาพที่สวยงามที่สุด...

อนุศาสนจารย์ ตอนนั้นทั่วประเทศ ที่ไหนได้

ต้องมาศึกษาฝึกดู...กราบแม่...แม่เขิน...

ไม่ได้ประเคน...

เมื่อเชณ อาจารย์สงสัยมาก
เวลาเวลาอาหารไปถวายพระ ยกไปตั้งไว้หน้าพระแล้ว
พระยังบอกว่า...ให้ประเคนด้วย...
ก็ต้องส่งอาหารให้พระ แล้วพระก็เอื้อมมือมาจับ
พระจึงจะฉันได้
อาจารย์ไม่เข้าใจ...ว่าทำไมต้องประเคน...

แต่พอมาถึงวันนี้ อาจารย์เข้าใจจนจัง...
เพราะเรื่องนี้ เกิดขึ้นกับตัวอาจารย์เอง

ลูกสาวของอาจารย์ เขาคือชนม มาวางไว้บนโต๊ะ
พออาจารย์รับประทานอาหารอื่น ก็หยิบขนมขึ้นประทาน
เวลาผ่านไป ประมาณ 30 นาที...ลูกสาวอาจารย์ก็กลับมา
เขากล่าวว่า...

ขนมของหนู...ที่เอามาให้ลูก...หาไปไหน...?

ใจหายแว็บ ใจมั่วว เจยเรา

เราไปมองขนมกลางกินซะหมดแล้ว

เขาไม่ได้ที่เอามาให้เรา...

เขา ไม่ได้ที่เอื้อมมือเราด้วย

เพราะฉะนั้น ทอไปดิ

เวลาจะกิน ต้องพูดว่า เขาประเคนให้เราหรือยัง

ลูก ๆ ทุกคน จงจำไว้

เวลาซื้ออาหาร ตามงบประมาณ ไม่ฝาก พ่อแม่
ต้องส่งให้ทานกับเมีย
ดีที่สุดคือ สักใส่ปากท่าน
อย่าไปวางไว้ในเฉย ๆ
เคียวพ่อแม่จะต้องเสียใจ เหมื่อนกับอาจารย์

แม่...ตาบอด...

อีกสักสัปดาห์หนึ่งจะครบ
ท่านนี้ ท่านเป็นอาจารย์ของผมเอง

คุณแม่ของท่าน ตาบอดทั้งสองข้าง
ท่านเอาแม่ของท่าน ไปไว้ตรงไหน ทราบไหมครับ ?
ท่านบอกว่า คุณพ่อของข้า พ่อกับแม่ เป็นประจักษ์ของบ้าน
พรประจักษ์ในโบสถ์ เขาตั้งไว้ที่ไหนครับ ?
อยู่ตรงที่สุด กลางโบสถ์
พรประจักษ์ของบ้าน ก็ต้องอยู่กลางบ้าน

บ้านท่านมี 2 ชั้น ท่านเอาแม่ไว้ชั้นล่าง
อยู่กลางห้องโถง เต้น เป็นสง่า

แม่ผมตาบอด
ผมไม่ขับถ่ายขานหน้าใครทั้งนั้น
ใครจะนับถือ หรือไม่นับถือ ก็ช่าง

แต่ไม่ใช่... พระอรหันต์ของผม
ผมได้ยินแต่เพียงแต่... ผมก็กังวลกราบท่าน
ไฮ้ไฮ้... ยอคนจริง ๆ... ผมถึงเรียกท่านว่า อาจารย์ ได้เต็มปาก

คนส่วนมาก พอพ่อแม่ ลมฟ้า สงบ ๆ อึม ๆ
ก็จะเอาไปซ่อนไว้ในห้องครัว ก้าวลงไม่ไครมาก มาเห็นเข้า
อายเขา...

วันขึ้นปีใหม่ ผมก็เอาของขวัญ ไปกราบอาจารย์
หลกราบแล้ว ก็ถามว่า คุณย่ากับหรือตื่น
ท่านบอกว่า... ตื่น...

ผมก็ยกตามเข้าไป รายงานว่า...
คุณย่ากับผม หันเอกทองคำ ศรีโยธิน มากกราบคุณย่ากับ
ท่านก็นั่งพับเพียบ พาดผ้าสไบเฉียง ให้อั่งตังค์พร, เข็มเพชรมาก...

อาจารย์ถามฉันว่า... เอ๊ะ ทำไมเราต้องมากกราบคนตาบอด ?
ก็ลูกของคนตาบอด เราถึงกราบ เพราะเป็นอาจารย์เรา
แล้วคนตาบอดนี้ เป็นแม่ของอาจารย์เรา,
เป็นพระอรหันต์ ของอาจารย์เรา,
เป็นคนที่อาจารย์เคารพสูงสุด...
“ เราจึงต้องกราบ ”

ถ้าลูกเข็ดขุ่นแม่ ตั้งแม่ไว้เป็นประธานของบ้าน
ใครไปไครมาก ก็ต้องทำกรรมเคารพ
แต่ถ้าใคร ที่ไม่เคารพพ่อแม่ เขาแม่ไปผูกไว้ในคิ้ว...

เราไม่ต้องไปทราบ

ก็ลูก ยังดูถูกแม่ ไม่เคารพเชิดชูแม่
แล้วเราจะไปเคารพทำไม ?

ตัดเงินเดือน...

พอทราบคุณย่าเสร็จ ผมก็หันมาคุยกับอาจารย์
ถามว่า อาจารย์กำลังทำอะไรครับ ?

ผมกำลังตัดรายจ่ายอยู่ คุณทองคำ
ผมต้องจ่าย ค่าแม่ครัว คนขับรถ คนสวน
ค่าใช้จ่ายในบ้านและให้แม่อีกเดือนละ 300
ตอนนี้ รายได้กับรายจ่ายมันไม่ค่อยสัมพันธ์กัน
ต้องตัดรายจ่ายลงบ้าง...

ผมก็ทำหน้าที่เป็น Advisor บอกว่า
เงินเดือนที่ให้แม่ 300 นี้ ตัดได้นี้ครับ
อาจารย์หันมามองหน้าผม แล้วยิ้ม
ทำไมล่ะ ?

ผมบอกว่า อาหาร 3 มื้อ อาจารย์จัดให้ เรียบร้อย..
เสื้อผ้า อาจารย์ก็ซื้อให้ใหม่ ปีละ 3 ชุด เรียบร้อย..
เงินป่วย ไม่สบาย อาจารย์ก็หาหมอ มาฉีดยาให้ เรียบร้อย
เพราะฉะนั้น เงินเดือน 300 นี้ ..ตัดได้ครับ

ท่านบอกว่า

“ ดัดไม่ได้...คุณทองคำ...”

300 บาทนี่ ค่าสัญญาที่สุด ”

สำคัญยิ่งไ้ ?

เงิน 300 บาทนี่ เป็นเงินสำหรับ

“ เลี้ยงหัวใจผม...”

ผมฟังแล้ว สะอึก โอ นี่เป็นเงินเลี้ยงหัวใจผม

พวกเรา เคยได้ยินไหมครับ ?

ผมคิดว่า ให้อาหาร ให้เสื้อผ้า เจ็บป่วยก็เอาหมอมารักษา
น่าจะพอแล้ว

ท่านบอกว่า

อาหาร ก็ผมแล้ว ก็ไปซื้อ

เสื้อผ้า ก็แล้ว ก็เป็นผ้าที่รี

หมอรักษา ก็รักษาอาการทางกาย

สิ่งต่าง ๆ ที่เราจัดให้ทั้งหมดนี้ เป็นอาหารกาย
แค่ 300 บาท...

เป็นอาหารเลี้ยงหัวใจ...

หัวใจ ต้องการอาหาร

ที่มาหล่อเลี้ยงให้ เย็นชื่น เบิกบาน เป็นสุข

คุณทองคำคงนึกดู

คนที่ไม่มีเงินอยู่ในมือในตัวเลขนี้ เป็นยังไ้ ?

- หัวใจมัน...เจ็บ..."

หัวใจมันเจ็บเพราะ...เหมือนดอกไม้บานเหี่ยว...

ใครที่เป็นข้าราชการจะรู้

พอเลยวันที่ 25 ไปแล้วนี้...มันเจ็บ ๆ ยังโง่งอนกล

ไม่มีเงินค่ารถ...ไม่มีเงินค่าอาหาร...ไม่มีเงินซื้อข้าวสาร

มันเจ็บไปจนถึงตื่นนอน...

แม่...อยู่กับเรา...ก็จริง

แต่ถ้าแม่...ไม่มีเงินอยู่ในมือนี้...

หัวใจท่าน...เจ็บ...

พอถึงวันเงินเดือนออก...

ทุกคนหน้าบาน เหมือนดอกไม้บานยามเช้า

จิตใจสดชื่น เบิกบาน มีความสุข

รับเงินเดือนมาใหม่ ๆ...หน้าสดใส

สั่งกาแฟยังลืมคิดถึงพี่ฮิต

ทุกสิ่งดีขึ้น พอเงินเดือนออก ผมก็จะเข้าไปกราบแม่...

บอกแม่ว่า...วันมีเงินเดือนออกครับ

ผมนำเงินมาบูชาพระคุณแม่ 300 บาท...ครับ...

เอาเงิน 300 บาท ไปซื้อแม่...

แม่ก็ให้ศีล ให้พร...

ยกท่อนอื่น...เอาเงินมา...แล้ววางลงบนหัว

มีความสุข...

เดือนละ 300...สามสี่เดือน...ก็เงินก้อนโตไหมครับ ?

แล้วเงินนี้...สำคัญยิ่งไง...เรื่องหัวใจแม่อย่างไร...?

คุณย่าให้...

ท่านเล่าต่อว่า ตอนนั้น ท่านมีลูก 2 คน เป็นผู้หญิงทั้งคู่
กำลังท้องคนที่ 3...

วันหนึ่ง ก็พาเมียไปโรงพยาบาล...

แม่ถามว่า...คลอดหรือยัง...?

ยังครับแม่...

วันต่อมา...ตามอีก...

คลอดหรือยัง...?

คลอดแล้วครับแม่...

ผู้หญิง...หรือผู้ชาย...?

ผู้ชายครับ...

โอ้ย...แม่ตั้งใจเลย...ได้หลานชายไว้สืบสกุล...

มานี่...มานี่...

ยกแขนขึ้น...นับเงินส่งให้ 600 บาท...

เอาเงิน 600 บาทนี้...ไปซื้อทองมา 6 สลึง...

เอามารับขวัญหลานชาย

แต่ก่อนนี้ ทองคำบาทละ 400 อาจารย์รีบไปซื้อทองมาให้...

วันรุ่งขึ้น...แม่เราซื้อสุก้านมาทำยา

ปากอดหลานชาย...สามสายสร้อยให้...ผูกหัวให้เสร็จ

พอเด็กคนนี้มีโต...พูดได้...มีคนถามว่า

สายสร้อยนี้...ใครซื้อให้...?

คุณย่าซื้อให้

ก็มีอไปที่คนตายอด...

คนที่มีบุญที่สุดในบ้าน
คือ คุณย่า ไม่ใช่พ่อแม่

เพราะเงินเดือน 300 บาทนี้
เธอได้ส่งแม่ยายลด_ชั่ง
ถ้าคุณย่าไม่มีเงิน จะรับขวัญหลานได้อย่างไร ?
เงินไหมหกรับ ?
ไม่ใช่ว่า พ่อโหดขึ้น มีคนถามว่า
คนนั้นเป็นใคร ?
บอกว่า ยายแม่ยายคนนี้ มาอาศัยพ่อแม่ฉันอยู่

เงินหรือยังคุณทองคำ เงินเดือน ๆ ละ 300 บาทนี้
ทำให้คนแม่ยายลด กลายเป็นแพทเจ้า...

สร้อยนี้...คุณย่าให้...

เงินเดือนมีฤทธิ์...

วันดีคืนดีนะ คุณทองคำ
แม่ครัว ล้างจานเสร็จ เข้มก้นโกสั๊ว
ชวนนวดขาให้ย่าหน่อย วันนี้ ย่าปวดขา
แม่ครัว หน้ามู๋ๆ ทำงานเหนื่อยจะตาย
ล้างจานเสร็จแล้ว ยังต้องมานวดให้อีก
นี่ชย่า ชย่า หน้าเศร้า

พจนนาศรีจ...คุณย่าหยิบเงินให้ 30 บาท
แม่ศรีจ...มีเงินเป็น หน้าบาน ยากมือไหว้ ชอบคุณย่า

วันรุ่งขึ้น พจนนาศรีจ...รีบวิ่งมาง้อโกศล ๆ
วันนี้...นวดอีกไหมคะ...คุณย่า...?

เย็นไหม ?
เงินเดือน 300 บาทที่เราให้แม่ย่านี้
มีผลฤทธิ์...

มีคน มายกมือไหว้
มีคน มาปากมียัด
มีคน มาทักให้...

ถ้าไม่มีเงินเดือน ๆ ละ 300 บาทนี้
แม่ย่า...จะมีฤทธิ์ได้อะไร...?

บันได...ไปสวรรค์...

วันหนึ่ง พระมาเรีย...จะสร้างโบสถ์
อาจารย์นิมนต์พระเข้ามา แล้วซื้อไม้ บล็อกมวลหา
ไม้...ไปเรื่อย ๆ กับคุณย่า...
มวลหาเกี่ยวกับบรรยายว่า จะสร้างโบสถ์ กว้างสักนั้น ยาวสัก
สูงเท่าไร สวยงามยิ่งใด ราคาเท่าไร

คุณย่ายกหมอนขึ้น นับเงินมา 500. หมอนมีอธิษฐาน
ขอให้ศาสนาของพระคุณองค์... ยื่นออกไปอีก 5 หินมี...
นิทานปิงโปโหล
ทำบุญ... สร้างโบสถ์ไว้เป็นมิ่งขวัญในพระศาสนา

กลาง เงินเคียน ๆ ละ 300... ที่เราได้
เป็นเงินได้ให้แม่... ได้ไปสวรรค์...
นี่ถ้าแม่ไม่มีเงินในมือ... แม่ได้ทำบุญไหม...

คุณยายตากผ้า...

พอพระได้คนเสร็จ... ก็เดินผ่านไปบ้านถัดไป

ยายแก่บ้านโน้น กำลังเก็บผ้าอยู่หลังบ้าน
มรดกหายก ละโหมจ้ำจี้ว
ทำบุญสร้างโบสถ์ใหม่ คุณยาย ?
สร้างที่วัดจนครบทุก... นี่ หอวงพ่อมาด้วย มากอบบุญเองเลย

เดี่ยวอีกสักครู่... หากอ้อมมาใหม่ได้ไหมล่ะ... ?
ยายโน้มน้าวเธอ... ยายอาศัยลูกสาวเธออยู่...
เดี่ยวเมื่อลูกสาวเธออ้อมมากัน จะขอเงินเธอ ทำบุญ

ยายแก่คนนี้ ไม่มีเงิน...
เพราะลูก เธอมาเลี้ยงแปะ ๆ แปะ ๆ ไว้ข้างรั้วบ้าน
เอาไว้คอยเก็บผ้า

ร้อย...ทิ้งร้อย...

ท่านกล่าวหาว่า

คุณของคำ ลอนนี่ผมไปต่างประเทศไม่ได้แล้ว

เวลาทำงาน ผมต้องให้ผู้อื่นช่วย กับของ ไปแทน

เพราะคุณย่า แม่่มากแล้ว 90 กว่าแล้ว...

เคียวปู่ป้า เป็นอะไรไป

ตอนศึก ๆ ที่ 1 ที่ 2 ต้องดูมาดูคุณย่า...

ถ้าคุณย่าสิ้น ผมจะเกลียดทั้งที...

ไปส่งไอ้วอลสิน ชะเสร็จ เอาไปแช่ไม้ ไม้ฉิ่ง

แล้วประคองคุณแม่ลูกขึ้น ลูกแม่กับ ซึ่งไอ้วอลสินผมไม่เคยกับ...

จะได้เล่นกับสบาย...

คุณย่าลูกขึ้น ส่งไอ้วอลสินไว้ ส่งน้ำเย็นไปดื่มเสร็จ

แต่ถ้าสิ้นไหน ลงมาแล้ว คุณย่าหีบ นอนกรน ที่ ที่...

ผมก็จะเข้าไปใกล้ ไปดูหน้าอก

แม่ มีผ้าห่มคลุมอกไหม ?

ผมแก้เข็มเล็กนี้ เหนื่อยกัน...

ห่มผ้าแล้ว พอศึก ๆ หลุด

ที่ 1 ที่ 2 อากาศเย็น ถ้าไม่ห่มผ้า อาจไม่สบายได้

ค่อย ๆ จับผ้าห่ม มาห่อ ห่มให้แม่

แล้วจึง ขึ้นไปนอน

ทำหนังสือหลายฉบับ...เห็นภาพชีวิตจริงไหม ?

อาจารย์บอกจะถามว่า

ในร้อยหลังคาเรือนนี้ มีกี่หลัง ?

ที่ตอนตี 1 ตี 2 ลูกขึ้นมาจากโอวัลตินให้แม่

เขาล้างนม มาหมกนึ่งออก ให้แม่

มีหนังสือโพนปั๋ง ?

หาขายละครับ อาจะมี 1 ในร้อย

แต่ท่านซื้อโพนปั๋งว่า ?

โน 100 หลังคาเรือนนี้

ตี 1 ตี 2 แม่ ลูกขึ้นนมมาให้ลูกกิน

" ลูกบ้าน..."

แม่ ขึ้นนมมา เขาล้างนม คอยอกให้ลูก

" ลูกบ้าน..."

ลูกบ้านที่มีลูก เป็นอย่างนี้ จริง ๆ

ได้ผัว...ดอกเตอร์...

ลูกน้าคนหนึ่ง มาปฏิบัติธรรม ในสุทธาลัย ออกมาเล่าให้ฟังว่า

ลูกสาวของคณิน เป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัย ได้สามี เป็นดอกเตอร์

คณินแม่ก็ไปปลูกบ้าน

ว่าง ๆ ก็ไปพักอยู่กับลูกสาว

เวลาถึงหัวค่ำด้วยกัน อาหารอะไร...อร่อย ๆ...

ลูกสาวมา...ลัดใส่ขี้นม...ผัวเขา...

ไปปลา...สักให้ผัว...อะไรดี...สักให้ผัว

แม่อยู่ทางนี้ ไม่ลัดให้

ผัวขอบอะไร...ทำให้หมด...

พอกินข้าวเสร็จ...หันมาคุยกับแม่...ถามว่า

แม่จะแบ่งมรดกเมื่อไร...?

แม่แบ่งมรดก...หนูต้องได้เท่าคนอื่นนะ...

มรดก...จะเอา

แต่...ไม่ปรนนิบัติแม่

ปรนนิบัติแต่...ผัว...

แม่...เปรียบเสมือน พระครู...

ผัว...เปรียบเสมือน หลวงพี่

ต้องสักใส่พระครูก่อน...จึงสักใส่หลวงพี่...

จะยิงได้บุญ...

แต่นี้...สักใส่แต่หลวงพี่...

ลืมพระครู...

พระในบ้าน...

มีอยู่เรื่องหนึ่ง ที่คนเขาเล่าต่อ ๆ กันมา

อาจารย์ได้ฟัง ก็อยากจะทำเอาเล่าต่อ

มีคุณนายคนหนึ่ง...ใจบุญสุนทาน...สักบาตรทุกเช้า

สักบาตรเสร็จ ก็แต่งสำรับกับข้าว...อย่างบรรจงประณีต

เพื่อเอาไปถวาย ท่านเจ้าประคุณสมเด็จ...ผู้เป็นเจ้าอาวาส

ด้วยความเคารพในสิ่ง ในจริยวัตรของท่าน
และรอบฝั่งท่านอยู่ เล่าเรื่องต่าง ๆ
เรียกว่า เมื่อศึกษาเสร็จ คุณนายต้องมาวัดทุกวัน
ถวายอาหารเสร็จ ก็คุยกับพระหม่อมเจ้า

วันหนึ่ง หลังจากคุณนายกลับไปแล้ว
พระหม่อมรูปหนึ่ง ซึ่งเป็นศิษย์กัมภีร์ของสมเด็จพระ
เจ้าไปกราบเรียนว่า
คุณนายท่านนี้ ใจบุญสุภาพจริง ๆ
แต่เคยได้ยินว่า เป็นคนใจเลว
เขื่อนม่ออยู่คนเดียว ปล่อยให้หิ้ง ๆ ธาก ๆ ไม่เอาใจใส่
ปล่อยให้อยู่ห้องแคบ ๆ หลังบ้าน
ส่วนท่านเองและลูก ๆ อยู่ตึกใหญ่โต สะอาดสบาย
เวลาพูดจากับแม่ ก็ฟังไม่ได้
พยานหลาย ๆ จะออก การแตกกระเซ็น
ผิดกับคุณนายคุยกับสมเด็จพระเจ้า งามเหมือนเมือง เป็นหญิงเมือง

แม่ จะออกมาเดินเล่นนอกบ้าน ก็ไม่ได้ ไม่ยอมให้ออก
มีแม่ยก หลง ๆ ลืม ๆ สด ๆ ไม่ยอมปล่อยมือ ภายหลัง
มีคนมาเล่าให้ฟัง หลายรายแล้ว เจริญจริงอย่างไร ไม่ทราบได้

สมเด็จพระเจ้าฟังแล้ว ไม่พูดอะไร
วันหนึ่งมีกิจนิมนต์ ไปทำบุญบ้าน จากลับ เห็นผ่านบ้านคุณนาย
ท่านก็แวะบ้านคุณนายก่อน
คุณนายดีใจมาก ที่สมเด็จพระเจ้ามาเยี่ยมถึงบ้าน

ถือเป็นมงคลอย่างสูง ที่พระจีนสมเด็จ มาเยี่ยมบ้าน
จึงเรียกลูกหลาน มากราบอ้าทัก เป็นการใหญ่
แล้วก็คุยกันเรื่องต่าง ๆ มากมาย

ในตอนหนึ่ง สมเด็จท่าน ถามคุณนายว่า
พระในบ้าน มีไหม ?

มีเจ้าค่ะ พระในบ้าน มีหลายองค์ เป็นพระน้า ๆ ทั้งนั้น
สมัยสุโขทัยก็มี เชียงแสนก็มี
อาณาจักรท่านสมเด็จ ขึ้นไปสู่ช้างชน

สมเด็จท่าน เลอ แล้วถามต่อว่า

ได้ทราบข่าวว่า ..คุณนายมีแม่อีกคน ..เตียวนี่อยู่เดียวที่ไหน ?

คุณนายสะอึก เลี้ยวแปลงเจ้าไปในหัวใจ ..

จะตอบตามตรง ก็กลัวว่า สมเด็จจะเดินไปดู ..

เห็นสภาพความเป็นอยู่ของแม่ ..แล้วท่านจะตีเตือน

อีก ๆ อีก ๆ อยู่ตัวหนึ่ง แล้วจึงตอบว่า

ตอนนี้ท่านไม่อยู่เจ้าค่ะ ออกไปเยี่ยมญาติ อีกงานหนึ่งจะกลับ

สมเด็จท่านนิ่งนิ่งอยู่สักครู่ ..แล้วจึงลาถอย

คุณนายก็ยังคงไปวัดทุกวัน ..เป็นปกติ ..

วันหนึ่ง สมเด็จ ท่านเดินว่า วันนี้

คุณนายยิ้มแย้มแจ่มใส ..พูดจาวาไร

อารมณ์ดีเห็นการทำบุญทำทาน สมเด็จจึงถามว่า

พระในบ้านของโยม โยมดูแปลเรียบร้อยดีหรือยัง ?

เวียนร้อยเจ้าค่ะ คิฉันจุฑาบุปผียาน ถวายอาหาร
บูชาเสร็จแล้ว จึงมาที่วัด ท่านไม่ต้องเป็นห่วง

อาตมา ไม่ได้หมายความว่า พระพุทธรูป

พระในบ้านที่อาตมาถามถึงนี่

เป็นพระที่ยังมีลมหายใจ...

คือ แม่พระ ผู้มีพระคุณสูงสุดแก่โยม

แม่, ให้ชีวิตเรามา โดยเอาชีวิตตัวเองเข้ามาแลก

เลี้ยงดูเรามา ตั้งแต่ตื่นเช้าค่ำหอย จนได้ดิบได้ดีทุกวันนี้

แม่เหน็ดเหนื่อย ทุกข์ทรมาน แสนสาหัส

แม่, ทนไหว... เพื่อให้ลูกอิ่ม

แม่, ทนหนาว เพื่อให้ลูกอุ่น...

แม่, ไม่เคยนอน ถ้าลูกของแม่ ยังไม่หลับ...

ขานลูกเจ็บป่วย, ร้องไห้,

หัวใจแม่ก็เจ็บปวด และร้องไห้พร้อมกับลูกด้วย

เมื่อยากหาความเจ็บปวดทั้งหมด ของลูก มาไว้ที่แม่

ถ้าทำได้

แม่ ยอมตายเพื่อลูกได้

พระคุณของแม่นี้ ไพศาลกว้างไกลกว่าจะจดณาบ

เราต้องตอบแทนบุญคุณท่านบ้างนะโยม

เอาศาลู หูใส่ เอาใจใส่ท่านบ้าง

ไม่ไร้ประโยชน์ให้ท่าน อด ๆ อยาก ๆ

เจ็บไข้ได้ป่วย ก็ดูแลท่านบ้าง

อาตมาได้ข่าวว่า, คุณโยมเพ็ญแม่อยู่คนเดียว

และ ไม่ค่อยสนใจความเป็นอยู่ของท่าน

ปล่อยให้อยู่ในห้องแคบ ๆ อัด ๆ ยาก ๆ
ไม่ส่งสารท่านบ้างหรือ โยม ?
โยมจัดอาหารถวายพระได้ทุกวัน
แต่พระในบ้านเอ็งองค์ โยมไม่เคยจัดหาให้
และตอนที่โยมจัดมาให้อาตมา
สังเกตดู โยมจัดมาอย่างดี ประณีตบรรจง
แต่ก่อน อาตมาไม่รู้ว่า อะไรเป็นอะไร
ก็ฉันของโยมไปทางปกติ
แต่ตอนนี้ บอกตรง ๆ เลยว่า
กลิ่นไม่ค่อยของ...มาหลายวันแล้ว...
อาตมาเป็นพระในวัด
ไม่ควรเอาเปรียบพระในบ้าน...ของโยมเกินไป...
ถ้าพระในบ้าน ยิ่งอด
พระในวัด...ก็...กลิ่นไม่ของ...
การทำบุญให้ได้บุญมากนะโยม
เลี้ยงพ่อแม่ ให้ยิ้มหน้าสำหรับลูกก่อน
แล้วจึง ถวายพระ
ทำบุญแล้ว ต้องไม่ทำใจชั่วรอบคั่วคือศรัทธา
ทำบุญแล้ว ทุกขณะมีความสุข
โยมก็จะได้บุญมากนะโยม

คุณนาย ไม่พูดอะไร นิ่งน้ำตาไหล

ลูก ๆ พรีรักทุกคน
ได้ดูแลพระในบ้านของลูก ๆ แล้วหรือยัง...?

ถึงแม้ว่า จะเพียงเล็กน้อย ก็ยังดี
บางคน...กว่าจะรู้ว่า...พ่อแม่เป็นพระในบ้านผู้ประเสริฐ
ก็สายเสียแล้ว
คือ...รู้เมื่อท่านทั้งสอง...ไม่มีตัวคนอยู่ในโลกนี้แล้ว...

วันตายแม่...

หลวงปู่จรัญ ที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี
ท่านสอนลูกศิษย์ทุกคน...เสียงดัง...
ท่านบอกว่า จำไว้นะ ทุกคน...
" วันเกิดของเรา...คือวันตายของแม่..."
ท่องเอาไว้ให้ขึ้นใจ

วันเกิดของเรา...คือวันตายของแม่...
วันนั้น แม่ต่อสู้กับความตาย
และ...รอดมาได้อย่างหวุดหวิด...ตอนคลอดเรา
แม่บางคน...ไม่โชคดีเหมือนแม่เรา
ตายทั้งแม่...ทั้งลูก...ตอนคลอดที่โรงพยาบาล
เคยได้ยินไหม ?
คลอดแล้ว...แม่ก็ตาย...ลูกก็ตาย...
วันเกิดเรา จึงคล้ายวันตายของแม่

เพราะฉะนั้น พอถึงวันเกิด...ต้องคิดถึงพระคุณแม่
ต้องขอบพระคุณของท่าน...

ไม่ใช่พอถึงวันเกิด...โทรนัดเพื่อนไปกินเหล้า, ไปเลี้ยงกัน
ไปเที่ยวเตร่กันสนุกสนาน...
แต่ลืม...แม่...

ใครจำวันเกิดเราได้แม่นที่สุด, ?

แม่,

40 - 50 ปีแล้ว แม่ก็ยังไม่เคยลืม...จำวันเกิดของลูกได้ทุกคน...
พอถึงวันเกิดลูก แม่ก็ขมวีนเอง...
อยากเห็นหน้าลูก...อยากกอดลูก...
อยากหอมแก้มลูกให้ชื่นใจ...ให้สมกับที่คิดถึง
แม่ฝั่งขอเว็...ตั้งแต่เช้า ยืนยืน...
แล้วแม่ก็ต้องอ่านนอน...กังวลหัวใจที่บอบช้ำ
ลูก...ไม่ได้คิดถึงแม่...เหมือนกันที่แม่...คิดถึงลูก...
เราทำร้ายหัวใจแม่สาหัสสากรรจ์เหลือเกิน...

เราปฏิบัติธรรมแล้ว

เรามีธรรมะ...เรามีคุณธรรม...ปัญญาเกิด...รู้ผิดชอบชั่วดีแล้ว...

วันเกิดของเรา...

แม่ต้องผจญกับความตาย...เพื่อให้ชีวิตเรา

เราต้องมาหาแม่...มาป้อนข้าวแม่...มาป้อนน้ำป้อนแม่...

มาล้างเท้าให้แม่...มากราบเท้าแม่...

ทำให้แม่...ชุ่มชื่น...เบิกบาน...เอิบอิ่ม...มีความสุข

ลูกคนไหน...ทำได้แบบนี้...

ลูกคนนั้น เจริญ

พอมารู้ถึง...เอาน้ำดื่มมาดื่มใหม่...ที่เราซื้อมา ให้พ่อแม่ได้...

เสร็จแล้วเอาน้ำดื่ม... นี่ก็กิน...

เอาน้ำดื่มในถังของแม่... เอาน้ำดื่มของพ่อ...

อู อู อู ทำความสะอาด...

อีกวันมา

เอาน้ำดื่มมา... สะอาด ๆ... อีกรอบ ๆ... ใหม่ ๆ... ที่เราซื้อมาใหม่...

เอาน้ำดื่มของพ่อให้แม่... เอาน้ำดื่ม...

เพื่ออะไร ?

เพื่อตอบแทนบุญคุณท่าน...

จำได้ในใจ ? ตอนที่เราเกิด ๆ...

ท่านเอาน้ำมาให้เรา... เอาน้ำดื่มให้เรา... โอบอุ้มให้เรา...

กับเรา... แม่ก็โอบอุ้ม... พ่อเรา... แม่ก็โอบอุ้ม...

เราก็ทำให้ท่าน...เป็นการตอบแทน...

เสร็จแล้ว... ขอขอบคุณ... ขอขอบคุณ... ขอขอบคุณ...

รำลึกถึงพระคุณที่ยิ่งใหญ่... อันหาที่เปรียบมิได้...

โคกทำได้อย่างนี้... ชีวิตประเสริฐ...

เจริญรุ่งเรือง... เจริญ...

เสร็จแล้ว... เอาน้ำดื่ม... เอาน้ำดื่ม... มาป้อนท่าน...

ปลูกผลไม้... ปลูกผัก...

เอาน้ำดื่ม... เอาน้ำดื่ม... ให้ท่าน...

เป็นการตอบแทนบุญคุณ
ที่ตอนเด็ก ๆ ท่านบิณฑบาตเรา เชื้อปากให้เรา
กินอิ่มท้อง เสริมตัว
เอาเงินไปซื้อแม่ แล้วกราบไปที่เท้า บอกว่า
เงินนี้...คือ...เงินบูชาพระคุณแม่...

จะเป็นการกตัญญูเฉพาะที่ที่ยิ่งใหญ่...
เพราะแม่...จะมีความสุข...และภาคภูมิใจที่สุดในชีวิต...

ลูก ๆ ทุกคน จงจำภาพนี้ให้ขึ้นใจ

เลี้ยงใจแม่...

ที่บ้านหักคนธรรมา, บางแค, ทุ่งใหญ่ ๑
ใครเคยไม่ปิ่น ยกมือให้อาจารย์สูงท่อย
เขามีของ
คนแก่ ๆ มาอยู่ที่นี้, เมอะ
แล้วคนแก่ที่นี้ มีลูกทั้งนั้น...
แต่...ลูกไม่ดูแล...

พอถึงวันสำคัญ ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์
ตาม ๆ ยายแก่เหล่านี้ ก็มักจะเฝ้า หวังว่าลูก ๆ จะมาเยี่ยม
365 วัน
มาสักครั้งเดียว ก็ขึ้นใจแล้ว
แต่ปรากฏว่า 365 วัน ไม่มาเลย

ปล่อยไว้แม่ต้องห่วงเดียว...

นี่ร้องให้...

โศกร้ายจริง ๆ...

ลูก ๆ ที่รักทุกคน หัวใจของแม่ อ่อนนุ่ม และเปราะบาง...
ต้องการได้รับการทะนุถนอม... ดูแล... เอาใจใส่จากลูก ๆ ทุกคน

พอมแม่ฝัน... แม้จะกินอิ่ม นอนอุ่นเพียงไร...

ก็ยังอยากเห็นหน้าลูก... อยากกอดลูก... อยากหอมแก้มลูก

ไปหาแม่บ้าง... อย่างน้อย... สักปีละครั้ง...

ไปเลี้ยงหัวใจแม่... ให้แม่ได้ชื่นใจ... ได้มีความสุข

การเลี้ยงหัวใจพ่อแม่... คือ... การไม่ทำให้พ่อแม่... เสียใจ... จำใจ...

หรือ... ต้องน้ำตาตก... เพราะเรา...

อย่าทำให้ท่าน... ต้องไม่สบายใจ... จนแอบร้องไห้

เพราะลูก... ลืมไปว่า... มีท่านอยู่ในโลกนี้...

เลี้ยงท่าน... แต่เฉพาะร่างกาย... จะมีประโยชน์อะไร...?

เพราะหัวใจไม่เป็นสุขเสียแล้ว...

จะกิน... ก็กินไม่อิ่ม

นอน... ก็นอนไม่หลับ

แล้วร่างกาย... จะทนไหวหรือ... ?

อยากดู...หัวใจแม่...

นักศึกษาคณะวิศวกรรมหนึ่ง หลังจากปฏิบัติธรรมแล้ว ออกมาเดินร้องไห้
บอกว่า พยายามมาก พยายามทำให้แม่ร้องไห้

พยายามได้จักรยาน

เพื่อน ๆ เขามีจักรยาน...ก็ไปโรงเรียนกัน พยายาม

บอกให้แม่ซื้อจักรยานได้

“ไม่จั้น...ไปโรงเรียน...”

แม่บอกว่า...เราจนจะลูก แม่ไม่มีเงิน

ลูกต้องวิ่งเล่น...ขอเวลาแม่หน่อย...ให้เวลาแม่ไปเดินเล่นนอก

พายุไม่ยอม

เย็นวันนั้น...เลิกเรียน พายุไม่กลับบ้าน...ไปค้างบ้านเพื่อน

แม่ร้องไห้...เก็บของมาพายุ...จากบ้านเพื่อน

ลูกไปไหน...ลูกไปไหน ?

ลูกสาวล้มหาย...ฉันเหนื่อยมาก...ลูกไปไหน

แม่ร้องไห้...ตลอดเวลา...เข้าบ้านไหน...ออกบ้านนี้...

จนกระทั่งมากพบพายุ...

แม่ก็ง้อมากอด

กลับบ้านของลูก...แล้วแม่จะซื้อให้

แม่จะไปโรงเรียนมาซื้อให้ลูก...

แม่กอดพายุ ร้องไห้สะอึกสะอื้น พายุยิ่งยอมกลับบ้าน

อาจารย์ พายุหัวเขลือเกีย พายุมาก

พายุ...ขอหัวใจแม่...

เป็นยังไง...ฮักไหม ?

ภาพนี้...ฮักจนไหม ?

บ้านนอก...เข้ากรุง...

เอาอีกสักตัวอย่างหนึ่งละ... คนนี้... แม่เป็นคนบ้านนอก...
วันสงกรานต์... ลูกบ้านอื่นเขามาไหว้พ่อไหว้แม่กัน
รดน้ำส่ำหัว... เป็นที่สนุกสนาน...

มีความสุข...

ลูกสาวของตัวเอง... ไม่มา..
หลังสงกรานต์... ทนคิดถึงลูกสาวไม่ไหว..
เก็บเสื้อกับผ้าใส่การะเป๋า
ลูกสาวชอบกิน... น้อยหน้า..
ปิ่นต้นน้อยหน้า... เก็บใส่ชะลอม... เอาไปฝากลูก..
คิดถึงลูก... อยากเห็นหน้า... อยากพูดคุย... สัมผัสลูก..
อยากเอานกออกลูกให้ชื่นใจ... สักคืนหนึ่ง..
พอไปถึงบ้านลูกสาว... ที่กรุงเทพฯ... ดีใจมาก..
เปิดชะลอม... หยิบน้อยหน้าออกมา..
หยิบยอดมะม่วง... ใบกระถิน... ออกมา..
นี่ของชอบของลูกทั้งนั้น... แม่อุตส่าห์ไปเก็บมาให้

ลูกว่าไง... รู้ไหมครับ...?

ลูกดีใจมาก... ที่แม่มา... รุ่งเช้าไปจับหนุ..
แม่เขาก็ดีใจ... วันนี้... แม่ช่วยเผ้าบ้านหนุหน่อยละ

หนุ...จะไปนอนกับเพื่อน...

แม่... คิดถึงลูก... ใจจะขาด... เดินทางมาจากต่างจังหวัด..
หวังจะได้ใกล้ชิดลูก... อยู่กับลูก... กินข้าวกับลูก...

และซ่อนสกอตลูกให้ขึ้นใจ ให้หายคิดถึงสักคืน...
แต่พอมาถึง
แม่ช่วยเฝ้าบ้านหน่อยนะ...หนูจะไปนอนกับเพื่อน
ดูหัวใจคน...
แม่ หูตไม่ออก...ได้แต่ทักย้ำทวน
พอลูกเดินออกพ้นประตูบ้าน
น้ำตาแม่ก็ไหล...

จิว... ซึ่งเป็นฮั้วสเตอร์เจฉาน... ถึงแม้มันไม่ได้แทนคุณแม่ของมัน
แต่ฮั้วสเตอร์เจฉานตัวนั้น...ก็ไม่เคยทำให้แม่...ต้องน้ำตาไหล...
ไม่เคย...ขี้หัวใจแม่...

แต่ลูกคน...ทำได้...

ไนว์...กระตูกลูก...

ถ้าอาจารย์จบเรื่องนี้...ไว้ละกัน...ก็ดูจะน่าร้ายจิตใจพวกเราเกินไป...
ฟังตัวอย่างพอ...อีกสักเรื่องก็แล้วกัน...

แม่คนหนึ่ง ลูกตาย
แมกตบเสีจ
เอาผ้าขาวลูกไม้อย่างดี...มาฟอกกระตูกลูก
ตั้งไว้ที่โต๊ะหมู่...ซึ่งจัดไว้สวายนานมาก...
จุดเทียน...ไหว้ทุกวัน...

หลานสาว ถามว่า กระตู่ใคร...?

กระตู่ลูกสาวของยายเอง...

หลานสาวหัวเราะ...

กระตู่ลูกสาวยาย ? ยายให้ไว้ลูกสาวทำไม...?

เพราะลูกสาวยาย...เป็นคนดี...มีคุณธรรม...

ตอนที่เรามีชีวิตอยู่...เราศรัทธาต่อยายมาก

เราเอาใจใส่...ดูแลปรนนิบัติทุกอย่าง จัดการให้เรียบร้อย

เข้าพรรษา ออกพรรษา จตุศร สงกรานต์...ทอดผ้าป่า ทอดกฐิน...

ลูกสาวยาย จัดการดูแลให้ยายทุกเรื่อง

ข้าวปลาอาหาร...เครื่องบริการ...สิ่งแม่ทัพ...เรียบร้อย...

พยายไปทำบุญ...ทุกวันพระ...

ทำบุญเสร็จ ยายอยากกินอะไร พาไปกิน หามาให้กิน

ตอนลูกสาวยายมีชีวิตอยู่

เราทำให้ยาย...มีความสุขเหลือเกิน...

ตอนนี้...เราหายไปเสียแล้ว...ยายจึงจืดจางเหี่ยว นูชาความดี

ทุกครั้งที่ยายให้ไว้กระตู่...ลูกของยาย

ยายจะคิดถึงความดี ที่เราทำกับยาย ตอนยังมีชีวิตอยู่

ทุกครั้งที่เราคิดถึง

“ มันทำให้ยาย...มีความสุข...”

เห็นภาพชัดเจนไหม...?

ลูกยอดกตัญญู ถึงจะมีตายไปแล้ว...ยายก่อนแม่...

ก็ยังทำให้แม่...มีความสุข

ยังเสียงหัวใจแม่ได้

นี่คือ...อาณูคาท...ของความกตัญญู...

อยู่ที่ไหน...จึงมีค่าที่สุด

ในบรรดาคอกไม้หอมทั้งหลาย

มะลิ เป็นราชินีของคอกไม้หอม...

เป็นพระปิ่นของคอกไม้หอมทั้งหมด...กลิ่น ก็หอมชื่นใจ...

นอกจากกลิ่นหอมแล้ว ยังมีชาววิสุทธิที่สุด

ชาววิสุทธิ น่ารัก น่าชื่นใจ

วันนี้ ลูก ๆ ทุกคน เป็นคอกมะลิ

ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ในสังคม ลูกจะมีกลิ่นหอม

ดีกว่าน้ำหอมยี่ห้อใด ๆ ในโลก ที่ลูกใช้

คนที่เห็น จะรัก มองด้วยความชื่นชม

จิตใจของลูก ปราศจากความขุ่นข้องหมองใจ

โกรธ โมโห อาฆาต พยาบาท...

ใจของลูก ..ชาววิสุทธิก็เหมือนคอกมะลิ

ทำให้ลูก มีเสน่ห์มากขึ้น ผู้ใหญ่เผลอๆ เพื่อน ๆ ก็รัก

ลูกก็จะมีแต่ความสุข

ตอนนี้ ลูกจะเป็นพรหมเชติ
พรหมเชติ เอาไปใช้ที่ไหน...จึงจะมีค่าที่สุด...?
เอาไปบูชา...ผู้ที่มีพระคุณยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต...
เอาไปบูชา พ่อพระแม่พระของลูก เอาไปวางไว้บนแท่นของท่านทั้งสอง
ไปกราบเท้าท่าน ไม่ต้องอาย...ไม่ต้องเงินใด ๆ...
ถ้าลูกอยากจะมีเงิน...โปรดเริ่มกับการทำข้า...
เวลาทำความดีต่อคุณพ่อคุณแม่...ไม่ต้องเงิน...
การทำความดีนั้น...ต้องกล้าหาญ...และเด็ดเดี่ยว
หมอบลงไป...ยกเท้าของแม่...วางบนเศียรมาเท้าของลูก...
ลูกศนโชน...ทำได้แบบนี้...ยอด...
ยาดีที่สูงที่สุดของเรา...สัมผัสกับสิ่งที่ต่ำสุดในตัวท่าน...เงินทำไม ?
ทองทำไม ?...แม่เคยฝันเราที่คอ...
เอาเราเงินไว้บนศีรษะ...เคยเห็นไหม ?
เอากันลูกที่เบือนอุจจาระ...ไปไว้บนหัว...ท่านยังทำได้
จูบฝ่าเท้าลูก...เอาฝ่าเท้าลูกมาคดถึงหน้า...ท่านก็ทำบ่อย
แล้วทำไมลูก...จะเอาฝ่าเท้าท่าน...?
จึงล้างสะอาดแล้ว...มาวางไว้บนศีรษะ...ให้เป็นสิริมงคล...ไม่ได้...

สำหรับลูก ที่เป็นมุสลิมนะ ในคัมภีร์ ท่านบอกไว้ว่า
สวรรค์...อยู่เหนือเท้าของมารดา...
เจ้าจะไปสัมผัสเท้าแม่...ไปกราบเท้าแม่...
แล้วเจ้าจะขึ้นสวรรค์...

พรหมเชติที่อาจารย์มอบให้ในวันนี้...เอาไปวางบนเท้าคุณพ่อคุณแม่
แล้วก็นองกราบ

ให้สมภารบุญมีกับที่เราเป็น
“ลูกกตัญญู...”

ตอนนี้...ลูกจะเป็นพวงมะลิ...

พวงมะลิ...เอาไปใช้ที่ไหน...จึงจะมีค่าที่สุด?

เอาไปบูชา...ผู้ที่มิหะระคุณยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต...

เอาไปบูชา...พ่อพระแม่พระของลูก...เอาไปวางไว้บนแท่นของท่านทั้งสอง

ไปกราบเท้าท่าน...ไม่ต้องอาย...ไม่ต้องเขินใด ๆ...

ถ้าลูกอยากจะทำ...ไปขอเงินกับการทำชั่ว...

เวลาทำความดีต่อคุณพ่อคุณแม่...ไม่ต้องเงิน

การทำกรรมดีนั้น...ต้องกล้าหาญ...และเด็ดเดี่ยว

หมอบลงไป...ยกเท้าของแม่...วางบนเศียรบาท้าของลูก

ลูกคนไหน...ทำได้แบบนี้...ยอด...

เอาสิ่งที่สูงที่สุดของเรา...สัมผัสกับสิ่งที่ย่ำสุดในสวรรค์...เงินทำไม?

ตอนเด็ก ๆ...แม่เคยอุ้มเราขึ้น...

เอาเราขึ้นไว้บนศีรษะ...เคยเห็นไหม...?

เอากันลูกที่เวียนอุจจาระ...ไปไว้บนหัว...ท่านยังทำได้

รูปฝ่าเท้าลูก...เอาฝ่าเท้าลูกมาคลึงหน้า...ท่านก็ทำบ่อย

แล้วทำไมลูก...จะเอาฝ่าเท้าท่าน...?

ซึ่งถ้าจะเอาแล้ว...มาวางไว้บนศีรษะ...ให้เป็นสิริมงคล...ไม่ได้...

สำหรับลูก...ที่เป็นมุสลิม...ในคัมภีร์...ท่านบอกไว้ว่า...

สวรรค์...อยู่บนเท้าของมารดา

เจ้าจงไปสัมผัสเท้าแม่...ไปกราบเท้าแม่

แล้วเจ้าจะขึ้นสวรรค์...

พวงมะลิที่อาจารย์มอบได้ในวันนี้...เอาไปวางบนเท้าคุณพ่อคุณแม่

แล้วก็ลงกราบ...

ให้สมภาคภูมิกับที่เราเป็น
“ลูกกษัตริย์...”

ความหวัง...ของแม่...

ความหวัง...ของแม่...

ความหวัง...ของแม่...

พ่อแม่ทุกคน ที่เลี้ยงลูกมา ไม่เคยต้องการอะไรจากลูก...
ขอเพียงให้ลูกเป็นคนดี ...ประสบความสำเร็จในชีวิต ...
พ่อแม่ ก็มีความสุขแล้ว
พ่อแม่เลี้ยงลูกมา ไม่เคยต้องการอะไรจากลูก
ไม่เคยอยากได้จากลูก เป็นหัวใจที่บริสุทธิ์ เสียสละ และมีศรัทธา
ต้องการส่วนลูกได้ดี มีคุณภาพ มีความสุข , เก่งกล้า , พอใจแล้ว

เมื่อลูก ๆ เติบโตขึ้นหมดแล้ว พ่อแม่ ก็เริ่มแก่ชรา
ในช่วงนี้ พ่อแม่ แสบหวังลึก ๆ ไว้ในใจ .3 ประการ
ต้องคิดดูว่า จริงหรือไม่จริง ?
3 ประการที่ว่านี้ มีอะไรบ้างครับ ?

1. ขาดแม่เฒ่า...หวังเจ้า...เผื่อรับใช้...

ตอนที่ท่านยังหนุ่ม ยังสาว
สามารถทำงานได้ ช่วยเหลือตัวเองได้ ...

แต่พอแก่...

เคยพาเรือขายขนม เคยหาขนมขาย ทำไม้ไผ่แล้ว
ขนานา ก็อ่อนกำลัง ใช้งานไม่ค่อยได้
ขึ้นบันได ก็ตกบันได
อาบน้ำ ก็ล้มในห้องน้ำ
เดิน ก็เซ ช่วยตัวเองไม่ได้
พอหมดเรี่ยวหมดแรงตัวนี้ จะพึ่งใคร ?

หวังพึ่ง...ลูก...

ลูก...คนที่เราเคยเลี้ยง...เคยทะนุถนอม...

เคยเห็นคนเฒ่า...หล่อหลอมมาด้วย 2 มือของเรา...

จนได้สืบได้สืบนั่น...

หวังให้ลูก มาช่วยประคับประคอง...ดูแล...

หาอาหาร...ให้กิน...เตรียมที่...ให้นอน...ประคอง...ขึ้นบันได...

คนอื่น...เขาเป็นคนโง่...โง่...เราจะมาดูแลให้...

ก็หวังแต่ลูกในไส้...จนหมดทุก...

ขอ...ลูกขอขมา...มาดูแล...

มีลูก 5 คน...มีแค่คนเดียว...ก็ขึ้นใจแล้ว...

อีก 4 คนไม่มาก...ก็ช่าง...ไม่เป็นไร...

คนเดียว...ก็พอแล้ว...

แต่ที่หวนเราเจอ...ส่วนใหญ่...เป็นยังไง ?

ลูก 5 คน...ไม่มีสักคน...สักคนเดียว...

ชื่ออะไร...5 ใบ...ไม่ถูกสักใบ...

ไปดูที่บ้าน...สักคน...บางแค...เห็นภาพชัดเจน...

ทั้งยาย...อา...เห็นไปหมด...

มีลูก 4 คน...5 คน...แต่ลูกไม่เลี้ยง...

เขามีครอบครัว...มีลูกมีเมีย...เขาก็ดูแลครอบครัวของเขา...

เรา...ก็เลยต้องมาอยู่ที่นี่...

แต่ถึงจะไม่ค่อยมีความหวัง...

วันปีใหม่...วันสงกรานต์...วันพ่อวันแม่...ก็อดหวังไม่ได้...

แอบชะงื่อ...ชะงื่อ...ดูว่า...จะมีลูกมาเยี่ยมสักคนหนึ่งไหม ?
ปีหนึ่ง...มาครั้งเดียว...ก็ชื่นใจแล้ว...

แต่หากแม่ยายแม่ที่ชะงื่อรอ...ส่วนใหญ่...ชะงื่อแล้ว
ผิดหวัง...

5 คน...ไม่มาสักคน...

หัวใจท้อเหี่ยว...ใจแพ้ย...แบบเป็นกระต๊าก
น่าสงสาร...

คนอื่น...เขายังได้คุยกับลูก...ได้ชื่นใจ...

ของเรา 5 คน...ทั้งไม่ได้เลยสักคน

“ น้ำตาไหล ”

เพราะฉะนั้น

คนกตัญญู...จึงเป็น...เพชร...

เพราะ...หาได้ยาก...

หวังที่ 2. ยามป่วยไว้...หวังเจ้า...เฝ้ารักษา...

คนเราทุกคน...ต้องป่วย...

แล้วพ่อแม่...ที่แก่เฒ่าแล้ว...เวลาเจ็บป่วย...

ใครจะพาไปหาหมอ...? ใครจะพาไปหาหมอ...

ใครจะพาไปโรงพยาบาล...ใครจะป้อนข้าวป้อนน้ำ...

คนแม่...เวลาเจ็บป่วยนี้...พึ่งตัวเองไม่ได้...

ขนาดมียารักษาอยู่ข้าง ๆ...ถึงหยิบใส่ปากไม่ได้เลย...

ต้องรอให้คน เขาเอา เขาน้ำ ใส่ปากให้
ใคร จะทำหน้าที่นี้ได้ดีที่สุด ?
ถ้าไม่ใช่ลูก

พยายาล เขาเป็นคนอื่น
เขาก็แค่ มาดูร่างกาย ตามหน้าที่
แล้วใคร...จะเป็นคนมาดูแลจิตใจของพ่อแม่?
ได้นึกถึงตอนที่เรารักษาตัว เราป่วย แล้วเราช่วยตัวเองไม่ได้,
ใคร เป็นคนป้อนข้าว, ป้อนน้ำ, ป้อนยา,
และดูแลจิตใจเรา กอดเรา ปกป้องโยนเรา ตอนเจ็บป่วย
เป็นช่วงที่...จิตใจกำลังอ่อนแอที่สุด...

แต่ได้เห็นหน้าลูกมาเยี่ยม แม่ก็ชื่นใจแล้ว
อาการเจ็บป่วย หายไปครึ่งหนึ่ง...
ถ้าลูกมาเฝ้าไข้ ดูแลใกล้ชิด แม่ก็จะสบายใจ ภูมิใจ
หายป่วย เร็วขึ้น

ลูกกตัญญู...รักษารักษาใจแม่ได้...

หวังที่ 3...เมื่อถึงยาม... ต้องตาย... วายชีวา...
หวังลูกช่วย... บิดา.....เมื่อสิ้นใจ...

นาทีโกสลาย คือหน้าที่สำคัญที่สุด
ลูกคนไหนบอกพ่อว่า ไม่แสดงความกตัญญูในหน้าที่...
จะไม่มีโอกาสอีกแล้ว ตลอดชีวิต...
ลูกคนนั้น ขาดหน้าที่ของ ที่จะทำให้แม่ชื่นใจ

ชาตนาทีกอง... ที่จะทำให้... ตัวเองภูมิใจ...

ตอนที่พ่อแม่อาภากรหนัก

ที่น้อง... จะโทรศัพท์... โทรเลข... บอกให้ทุกคนมารวมกัน
จากเชียงใหม่... ก็มา... จากภูเก็ต... ก็มา... มาเพื่ออยู่พร้อมหน้าพร้อมตา
แม่จะได้... ชื่นใจ

แม่จะถามเสมอว่า... ลูกคนไหน... ยังไม่มาหรือ... ?
ลูกคนนี้... ยังไม่มาหรือ... ?

โกธจะระคายใจ... ยังสอนลูกอีกนะ...

ให้ลูกทุกคนรักใคร่... สามัคคีกัน... ช่วยเหลือกัน...
และให้ทุกคนรับปาก... ต่อหน้าแม่...

พอทุกคนรับปาก

แม่ก็ชื่นใจ... กลับตา... จากไปอย่างสงบ...

นาทีสำคัญ...

นาทีใกล้ตาย... เป็นนาทีสำคัญที่สุด...

พระพุทธเจ้าบอกไว้เลยว่า... จิต... ที่กำลังจะจากไป... เนี่ย

ถ้ามีใครมาประคับประคอง... ให้พ่อแม่... มีจิตเป็นกุศล

เข็มนิ่ม... รุ่มร้อน... สงบใจ... อยู่กับบุญกุศล... อยู่กับศรัทธา... ศรัทธาของลูก

จิตของพ่อแม่ขณะนั้น... จะอยู่ที่บุญ... จะไปสู่... สุคติ...

บาง ไหว้โลกสมภาร บัญ ตั้งเอาไปก่อน
นาฬิกาสำคัญที่สุดนี้ ต้องคิดไว้
ทำยังไง จึงจะให้พ่อแม่ มีบุญ ประทับใจ ก่อนตาย
บางคน นิมนต์หลวงพ่อ พระครู หรือท่านเจ้าคุณที่แม่รู้จัก
มาให้อ่าน สวดมนต์
พอเห็นหลวงพ่อ เห็นพระครู มาเยี่ยม แม่ก็ชื่นใจ...

เขาว่าสาม ไหว้วิญญาณแม่ ยกมือแม่พนม ให้แม่ทิ้งจิตอธิษฐาน
แล้วนำท่าดอกขาว ถวายสิ่งมหาน
ภาพนี้ จะคิดหา ไปยังโลกหน้า เป็นบุญกรรมอย่างสูง

ภาวนา...

พอแม่บางคน สวดมนต์เก่ง...
ลูกจะเข้ามานั่งใกล้ๆ บอกแม่ว่า...
สวดคาถาสิมมัญญสารกันนะ
แล้วก็นั่งสวด ธา ธา ธา ธา ธา
แม่ก็ทำปากขมขนิบ ขมขนิบ แล้วก็เวียนไป
แบบนี้ ยอธ เป็นสมาธิ พุทธคุณ
ประภคณจิตดวงนี้ จนนาฬิกาสุดท้าย ไม่รู้ สวด...

บางคน ลูกสาว มาสวดบทพระคุณของแม่
แม่ มีบุญคุณยังไง ?
สวดเบา ๆ ร้อง ๆ ซุ่ม
แม่ก็ยิ้ม พังสวด แม่ก็ไปอย่างสงบ

สมบัติ...มรณะ...

เห็นภาพชัดเจนไหม ? ถูก ๆ ทุกคนรู้หรือยังว่า
จะต้องทำอย่างไร...ในนาทีสุดท้ายของผู้มีพระคุณ...

เมื่อถึงยาม... ต้องท่าย... รายวิชา...
หวังลูกช่วย... ปิตตา... เมื่อสิ้นใจ...

ต้องช่วยกันประคับประคองจิตใจของแม่...
ให้สะอาดที่สุด... เป็นบุญที่สุด...
ไม่ใช่มองโทษทะเลาะกัน... ดบตีกัน...
แย่งมรดกกัน... ตอนแม่จะตาย...
ทำให้จิตใจของแม่... ต้องเป็นป่วน... เสรีภาพของ...
นั้นแหละ... จกนรก...

ลูกบางคน... ักคิดเกินไป... มาร้องท่อนร้องไห้... ต่อหน้าแม่...
แม่... ตอนนั้นสติไม่อยู่ในไหน ?
อยู่กับเสียงร้องไห้...
ไม่เป็นมงคล...

ใครร้องไห้... คือออกไปนอกห้อง...
ใครร้องอีก... คือออกไปอีก... คนที่อยู่ในห้องกับแม่...
ต้องหยุดแค่เรื่องดี... เรื่องที่ทำให้แม่... สงบ...

เล่าให้แม่ฟังว่า... แม่เคยบวชลูกชาย 2 คน... จำได้ไหม ?
แม่ผู้เฒ่าใครช่วย...

แม่หยักหน้า เห็นภาพท่านกำสัງอุ้มผ้าไตร สดณอุบาส

แม่เคยสร้างพระประธาน 2 องค์ จำได้ไหม ?

แม่หยักหน้า เห็นภาพพระประธาน นั่งสง่าอยู่ในโบสถ์
อย่างนี้ จิตอยู่กับกุศล ไปสู่ สุคติ

ยอดเยี่ยม...ที่สุดในโลก...

ลูก ๆ ทุกคน ...ก็ได้รู้กันแล้วว่า...

ความหวังของแม่ ที่มีต่อลูก 3 หวังคือ

ยามแม่เฒ่า ... หวังเจ้า ... เฝ้ารับใช้

ยามป่วยไข้ ... หวังเจ้า ... เฝ้ารักษา

เมื่อถึงยาม ... ต้องลาบ ร่ายข้า

หวังลูกช่วย ... ปิตตา เมื่อสิ้นใจ

นี่ มาดูตัวอย่างบ้าง

บุคคลที่เป็นยอดกตัญญู ที่ประทับใจอาจารย์มากที่สุด
คือใคร ทราบไหม ?

คือคนในภาพนี้ ในหลวงของเรา...

ในหลวง นอกจากจะเป็นยอดพระมหากษัตริย์ของโลก
เป็น THE KING OF KINGS แล้ว

ในหลวงของเรา

ยังเป็นภักตร์ที่ยอดคงดีอยู่ด้วย...

ความหวังของแม่ ทั้ง 3 หวัง

ในหลวงปฏิบัติได้ครบถ้วน สมบูรณ์

เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด ให้แก่พวกเรา

ในหลวงทำกับแม่ยังไ..?

ตามอาจารย์มา.. อาจารย์จะฉายภาพให้เห็น

หวังที่ 1. ยามแก่เฒ่า...หวังเจ้า...เฝ้ารับใช้...

ใครเคยเห็นภาพที่..สมเด็จพระย่า..เสด็จไปในที่ต่าง ๆ...

แล้วมีในหลวง..ประคองเดินไปตลอดทาง..

เคยเห็นไหม..?

ใครเคยเห็น..การอุ้มยกมือให้สูงหน่อย..

ขอบคุณ..เอามือลง..

ตอนสมเด็จพระย่าเสด็จไปไหนเนี่ย..มีคนแยอะแยะ..

มีทหาร..มีองครักษ์..มีพยาบาล

ที่คอยประคองสมเด็จพระย่าอยู่แล้ว

แต่ในหลวงบอกว่า

- ไม่ต้อง -

คนนี้..เป็นแม่เรา...เราประคองเอง...

ตอนเล็ก ๆ แม่ประคองเรา สอนเราเดิน..พัดให้เราเดิน

เพราะฉะนั้น..ตอนนี้แม่แก่แล้ว..เราต้องประคองแม่เดิน

เพื่อเปิดพระอุณาโลม

ไม่ต้องอายใจ...

เป็นภาพที่...ประทับใจมาก...

เจ้าฟ้า...เจ้าแผ่นดิน...ท่านกตัญญูต่อแม่...

ประคองแม่เดิน...

ประชาชนที่มากับเสด็จ...2 ซ้างทอง

ฝั่งนี้ 5,000 คน ฝั่งนั้น 8,000 คน

เขามีธงอื่น ธาตุ ธนธัญ สวรรค์วิญ

" กษัตริย์ยอดกตัญญู..."

ในหลวง เดินประคองแม่

คนเห็นแล้ว...เราประทับใจ...

ถ้ายุบ...เขามากับภูดิน...เอาไปติดไว้ที่บ้าน...

เพื่อแสดงความเคารพ...กราบไหว้...

ลองกันมากลัวพวกเรา...ส่วนใหญ่...เวลาออกไปไหน...แต่งตัวก็

ถูกชาย...แต่งตัวก็...ถูกสาว...แต่งตัวสวย...

แต่เวลาเดิน...ไม่มีใครประคองแม่...

กลัวไม่โก้...กลัวไม่สวย...

ข้าราชการ...แต่งเครื่องแบบเต็มยศ

คิดหรืออูฐรา..เตรียมลูก้าหาญ..เพิ่มหน้าอก

แต่เวลาเดิน..ไม่กล้าประคองแม่..

กลัวไม่สง่า...กลัวเสียศักดิ์ศรี...

ประคองแม่...เป็นเรื่องของ...คนใจ...

หลายคน..ให้ประคองแม่..ไม่กล้าทำ...อาย

เวลาทำดี..ไม่กล้าทำ...อาย

เวลาทำชั่ว..กล้า..ไม่อาย

ใครเห็นมากหน้าก็ไหน..กรุณาซื้อใส่กรอบ..แล้วเอาไปแขวนไว้ที่บ้าน
เอาไว้สอนลูก

กษัตริย์ยอดกตัญญู...

เห็นภาพชัดเจนไหมครับ..?

เท่านี้..ยังไม่พอ..มาดูภาพที่ชัดเจนกว่านี้..

หลังวาทะธรรมเทศน์เสร็จแล้ว..เสร็จสิ้นลงแล้ว..ราชชนนีของสมเด็จพระเจ้า

มาแกลงในที่ประชุม..ต่อหน้าสื่อมวลชน..ว่า

ก่อนสมเด็จพระเจ้าจะเสด็จขึ้นครองราชย์..ปีเศษ..ตอนนั้นอายุ 93

ไม่หลวง..เสด็จจากวังสวนจิตร..ไปวังสระปทุมตอนเย็น..ทุกวัน..

ไปทำไมครับ..?

ไปกินข้าวกับแม่...

ไปคุยกับแม่ ไปทำไ้แม่ ชุ่มชื่นหัวใจ
พอเราแกล้งถึงตรงนี้ อาจารย์ลลิตะถึง
ไฮ้ไฮ้...ขนาดนี้ขี้นหรือ ในหลวงเรา

เสด็จไปกินข้าวเมื่อเย็นกับแม่...สัปดาห์ละกี่วัน...ทราบไหมครับ ?
พวกเราทราบไหมครับ สัปดาห์ละกี่วัน ?

5 วัน...

มีใครบ้างครับ...?

ที่อยู่คนละบ้านกับแม่...แล้วไปกินข้าวกับแม่...สัปดาห์ละ 5 วัน
พาท่าน...

ในหลวง มีโครงการเป็นร้อย เป็นพันโครงการ
มีเวลาไปกินข้าวกับแม่...สัปดาห์ละ 5 วัน...
พวกเรา ซี 7 ซี 8 ซี 9 ร้อยเอก พอดี
อธิบดี ปลัดกระทรวง ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่
บอกว่า...งานยุ่ง...

แม่บอกว่า ให้พาไปกินข้าวหน่อย
บอกว่า...ไม่มีเวลา จะไปฝึกกอล์ฟ...
ไม่มีเวลาพาแม่ไปกินข้าว...แต่มีเวลาไปฝึกกอล์ฟ...

เป็นตัวเองหรือยัง ?
พ่อแม่ พ่อแก่แล้ว ก็เหมือนไม้ไผ่ด้ง
ฝนตก...น้ำเซาะ...อีกไม่นานก็โดน
พอถึงวันนั้น
เราที่ไม่มีแม่...ให้กราบแล้ว...

ในหลวงจึงคัดสินพระทัย ไม่กินข้าวกับแม่ สัปดาห์ละ 5 วัน
เมื่อตอนที่สมเด็จพระเจ้าอยู่ 93

สัปดาห์หนึ่ง มี 7 วัน ในหลวงไปกินข้าวกับแม่ 5 วัน

อีก 2 วัน...ไปไหนครับ...?

อีก 2 วัน หายไปไหน ทราบไหมครับ...?

ดร.ชาว์ ณศิริวันต์ องคมนตรี บอกว่า

ในหลวง...คือคือ 8...วันพระ...

คือ 8 นี้ คือยังไ้ ?

ต้องงตรัวเป็น

เลยไม่ได้ไปหาแม่ วันนี้ เพราะ คือคือ

อีกวันหนึ่งที่เหลือ อาจจะกินข้าวกับพระราชินี กับคนใกล้ชิด...
แค่ 5 วัน...ให้แม่...

เห็นภาพชัดแล้วใช่ไหม ?

เหนือกว่า...กษัตริย์...

ตอนนี้ เรายับเข้าไปถึง ๕ ๖ ๗... ไปดูตอนกินข้าว
ทุกครั้ง ที่ในหลวงไปหาสมเด็จพระเจ้า

ในหลวงต้องเข้าไปกราบ...ที่ตึก...

แล้วสมเด็จพระเจ้า ก็จะสั่งตัวในหลวง...เข้ามาถอด...

ถอดเสื้อ...ก็หอมกัน...

ใครเคยเห็นภาพสมเด็จพระเจ้า หอมกันในหลวงบ้าง ?

ภาพนี้ ถ้าใครมี ต้องเอาไปใส่กรอบ

เป็นภาพความรักของแม่...ที่มีต่อลูก...อย่างขอสละเยียม...
ตอนสมเด็จย่า...หอมผมในโหลหวง, อาจารย์ก็คิดว่า
ผมในโหลหวง...คงไม่หอมเท่าไร...เพราะ...ไม่ได้ใส่ใ้ผม...
แต่ทำไม...สมเด็จย่าหอมแล้ว...ชื่นใจ...?
เพราะ...ท่านได้กลิ่นหอม...จากหัวใจในโหลหวง...
หอมกลิ่นกตัญญู...

ไม่ผิดหรอกว่า...ลูกคนนี้...จะกตัญญู...ขนาดนี้
จะรักแม่...มากขนาดนี้...

ตัวแม่เอง...คือ...สมเด็จย่า...
ไม่ได้เป็นเชื้อพระวงศ์...เป็นคนธรรมดา...สามัญชน...
เป็นเด็กหญิงชื่าวาสนีย์...เกิดหลังวัดสมเด็จ...
ผมเรียนเด็กหญิงทั่วไป...เหมือนพวกเราทุกคนในที่นี้...

ในหลวงนี่ละ...เกิดมา...เป็นพระองค์เจ้า...เป็นลูกเจ้าฟ้า...
ปัจจุบันเป็นกษัตริย์...เป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือหัว...
แต่ในหลวง...ที่เป็นพระเจ้านั่นคน...
ก็ลงกราบ...คนธรรมดา...ที่เป็นแม่

หัวใจลูก...ที่เคารพแม่...กตัญญูกับแม่อย่างนี้...
หาไม่ได้อีกแล้ว...
คนบางคน...พอเป็นใหญ่เป็นโต...ไม่กลัวใครแล้ว...
เพราะแม่มาจากเมืองต่ำ...เป็นชาวบ้าน...เป็นลูกจ้าง...
ไม่เคารพแม่...ดูถูกแม่...

แค่นี้ ในหลวง ยึดแม่ไว้เหนียว
นี่แหละคือ ความพอ
นี่คือเหตุผลที่แม่จำ...พอมแม่ในหลวงทุกครั้งที่
ทำน้อมความดี พอมสุขธรรม
พอมความกตัญญู ของในหลวง

พอมแม่เสร็จแล้ว ก็ร่วมโต๊ะเสวย
ตอนกินข้าวนี้ ปกติ...อันเห็นลูกมาเยี่ยม...ก็สนใจแล้ว...
นี่ลูกมากินข้าวด้วย
โธ...ยิ่งปลื้มใจ...

แม่ทิ้งหลาย ดองผักดอง
อะไรอร่อย ๆ ในหลวงจะชักใส่ช้อนแม่
อันนี้อร่อย แม่ลองทาน
รู้ว่าแม่ชอบทานผัก...
หยิบผักมาจิ้มน้ำจิ้ม...ใส่ช้อนแม่
เอานะ แม่ทานซะ ของที่แม่ชอบ...
พวกนี้จะกินแค่ 3 คำ 4 คำ
ก็เจริญอาหาร กินได้เยอะ
เพราะมีความสุข ที่ได้กินข้าวกับลูก...
มีความสุขที่ลูกดูแล...เอาใจใส่...

นี่คือ การตอบแทนบุญคุณแม่
เมื่อตอนที่เราเด็ก ๆ แม่ก็เคยมีอาหารให้เรา อย่างนี้

ท่านทิ้งหลาย ก็กินเพื่อนมา 5 บาท 10 บาท

ถ้าไม่ใช้หนี้เขา

เขาก็ไม่คบ...

เราขึ้นมาจากแม่ข่อยจนจนแล้ว...ใช้หนี้แม่สินบ้างหรือยัง...?

คนที่นี่จนแล้ว ไม่ใช้หนี้สิน...

คนคนนั้น...คบไม่ได้...

คนที่จะคบได้...เขาบอกว่า...ต้องรู้จัก Give and Take

รู้จักกับ...แล้วก็ต้อง...รู้จักให้ตอบด้วย...

แม้แต่กับเพื่อน...ถ้าเรารับ...แล้วไม่ให้เพื่อนตอบ...

เขาจะลั่นขลุ่ย...

บอกว่า...ไฉน...คบไม่ได้...

คำแม่สอน...

กินข้าวเสร็จแล้ว ก็มานั่งคุยกับแม่...

ในหลวงดำรัสกับแม่ว่าไง...ทราบไหม...?

ตอนในหลวงเล็ก ๆ แม่เคยสอนอะไรที่สำคัญ

"อยากฟังแม่สอนอีก..."

เป็นยังไงบ้าง...?

เป็นอาทิตย์ ปกครองประเทศ

"อยากฟังแม่สอนอีก..."

พวกเรา เป็นยังไง...?

เราคิดว่า...เรารู้มาก...เราเรียนสูง...เรามีปัญญา...แม่จบ ป.4.

เวลาแม่สอน...จะบอกแม่...ทวดแม่...กระต๊อบให้แม่...

เมื่อจะตกอยู่แล้ว...จำคาญ...หลุดจาจ้ำจก...
เมื่อไหร่จะหลุดหลุดซะที...
เราเหยียบย่ำ...หัวใจแม่...

พอสมเด็จย่าสอน...ให้หลวงจะเอากระดาษมาจด
มีอยู่เรื่องหนึ่ง ที่จำได้แม่น สมเด็จย่า เต่าว่า
ตอนเรียนหนังสือที่ Swiss ในหลวงยังเล็กอยู่...
เข้ามาบอกว่า อยากได้รถจักรยาน
เพื่อน ๆ เรามีจักรยานกัน
แม่บอกว่า ลูกอยากได้จักรยาน...
ลูกก็เก็บสตางค์ ที่แม่ให้ไปกินโรงเรียนไว้
เก็บมาหมดการผูก. วันละเหรียญ สองเหรียญ
พอได้มากพอ ก็เอาไปซื้อจักรยาน

นี่คือ...สิ่งที่แม่สอน...

แม่สอนอะไร ทราบไหมครับ...?
ถ้าเป็นพ่อแม่บางคน พอลูกขอ รีบกดปุ่ม ATM ให้เลย...
บางคนไม่ให้เลย...
ลูกก็...ฟุ้งเฟ้อ...ฟุ้งเฟ้อ...เหลิง...และหลงตัวเอง...
พอโตขึ้น...ขับรถเบนซ์ชนตำรวจ...ก็ได้...ยังตำรวจ...ยังได้...
เพราะหลงตัวเอง...พ่อกูใหญ่...

เห็นไหม...? ตามใจเกิตร...จนเสียคน...
แต่สมเด็จย่านี้...เป็นยอดคุณแม่...สร้างคุณธรรม...ให้แก่ลูก...
ลูกอยากได้...ลูกต้องเก็บสตางค์ที่แม่ให้...ไม่หย่อนการผูก...

แม่สอน 2 เรื่อง ...คือ ...

1 ให้ประพฤติ...

2 ให้ยืนอย่างน่านตาของตัวเอง ...

“ ความประพฤติ...เป็นสมบัติของเศรษฐี...”

ใครอยากเป็นเศรษฐี ...ต้องประพฤติ

ถูกใครไม่ประพฤติ ฟุ้งเหวอ ฟุ้งเหวอ ไม่มีสิทธิเป็นเศรษฐี
มีค่าไร ก็หมด

ใครสอนลูกให้ประพฤติได้...

คนนั้น...กำลังมอบความเป็นเศรษฐี...ให้แก่ลูก...

พอถึงวันปีใหม่ ...สมเด็จย่าก็บอกว่า...

“ ปีใหม่แล้ว...เราไปซื้อจักรเย็บผ้ากัน...”

เฮ้ย...แค่การปลูก...ลูซิว่ามีเงินเท่าไร...?

เสร็จแล้ว...สมเด็จย่าก็แอมให้

ส่วนที่แอมให้...มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก...

มีเมตตา...ให้เงินลูก...

ให้ ...ไม่ได้ให้เปล่า ...สอนลูกด้วย...สอนให้ประพฤติ...

สอนว่า...

อยากได้อะไร...ต้องเริ่มจากตัวเรา...

คำสอนนั้น ...ติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้

เขาบอกว่า ...ในสวนจิตรney ...คนที่ประพฤติที่สุด...

คือ...ในหลวง...

ประหลาดที่สุด ทั้งน้ำ ทั้งไฟ
เรื่องทุ่งเพ็ญ ทุ่งเพ็ญ ไม่มี
เป็นอันว่า ภาพนี้ ชัดเจน

งานยุ่ง...

เรามารู้กันต่อ...

ครั้งที่ 2...งานป่วยได้...หวังเจ้า...เผื่อรักษา...

ดูว่าในหลวง ทำกับแม่...ยังไป...?

สมเด็จพระเจ้า ประจวบ อยู่โรงพยาบาลศิริราช

ในหลวงไปเยี่ยม ตอนไหนครับ ?

ในหลวงเสด็จไปเยี่ยมตอน คี 1- คี 2

คี 4 เศษ ๆ จึงเสด็จกลับ

ไปเฝ้าแม่...วันละหลายชั่วโมง...

แม่ พอเห็นลูกมาเยี่ยม ก็หายป่วยไปครึ่งหนึ่งแล้ว

กินแพทย์ ที่รักษาสมเด็จพระเจ้า...เห็นในหลวงมาเยี่ยม มาประทับ

ก็ต้องพิศ...ตามไปด้วย...

ต้องประชุมปรึกษากันกันตลอด

ว่า...จะให้ยายยังไป จะเปลี่ยนยาใหม่ ?

จะปรับเปลี่ยนการรักษาอย่างไร ให้ดีขึ้น...

ทำให้สมเด็จพระเจ้า...ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น

เห็นภาพไหม ?

กลางคืน ในหลวงไปอยู่กับสมเด็จพระเจ้า...วันละหลายชั่วโมง...

ไปให้ความอบอุ่นทุกคืน...

สองกันมากลัวตัวเราสิ...

ตอนพ่อแม่ป่วย โสฬสก็เข้าไปดูพ่อบ่อยครั้ง ถามว่า

ตอนนี้ อาการเป็นยังไง ?

พ่อแม่ ยังไม่กินอะไรเลย ,ฉันมีธุระ งานยุ่ง ,ต้องไปแล้ว

โสฬสก็ไม่ได้ถ่มถุย ,พอนึกเป็นมารยาท...แล้วก็ก้ม...

เราไม่ได้ไปเพราะความกตัญญู...

เราไม่ได้ไปเพื่อทดแทนพระคุณท่าน...

พ่ออายุไหม...?

ในหลวง...เสด็จไปประทับกับแม่...ตอนแม่ป่วย

ไปทุกวัน ไปให้ความอบอุ่น ,ประทับอยู่วันละหลายชั่วโมง...

นี่คือ...สิ่งที่ในหลวงทำ...

คนป่วย...เจอ...คนป่วย...

คราวหนึ่ง ในหลวงป่วย สมเด็จย่า ก็ป่วย

ไปอยู่ศิริราช ด้วยกัน อยู่คนละมุมเตียง...

ตอนเช้า...ในหลวงเปิดประตู แหঁด ออกรับ

พยานาถกำลังเดินรถสมเด็จพระย่า...ออกมารื่นลม...

ผ่านหน้าห้องพอดี

ในหลวง พอเห็นแม่...รีบเดินออกจากห้อง

มาส่งพยานาถเข็นรถ...

มหาตมะก็ กราบพูดว่า ไม่เป็นไร ,ไม่ต้องเงิน
มีพยาบาลเงินให้อยู่แล้ว

ในหลวงมีรับสั่งว่า ..
แม่ของเรา...ทำไมต้องให้คนอื่นเงิน...
เราเงินเองได้

นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นกษัตริย์ ..
ยังมาเดินขึ้นรถให้แม่ ยังมาป้อนข้าว..ป้อนน้ำให้แม่ ..ป้อนยาให้แม่
ให้ความอบอุ่นแก่แม่...เลี้ยงหัวใจแม่...
บอกเลยเถิดจริง ๆ ..

เห็นภาพนี้แล้ว...ซาบซึ้ง...

หอมหัวใจแม่...

มาตามดูต่อ

หวังที่ 3... เมื่อถึงตาม..... ต้องตาย..... วายชีวา...
หวังลูกช่วย..... บิดา..... เมื่อสิ้นใจ...

วันนั้น ในหลวง เฝ้าสมเด็จพระย่าอยู่ จนถึงที่ 4 ที่ 5
เฝ้าแม่อยู่ทั้งคืน จับมือแม่ กอดแม่ ป้อนนมป้อนแม่
จนกระทั่ง ..

" แม่หลับ..."

จึงเสด็จกลับ

พอไปถึงวัง...เขาโอรกพิศมาแจ้งว่า...

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ...

ในหลวง...รับเสด็จจากซ้ายไป...ศิริราช...

อันสมเด็จพระเจ้า...นั้นพลัดจากซ้ายไป...

ในหลวงทำอย่างไรครับ...?

ในหลวงทรงเข้าไป...คุกเข่า...

“กราบของพี่นางอ้อมแม่”

พระพักตร์ในหลวง...ตรงกับหัวใจแม่...

“ขอหอมหัวใจแม่...เป็นครั้งสุดท้าย...”

จบหน้านี้...อยู่นาน...แล้วค่อย ๆ...เลยพระพักตร์ขึ้น

น้ำพระเนตรไหลนอง...

ต่อไปนี้...จะไม่มีแม่ให้หอมอีกแล้ว...

เธอมี...กุมมือแม่ไว้...มือไม่ ๆ...ที่ไถวมือที่แม่...

ที่ขึ้นสูง...จนได้เป็นภักดิ์...

เป็นภักดิ์ของคนที่บ้านทั้งเมือง...

ชีวิตถูก...แม่เป็น

มองเห็นหัวใจ...ปีกอยู่ริมแม่

ในหลวงจับหัวใจ...ค่อย ๆ...หัวใจแม่...หัวใจ...หัวใจ

หัวใจ...หัวใจสุดท้ายที่สุด...

แล้วหัวใจแม่...หัวใจสุดท้ายที่สุด...ในวันสุดท้ายของแม่

เป็นภาพที่ประทับใจอาจารย์ที่สุด...
เป็นชุดยศของลูกเสือสามัญ
หาที่เปรียบไม่ได้อีกแล้ว

ศรัทธา...ยอดกตัญญู...

ขอพรองค์จตุรพรพรพรพร
พ.อ. พิเศษ...ทองคำ ศรีโสมอิน
นายสมคิด สว่างกูร...

ประวัติผู้เขียน...

"အခုကလေး... မိမိကလေးက..."

ประวัติผู้เล่า...

พันเอก พิเศษ ทองคำ ศรีโยธิน...

อาจารย์ทองคำ ..เป็นชนบทกรุงเทพฯ โดยกำเนิด..
เกิดที่ห้องแถวของพนักงานกรมสรรพากรทบ... เมื่อปี 2463
พ่อแม่ ..เป็นคนทำเรือ ..อยุธยา ..มีพี่น้องท้องเดียวกัน 5 คน
อาจารย์ ..เป็นคนที่ 4 ..
พออายุ 4 ขวบ พ่อตาย ..
แม่ ..เสียใจมาก..
หลบลูก ๆ ..ไปอยู่กับคุณตา ..ที่โคกมะนาว ..ทำเรือ ..
คุณตามีเมียใหม่ ..ไม่ค่อยได้ให้ความสนใจแม่..
ไม่ได้ได้รับความอบอุ่น ..ทำให้จิตใจว่างๆ..
ถึงตอนนี่เรียกได้ว่า “ บ้านแตกสาแหรกขาด ”
แม่ ..ต้องส่งลูก ..แยกกันไปอยู่ในที่ต่าง ๆ..
พี่ชายคนโต ..และน้องคนเล็ก ..อยู่กับคุณตา..
พี่สาว ..ส่งไปอยู่กับคุณอา ..ช่วยคุณอาเลี้ยงลูก..
ตัวอาจารย์ ..ส่งไปอยู่กับคุณปู่ ..คุณย่า..

แม่ ..พยายามหาทางเยียวยาจิตใจตนเอง..
วันหนึ่ง ..ไปพบแม่ชีที่วัดเขาพระงาม อยุธยา..
คุยธรรมะกันอยู่ครึ่งวัน ..
สุดท้าย ..แม่ ..ตัดสินใจบวชชี

ถึงตอนนี่ ..เรียกได้ว่า “ แผลแตก ”

ตรงกับสุภาภิตโบราณที่ว่า
กำพร้าห่อห้อยหัก กำพร้าแม่แพนตาก
คนที่อยู่ในแม่ ถ้าไม่มีต่อคำ
แพก็สะปะสะปะ ..ต้องไปแบบไว้ทิศทาง
ชนไหม่ กระหมี่ เป็นมรสมที่เข้ามกระหมี่

ช่วงนั้น เรียนจบชั้นประถม
อยากเรียนต่อมัธยม .. ไม่มีสิทธิ์เรียน
ไม่มีพ่อ .. ไม่มีเงินจ่ายค่าเล่าเรียน
คนข้างบ้าน เขาไปเรียนโรงเรียนนายร้อยจปร ..
กลับมามีบ้าน เขากระหมี่มาอวด ..
ยื่นน้ำตาไหล
อยากเป็นนักเรียนนายร้อยจปร ..
แต่ไม่มีสิทธิ์ .. เพราะ .. เขาเป็นลูกไม่มีพ่อ
ไม่มีเงินเรียน

แม่บวชชีได้ 2 - 3 ปี ปฏิบัติธรรม
รู้จักคนมากขึ้น .. มีมิตรสหายเพิ่มขึ้น ..
คิดถึงลูก .. ช่วงอนาคตของลูก
ตอนนั้น ที่วัดสาครระฆัง ยังไม่มีโรงเรียนสอนเด็ก ..
แม่เล่นอยู่กับทางวัดว่า .. จะให้ลูกชาย มาสอนหนังสือเด็ก ..
ทางวัดตกลง
แม่จึงไปถามพี่ชาย .. พี่คืออาชีพรับรถ .. อยู่ที่นครสวรรค์
มาเป็นครู
แล้วแม่ ก็มากับอาจารย์ ไปอยู่ด้วย

เพื่อจะได้มีโอกาสดูแลใกล้ชิด และได้เรียนหนังสือ...
พอไปถึง แม่เรียกมานั่งตรงหน้าแม่ แล้วสอนว่า
“ ถัดจากหัวใจแม่ คือลูก ”

กลัวว่าอาจารย์จะไม่เข้าใจ
เขามีอะไรที่ หัวใจของแม่ แล้วบอกว่า
ถัดจากหัวใจแม่ คือลูก...
เวลานั้น อาจารย์เข้าใจลึกซึ้งเลยว่า...
แม่ รักลูก มากกว่าหัวใจ

นั่งเฝ้าตาใส...
แล้วสอนต่อว่า อย่างภาษาภาษาเรณูลูก...เราณูลูกไม่มีพ่อ
คนอื่นแทน...ข้างเขา
เวลามีปัญหา พ่อเขาไปช่วยได้
เราลูกไม่มีพ่อ ไม่มีใครคอยช่วยเหลือลูก
ตั้งใจเข้าเรียนลูก จะได้เลี้ยงแม่ ตอนแม่
จนเรียนอะไร ไม่สำคัญ ขอให้ได้รู้จริง...รู้ลึก...รู้มากๆ...
ทำให้ชีวิตเราก้าวหน้าได้ทั้งหมด

อาจารย์ จำคำสอนแม่ได้จนขึ้นใจ
ไม่กล้าภาษาภาษาเร เพราะไม่มีพ่อ
จนถึงศึกษาเล่าเรียน เพราะ ต้องเลี้ยงดูแม่ตอนแม่...

แม่บอกว่า เราไม่มีเงินเรียนมัธยม ไม่ป็นไร...
มาเรียนกับพระ...เรียนทางธรรม ไม่ต้องเสียเงิน

อาจารย์เรือคำสอนของแม่ ขยันศึกษาเล่าเรียน
เพราะการขวนขวายหาเลี้ยงชีพ ที่อยู่ในท่ามกลางผู้ไม่มีจิต
และรู้วิชาสิ่งใดมีค่า ในสภาวะธรรม
จึงขอพรพระ ตั้งแต่อายุ 10 ขวบ
ตนเองก็ ขอบเรียน
เรียนธรรมะ ได้เปรียญ 6 ประโยค ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก
พอบรรพชา ก็เรียนต่อ จนจบเปรียญ 8 ประโยค...
หรือที่เรียกว่า เปรียญเอก ถือเป็นเปรียญสูงสุดในวัด ขณะนั้น

เปรียญ 1 - 2 - 3 เรียกว่า เปรียญตรี
เปรียญ 4 - 5 - 6 เรียกว่า เปรียญโท
เปรียญ 7 - 8 - 9 เรียกว่า เปรียญเอก
อยู่วัดเขาพระงาม จนอายุ 28 ปี เป็นกำลังสำคัญของวัด

หลังจากนั้น ก็เดินทางเข้ากรุงเทพฯ
มาเรียนที่ มหาวิทยาลัยวิชาธรรม
เพราะอาจารย์สุชิน บุญญาภักดิ์ เริ่มตั้งสภาการศึกษาขึ้น
เพื่อเป็นการที่จะเป็นมหาวิทยาลัย
จากนั้น ก็ลาสิกขา ออกมาใช้ชีวิตฆราวาส อยู่เป็น
โรงเรียนนายร้อยพระ ประกาศริบสมิทธอาจารย์สถานฝึกโรงเรียนนายร้อย
มีตำแหน่ง อนุศาสนาจารย์...สอนศาสนาและศีลธรรม
จึงมาคิดเลือก
เขาคำนวณดูว่า ต้องเปรียญ 6 ประโยคขึ้นไป

ผลการศึกษา ผ่าน

ได้รับคัดเลือกเป็นอาจารย์โรงเรียนนายร้อย เมื่อปี 2492

จิตใจ และปลื้มใจที่สุด ในชีวิต
เราไม่มีสิทธิ์เป็นนักเรียนนายร้อยจปร
เพราะ เราเป็นลูกกำพร้า ไม่มีพ่อ ไม่มีเงินเรียน
แต่เพราะชื่อแม่ เราจึงได้เป็น อาจารย์สอนนักเรียนนายร้อย

ขณะนั้น ภาพสีเหมือนกับภาพที่ได้ เกิดสงครามกัน
ไทย ส่งทหารไปช่วยรบ ต้องมีอนุศาสนาจารย์ไปด้วย
อาจารย์ ได้รับการคัดเลือก ไปสมทบอนุภาพสี
ตอนไป เป็นข้าราชการชั้นตรี พอไปถึง เขาได้ยศ ร้อยตรี
จึงถือว่า นี่ เป็นชีวิตเบื้องต้น ของการเป็นทหาร
สรุปว่า เป็นอนุศาสนาจารย์ ตั้งแต่อายุ 29 ปี จนกระทั่งเกษียณ
ได้สี่หมื่นเศษ เกือบห้าหมื่นมาเรื่อย ๆ
จนกระทั่ง ได้เป็นหัวหน้าอนุศาสนาจารย์กองทัพบก
มียศ พันเอกพิเศษ

ชีวิตจึงผูกพันอยู่กับการสอนศีลธรรม ให้แก่ ข้าราชการทหาร
อาจารย์มีครอบครัวที่อบอุ่น กับคุณฉวย ศรีบรรพ
มีบุตร 1 คน ชื่อ เป็นพิชา สมรสกับคุณสุภา ภภาพสุภานนท์
มีหลานตา 2 คน เป็นชาย ชื่อ เสฐียรและ ธาภา
ปัจจุบัน อาจารย์พักอยู่ที่ 36 . ซอยอารีย์สัมพันธ์ ถนนนครราชสีมา 6
กรุงเทพฯ 10400

การได้สัมผัสและพูดคุยกับบรรดา นักชกชีวิต

จึงมองเห็นแก่นแท้ ของพุทธศาสนา มันใจว่า
วิปัสสนา เป็นหัวใจของพุทธศาสนา

พระพุทธเจ้า ตรัสไว้ว่า เอกาธมโน อธมมํ ภิกขเว มัคโค
ทางสายนี้แหละ คือทางสายเอก และทางสายเดียว
ที่จะทำให้เกิดวิมุตติทั้งหลาย
‘พบกับความสุข และ พ้นจากความทุกข์’

ธรรมะ มีอยู่ด้วยกัน 2 ส่วน
คือ ทฤษฎี หรือ คำสอน กับ การปฏิบัติธรรม วิปัสสนา

การบรรยายธรรม การปาฐกถาธรรม
เหมือนกับหมอ มาจากอาชีวเวช
ใครเป็นโรค หมอจะพาไปโรงพยาบาล
แต่ รัฐบาลไปแล้ว ไม่กิน ยาเข้าไปหนึ่งข้างฝาบ้านไว้
โรคภัยไข้เจ็บ ก็ไม่หาย

การปฏิบัติธรรม หรือ วิปัสสนา
เหมือนกับคนไข้ ต้องมาอยู่กับหมอ

ต้องตื่นที่ 4 หมอจับการอกญา จับจิตตา
และเฝ้าดูอาการตลอด เช็คว่างกายตลอด การรักษาก็ได้ผล
คนที่เข้าปฏิบัติธรรมแล้ว พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงได้
คนที่ชอบล่าสัตว์ จะเลิกล่าสัตว์ คนที่กินเหล้า จะเลิกเหล้า
คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ อย่างอัศจรรย์ โดยเฉพาะยาพิษ

บางคนมีปัญหา... เกษะกะการ... เกือบพ่อแม่...
สาวศ... รุ้ละออก... กระกับเท้าใส่พ่อแม่...
หลังจากออกจากปฏิบัติธรรม... จะเปลี่ยนเป็นคนละคน...
เอาพวงมาลัย... ดอกไม้... ไปกราบเท้าพ่อแม่...
กัศัญญกุลเวทิสสา... จะสูง... พ่อแม่จะมีความสุข...

บางคนถึงกับน้ำตาไหล... บอกว่า...
“ได้ลูกคนใหม่แล้ว...”
ทางสายนี้... เคยเปลี่ยนองค์คุณจากมหาโจร...
เป็นพระอรหันต์มาแล้ว...

ปัจจุบัน... อาจารย์เป็นผู้ดำเนินการ...
ยุวพุทธวิกรมสมาคมแห่งประเทศไทย...
สอนเรื่องวิปัสสนากรรมฐานแก่คนทั่วไป...
อาทิตย์ละ 200 - 300 คน... ทุกเดือน... ตลอดปี...
“เราจะปั้น... จักรกลที่มีประสิทธิภาพ... ออกไปช่วยบ้านเมือง...
จะปั้นยุวพุทธวิกรมสมาคมให้เป็นเสาเอกของพระศาสนา...
เป็นเสาเอกให้แก่ประเทศไทย...”
นี่คือ... ปณิธานอันแน่วแน่... ของ...
พันเอกพิเศษ... ทองคำ ศรีโยธิน...

“คิดถึง” อยู่คนเดียว...
 “คิดถึง” อยู่คนเดียว...
 “คิดถึง” อยู่คนเดียว...

ประวัติผู้เขียน...

สมคิด ลวางกูร

เกิดที่กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลหญิง แต่ไปเกิดที่สุพรรณบุรี...
มีน้อง 2 คน พ่อสาย ฐานะทางบ้าน ยากจนมาก...
แม่ เป็นพนักงานโรงงานเสื้อผ้า พาได้ ไม่พอให้ลูกกิน...

ผมเลยต้องไปอยู่วัด อาศัยพระกิน ตั้งแต่อายุ 2 ขวบ
น้อง 2 คน ไปอยู่กับยายที่สุพรรณ
วัดบ้านนอก อาหารการกิน ไม่สมบูรณ์
พระ ต้องฉันครึ่งห้อง เหลือไว้ให้เด็กวัด ครึ่งห้อง
น้อยเมื่อ น้อยวัน ที่ได้กินข้าวอิ่มครบ 3 มื้อ...
เรียนจบ มัธยม หรืออาหารรสชาติพิเศษ...
ไม่ต้องพูดถึง ไม่มีโอกาสสอบถึงดำได้...
มีสิทธิ์แค่...เป็นองครักษ์กิน แล้วทำทำ น้ำลายไหล
บางครั้ง ทนอย่าได้ไหว กับลูกชิ้นที่เขาทำสกปรก...
เอามือไปทำความสะอาด แล้วแสบกิน

เรียนจบ 4 แล้ว ไม่มีเงินเรียนต่อ...
ก็วิ่งเล่นอยู่ในวัด ปีกว่า
หนังสือในวัดมีเท่าไร เก็บอ่านจนหมดตู้...
ไม่วันแม้แค่...หนังสืองานศพ...

ผมชอบฝันองครักษ์กิน ไม่ใช้มาเห็นแค่ร้องกิน

แต่เป็นเด็กวัดเห็นเครื่องบิน

ไม่ฝัน อยากรับชีวิต อยากรับนักบิน

อยากทำงานบนเครื่องบิน อยากรู้ภาษาอังกฤษได้

อยากไปเที่ยวต่างประเทศ

สุดท้าย...มาคิดถึงว่า...

ถ้ายังฝันถึงเส้น สนามบินอย่างนี้ต่อไป

อนาคตคงต้อง เลี้ยงควายแน่

เคยตัดสินใจว่า จะบวชแถว แล้วเรียนทางธรรม

กำลังเตรียมตัวจะบวช...พอดี เจ้าอาวาสอีกวัดหนึ่ง...มาเจอเจ้า

ถามว่า อยากรับบวชไหม ?

ที่วัดของท่าน เพิ่งเปิดขึ้น ป 5 ปีนี้เป็นปีแรก นักเรียนมีน้อย

ผมบอกว่า...ไม่มีฟังก์

ท่านบอกว่า...จะส่งให้เรียนเอง..

ผมตอบแบบไม่คิดอะไร...ไป

เป็นเด็กต่างถิ่น...ข้ามถิ่นมาคนเดียว...

ถูกเจ้าถิ่นรังแก...หาพวกมากชกกันแทบทุกวัน...

ปากแตก...หน้าตาบวมบู่

แรก ๆ กลัว ชกบ่อย ๆ เข้า...หายกลัว

แรก ๆ เจ็บ ชกบ่อย ๆ เข้า...กลายเป็นมัน

ช่วงหนึ่งรู้สึกสนุกที่ได้ชกหน้าคน

ช่วงนั้น ต้องรับจ้างชกหน้าเลี้ยงหมูได้วันละ 50 บาท...

เป็นกระเป๋ารอสองแถว ช่วยขนของนบารอง
ในวันเสาร์ - อาทิตย์ ได้วันละ 2 บาท

พอขึ้น ป 7

คิดสนใจ เป็นนักมวย ขึ้นชกมวย ได้ครั้งละ 20 บาท
ส่งเงินให้แม่ เพื่อส่งให้น้องเรียน
ชกมวยอยู่ 4 ปี , ไม่บอกให้แม่รู้
แม่สงสัยว่า ไปหาเงินมาจากไหน ?
บอกว่า รับจ้างเป็นกระเป๋ารอสองแถว ..

3 ปีหลัง ..ต้องไปเรียนในหัวอำเภอ
ชกมวยเสร็จ ,ไม่มีรถกลับต้องวิ่งกลับวัด วันละ 6 กิโลเมตร ทุกวัน

ชกมวยเสร็จ 6 โมงครึ่ง กลับถึงวัดเกือบ 2 ทุ่ม
ข้าวเพื่อแม่กับไว้ให้ บุค แม่...หมดแล้ว
ต้องเข้าไปล้างน้ำ เอาอย่างหนียว ๆ ออก
สระให้แม่ให้ เอาน้ำปลาร้า
แกง เลือดพะเนื่อ และผัก ล้างน้ำ ..เอามาคตูกข้าว
กิน ด้วยความอร่อย
บางวัน มีแค่ข้าว ไม่มีแกง
ต้องไปเก็บผักขูดในนา มาจิ้มน้ำปลากิน

ตอนลำบากสุด ๆ บอกกับเพื่อนว่า มีงำคำพูดของกูไว้
กูจะมีเงินล้านให้ได้ ..ก่อนอายุ 25 ปี..
เพื่อนหัวเราะ เบี้ยวหน้าเบี้ยวตา

ข้าว ยังไม่มีจะกิน...ฉัน จะมีเงินล้าน...

เออ...เมื่อจำคำพูดกูไว้...กินข้าวกัน...

ออกจากวัด เมื่ออายุ 17 ปี...จบ...มศ.3...

รวมอยู่วัดทั้งสิ้น 15 ปี...

เดินทางเข้ากรุงเทพฯ...ตั้งใจว่าจะไปสมัครเข้าค่ายมวย...พรทิว...
ตอนนั้น...วิชาญน้อย พรทิว...กำลังตั้งมาก...

แต่วันหนึ่ง...ก่อนเข้ากรุงเทพฯ...

ไปชมมวยงานสมรภานต์ที่เวทีชั่วคราว...ข้างบ้าน...

น้องชายมาเห็นแล้ว...ไปถามแม่มาดู...แม่เอาไม้มาไล่ตี...

ผมกำลังชกอยู่บนเวที...ก็ชกด้วย...วิ่งหนีไปด้วย...

แม่ตีผมไม่ได้...ก็ไล่ตีครูมวย...พี่เลี้ยง...

พอลงจากเวที...แม่ร้องไห้ให้เลิกชก...

แม่บอกว่า...แม่เลี้ยงลูกของแม่...

ตอนผมเหมือนไรในหิน...ขึงอีกตัว...แม่ก็ไม่ให้กัด...

นี่มาเห็นคนอื่น...เขาชก...เขาค่อย...เห็นชกทำร้ายลูกของแม่แล้ว...

แม่ใจจะขาด...แม่ทนดูไม่ได้...ขอร้องให้ผมเลิก...

มวย...เป็นกีฬาที่ผมรักที่สุดในชีวิต...

ตั้งความหวังว่า...จะไปให้ถึง...แชมป์โลก...

เป็นวิธีเดียว...ที่จะทำให้คนจน...รวยได้...โดยไม่ต้องใช้เงินลงทุน...

แต่...ผมกลัวแม่เสียใจ...เคยเลิกชกมวยตั้งแต่วันนั้น...

ไปสมัครงาน...เป็นพนักงานเสิร์ฟ...ตามสวนอาหาร...

ขอทำงานเฉพาะกลางคืน ..กลางวันจะเรียน
ไม่มีใครเช่ารับ ..ต้องขอว่า... ไม่รับเงินเดือน
ขอกินอาหารฟรี ..และขอที่พักแถมให้เท่านั้นขอ ..จึงได้งานทำ
แล้วจึงไปสมัครเรียนหนังสือ

ต้องขยันสุด ๆ ..จึงจะได้ทิปวันละ 25 - 30 บาท ..
บางวันฟลุค ..ก็ได้ถึง 50 บาท 70 บาท ..
ค่าเช่าบ้าน ค่ารถ ค่ากิน ค่าพาหนะ ไม่พอ
ต้องกลับไปวัด ไปขอเงินหลวงพ่อ มาจ่ายค่าพาหนะอีก
ไม่มีเงินส่งน้องเรียน..
ช่วงที่ยากจนสุดๆ ..เคยแย่งอาหารจากหมากิน ..

เปลี่ยนงาน ไปเสิร์ฟในสถานบันเทิง ได้เงินมากกว่า..
เหมือนเดิม ..คือ ..ขอทำงานเฉพาะกลางคืน ..ไม่เอาเงินเดือน..
ขยันเต็มที่ ..ได้ทิปวันละ 200-300 บาท
ตุ๊ก - เสาร์ - อาทิตย์ ได้ 500 บาท ..
ได้เงินส่งให้แม่ ..เป็นกอบเป็นกำ..
ซ่อมแซมบ้านใหม่ สร้างห้องน้ำใหม่..
ซื้อของใช้จำเป็น ซื้อเสื้อผ้าให้น้อง..ชีวิตเริ่มดีขึ้น
ก็ได้ไม่นาน ..ส่งครอบครัวนั้น ..มีแต่พยาบาลฯ
ภูมิต้านทานจากสารอยู่วัด 15 ปี ..ต้านทานอยู่ได้แค่ 2 ปี

หลังจากนั้น

ผองคิดเหล้า คิดการพนัน ..เที่ยวกลางคืน ..อยู่หญิงชฌียง..
ตกเป็นทาสเป็นนักเลง ..อยู่ในคอกนักเลง ..กินเหล้าวันละกลม ทุกวัน

บ่าย 3 โมงไม่ได้กินเหล้า มีกลิ่น ความแสบทุกชนิด หล่องหมด

เข้าไปเรียน บ่ายซ้อมกีฬา

เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อของโรงเรียน ได้รองแชมป์ กทม

เป็นทำงาน 6 หุ้มนะ เทียวจนถึงตี 3 ..

นอน ไม่เคยเป็นที แล้ววันไหนใครจะลากไปไหน ..

เข้าคืน 6 โมงเช้า ไปเรียนหนังสือ

ช่วงหนึ่งแม่ทนเห็นสภาพอย่างนี้ไม่ได้

ไ้รทางให้ไปอยู่ด้วย ..ผมไปพบแม่ทุกครั้งที่โทรมา

แต่ทุกครั้งก็ไปหาแม่ ..ตลอด 3 ปีเต็ม ๆ ..

ไม่เคยคุยกับแม่รู้เรื่อง เพราะแม่ ยืนไม่อยู่ ..

แม่เห็นสภาพ ร้องไห้ น้ำตาแทบเป็นสายเลือด

เห็นน้ำตาแม่ แล้วสงสาร และเสียใจ ที่ทำให้แม่ต้องร้องไห้

ตั้งใจเลิกทุกอย่าง .. กลับมาเป็นปกติ ..

แต่เลิกได้ไม่นาน 1 อาทิตย์ เพื่อจะมาลากเข้าวงอีกครั้งได้ ..

ใช้เวลาเลิกอยู่ 3 ปี ไม่สำเร็จ ..

สุดท้าย ตัดสินใจ สมัครเป็นทหารเกณฑ์

อยู่ในกรมทหาร 3 เดือน ช่วงเป็นทหารใหม่

ออกไปไหนไม่ได้ คงเลิกขายเหล้าทั้งหมดได้

ลาส่งไปประจำที่ .. น หัน 4 ร๑ .. เบียดกาย

เพราะมาอยู่ที่นี่ จึงทำให้รู้จัก ..

พ ๑ มบุญ วุฒิจร ผู้บังคับกองพัน ได้ดี ..

นับถือน้ำใจของ นายทหารภักคนนี้

และเข้าใจ ว่าทำไมลูกน้องถึงรักทุกคน
ขนาดไม่ยอมอ่านจดแล้ว ลูกน้องยังยกย่อง ไม่ช่วยปฏิบัติ

ฝึกเสร็จ 3 เดือน พอถึงช่วงนั้น เขมรแตก...
ผู้บังคับกองร้อย เรียกไปเห็นดีนิยาม...
ถามว่า ถ้าเราตาย... เราตายนี้ทั้งหมดยอมให้ใคร...
ถูกส่งไปอยู่ชายแดน ตรงแก้ว...
กลางคืน... มีเสียงปืนมาส่งมณฑลอุดรคืน

นี่คิดว่า เรามี ทำไมมาตายตั้งแต่ยังมีหนุ่ม ๆ
แต่ก็มาด้วยความยินดี...และเต็มใจนะ
เพราะ ได้รับทราบลูกใจว่า เราตาย เพื่อชาติ
ตายอย่างวีรบุรุษ ตายอย่างผู้กล้า...
เราตาย...เมื่อให้ที่น้องของเรา อยู่อย่างมีเกียรติ
ชายชาติทหาร ตายเสียดีกว่าอยู่อย่างผู้แพ้...
รู้สึกมีเกียรติ ชีวิตมีค่า

ผมยังจำได้แม่นว่า จนถึงบัดนี้
คนที่ไปลูกให้พวกเรามากเพิ่ม
ยอมตาย และเต็มใจมาตายเพื่อชาติได้... คือ
ร.ท. อุเทน หับโพธิ์ สุขุมอดจรัส ฯ

อยู่ชายแดนได้ไม่ถึงเดือน
ผมถูกเรียกตัวกลับมากองทัพฯ อยู่สาย 4 ส่งกำลังบำรุง
คอยทำหน้าที่ส่งอาวุธ และอาหาร ให้หน่วยที่อยู่ชายแดน

เจ้าชายวิกรมฯ..เจ้าใจคน..ทำงานดี..รวดเร็ว..
ทำเรื่องขอบรรจุ และแต่งตั้งโยกให้

ช่วงนั้น แม่ ไม่ทำงานเป็นที่เลี้ยงเด็กและทำครัว
ให้เขาสู้อำนาจการใหญ่ ของการบินไทย
เจ้าชายมาถามแม่ว่า ลูกชายเรียนจบหรือยัง..?
จบแล้วค่ะ

เจ้าการบินไทยไหน..เขากำลังเปิดรับสมัคร ?

แม่ไม่ถามผมสักคำ..ตอบตกลงทันที..

ผมไปสอบที่การบินไทย..

เขาเห็นว่าผมมีประสบการณ์ด้านอาหารมากเกือบ 10 ปี..

เลยส่งไปอยู่แผนก **ครัวการบิน...**

เลยต้องรับผิดชอบเรื่องการขนส่งสิ่งของ
และอาหารชีวิตทหาร ซึ่งผมรักมาก..
มาอยู่กับ เจ้าจำปี การบินไทย

ตอนนั้น ไก่มาก..

พนักงานการบินไทยน่าจะมีความหนา 4 - 5 พันคน..

คน 60 ล้าน..เราเป็น 1 ใน 5 พันคน..

ผมมีจำปีพิเศษนอก อะไรก็ดูดีไปหมด

สาว..ก็ไม่ต้องจีบ..มากินเราเอง..

ไปไหน..ผมก็ให้เกียรติ..บินดีด้วยครับ

น้องสาว..น้องชายทั้ง 2 คน พอเรียนจบ ก็เข้าการบินไทย ตามไป
ทดลอง ลูกคนขับใช้ ยากจน..ได้ทำงานการบินไทย ทั้ง 3 คน

นี่แหละ... บารมีแม่... มีที่แม่เป็น

ผมทำกิจการบินไทยได้ 2 ปี ..

สนามบินเวียนนาแอร์ไลน์ ซึ่งเป็นพี่เลี้ยงให้กิจการบินไทยอยู่ 20 ปี

ตั้งแต่ตอนที่เปิดสายการบินใหม่ ..

หมดสัญญากับการบินไทยพอดี ..

ประกาศรับสมัครงาน ไปบริหารสนามบิน ที่เปิดใหม่ ทั่วโลก

ตอนนั้น .. สนามติเนเวียน .. ได้ชื่อว่า ..

เป็นบริษัทที่บริหารสายการบิน และโรงแรม

ที่เก่งที่สุดในโลก มีระบบที่ดีที่สุดในโลก ..

ขณะที่เป็นพี่เลี้ยงการบินไทย ..

2 ปีที่ผมอยู่ .. การบินไทยติด 1 ใน 3 ของโลกทั้ง 2 ปี

เป็นแอร์ไลน์ที่ดีที่สุด 1 ใน 3 ของโลก

ผมอยากรู้ .. อยากได้ประสบการณ์การบริหารแบบมืออาชีพ

ว่าเรากำลังยังไป หรือดีที่สุดในโลก เก่งที่สุดในโลก

อยากเป็นนักบริหารมืออาชีพ .. อยากเป็นคนเก่งกับเขาบ้าง ..

เลยลาออกจากการบินไทย

ไปอยู่กับ SAS .. ประจำอยู่ต่างประเทศ 6 ปี ..

ได้ประสบการณ์พิเศษ ..

เข้าไปวางแผนและบริหารสนามบินใหม่

ใหญ่ที่สุดในโลก 2 สนามบิน .. ได้รับค่าจ้างอย่างสมเหตุ .. มากมาย

เดือนขึ้นเดือนค่าแรง .. เดือนเงินเดือนบ่อยมาก ..

จนต้องขอรับรองให้หยุด .. เพราะมีปัญหาเรื่องสุขภาพ ..

ตลอด 6 ปี .. ใช้เงินน้อยมาก .. เพราะบริษัทมีสวัสดิการ ดีมาก

เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย อาหารการกิน
ห้องเก็บของ พักผ่อน จ่ายให้หมด เลยไม่ต้องใช้เงิน
แม่ ส่งน้ำครึ่กมาให้ไปใช้ตลอด
ให้น้องสาว ผ่านเครื่องเงินไปให้
พออายุ 25 ปี มีเงินสดในธนาคารครบ 1 ล้านบาทพอดี
กับบ้าน 1 หลัง รถยนต์ 1 คัน
ทนคิดถึงบ้านไม่ไหว
ปรารถนา กับ อยากมีครอบครัว จึงลาออก

สรุปว่า ที่ตั้งเป้าชีวิตไว้ 4 อย่าง คือ
อยากเป็นสตาร์ทอัพ กับเงิน ทำมาหากินเครื่องเงิน
ไม่ได้เป็น แต่ได้ทำงานสายการเงิน ทำงานอยู่กับเครื่องเงิน
อยากดูแลสุขภาพอังกฤษได้
ก็พอรู้เรื่อง ไปหากินต่างประเทศได้...
อยากไปเที่ยวต่างประเทศ
ได้ไป 4 - 5 ประเทศ ในขณะที่ทำงานสายการเงิน
อยากมีเงิน 1 ล้านบาท ก่อนอายุ 25 ปี
ได้ครบ งานที่ตั้งเป้าไว้

ตอนที่หนีออกมาจากอาบอบนวด ปฏิญาณกับตนเองไว้ว่า
จะไม่ถูกต้องหัวผู้หญิง และเหลือเลข 4 ปี
ปรากฏว่า เลยกำหนดที่ปฏิญาณไว้ 4 ปี
นี่ 8 ปีแล้ว...ไม่เคยผ่านมีผู้หญิงได้อีกเลย...
เจ้าหล่อนี่สายการเงิน เธอมีสุขภาพดี มาอดสะพานให้เธอ
แต่ใจแข็ง ไม่อยากให้นมเสียใจ

จนถึงขณะนี้... เหล้า... บุหรี่... การพนัน... เทียนดำ...
หยุดหมด...

กลับมาถึงกรุงเทพฯ... เมื่อสี่คน...
เข้าไปอยู่ป่า... เวียน ๆ... ที่หลังเขาเมืองกาญจน์ 3 ปี
จากนั้น... จึงมารับจ้างบริหาร... ทางระบบและแก้ปัญหา...
ให้กับบริษัทหรือองค์กรที่มีปัญหา

ในช่วง 10 ปีหลัง... เป็น GM... ให้กับหลายบริษัท...
ทางระบบ... ทำแผน... และบริหาร
เพิ่มยอดขาย... จากปีละ 25 ล้าน... เป็น 100 กว่าล้าน...
จากเดือนละ 13 ล้าน... เป็นเดือนละ 75 ล้าน
เอาประสบการณ์จาก... SAS มาประยุกต์ใช้
ประสบความสำเร็จ... สูงมาก...
รับเงินเดือน... เดือนละทอนแสน... ตอนนั้นค่าตัวเดียวเดือนละ 2 บาท
เมื่อตอนอายุ 30 ต้น ๆ... ปี 2532
ทำให้แมกภาคภูมิใจ... และมีความสุขมาก
ลุยไปทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี...

แต่การตั้งเป้าที่สูงมาก... ถึงแม้จะเป็นความท้าทาย...
แต่ผลเสียก็มีตามมา... คือ... ผมต้องทำงานหนักมาก
เข้า... ประชุมตามงานให้เป็นไปทางแผน...
บ้าง... ประชุมกับหน่วยงานภายนอก... เป็น... เห็นเอกสาร
กลางคืน... ปรึกษางานกับเจ้าของบริษัท
กลับถึงบ้าน 5 โมง... อย่าน้ำเสร็จ... เอาหมอนมาหนุน...

วางแผน ..เขียนแผน ..ปรับแผน ..จนถึงปี 2 ..ปี 3 ..จึงเข้านอน
เป็นอย่างนี้ทุกวัน ..

แล้วที่สำคัญ ..เดินทางเยอะมาก ..
ต้องเดินทางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ..
ไม่ได้หยุดได้หย่อน ..จนเห็นเครื่องบินแล้วอยากจะอ้วก ..
มีความรู้สึก ว่า ..ตัวเองใช้ชีวิต ..หาจุดกินไป ..
ชิ้นทำงานอย่างนี้ ..คงอยู่ได้อีกไม่เกิน 10 ปี ..
จึงตัดสินใจ ..หยุด ..
ออกมาทำธุรกิจของตัวเอง ..เอาแค่พอกิน ..ไม่อดตาย
แต่ชีวิตมีความสุข ..พอแล้ว ..

ออกมาเปิดบริษัท ทำเพลงอยู่ระยะหนึ่ง ..
แล้วเปลี่ยนไปทำทอล์กโชว์ ..
สร้างนักพูด ..จนโด่งดังหลายคน ..
เช่น พ.อ.นพ. พงศักดิ์ จังคณา ..นพ.สุกมล วิภาวิพลกุล
2 ทนายช่าส์ ..
ทนายวันชัย สอนศิริ ..ทนายประมาณ เมืองวิมลธรรม

ตอนนี้ ..อยากเกษียณตัวเอง ..เลยมานั่งเขียนหนังสือ ..
ตอนเป็นก็เล่นกีฬา ..แบดมินตัน ..มีความสุขดี ..
อนาคต ..จะเป็นยังไงต่อ ..ยังไม่รู้ ..
เกษียณก็ ..จะเป็นตัวก่อกวน ..
ถ้าเขียนหนังสือ ..แล้วไม่อดตาย ..จะทนเขียนต่อไป ..

นี่คือประวัติ ..แบบย่อที่สุดในชีวิต

ໂພສະນາ...

คุยกันหน่อย...

ท่านผู้อ่านที่เคารพครับ ผมเขียนหนังสือมาแล้ว 22 เล่ม...
แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

กลุ่มที่ 1...สุดยอดหนังสือดี... ถ้าไม่ได้อ่าน จะพลาดโอกาสที่ดีของชีวิต...
ในกลุ่มนี้มี 15 เล่ม อ่านเรียงลำดับตามนี้ครับ

• ดีที่สุดในโลก...

- หยุด ความแค้น ที่ไร้ค่าคุณ

• ถ้าไม่ได้อ่าน...จะพลาดโอกาสที่ดีของชีวิต...

- ฮา...สุดขีด 0...วางมือหมด มาหัวร่อหน้าไม้ เล่ม 1

- ฮา...สุดขีด 1...เทพศึกษา...

- ฮา...สุดขีด 9...ล้างที่คิด...ชีวิตจึงต่าง...

• สุดยอดหนังสือดี...

- ฮา...สุดขีด 4...อารมณ์ขัน...พระหย่อม เล่ม 1

- ฮา...สุดขีด 5...ตลกหัวเราะฮา...คู่ฮาเล่หมวยแสบ เล่ม 1...

- ฮา...สุดขีด 11...วางมือหมด...มาหัวร่อหน้าไม้... เล่ม 2...

- คิดเป็น...รวยก่อน เล่ม 1...อยากรวย...ต้องคิดให้เป็น

- คิดเป็น...รวยก่อน เล่ม 2...จบ! 4...ก็รวยเศรษฐีได้...

- ฮา...สุดขีด 6+8+10...รวมฮิต...อารมณ์ขันพระหย่อม

- เขียนเป็น...รวยก่อน เล่ม 1...เส้นทางสู่นักเขียนมืออาชีพ...

- เขียนเป็น...รวยก่อน เล่ม 2...เขียนหนังสืออย่างไร...ให้ขายดี...

กลุ่มที่ 2...หนังสืออ่านสนุก...คลายเครียด...อารมณ์ดี...

ตลกนักพูด...

- ฮา...สุดขีด 2-3...เหลี่ยมองศา...

- ข้า...สุดขีด...

สาระไม่แคร์...ตอนหลออย่างเดีย...

- ฮา ลุคคิด ภาคพิเศษ 1 หัวใจดาว
- ฮา ลุคคิด ภาคพิเศษ 2 หัวใจดาว

* คำคม+อารมณ์ขัน...

- * ฮา ลุคคิด 7 คำคม+อารมณ์ขัน

หนังสือของหมอทุกเล่ม...เป็นหนังสือสร้างฮารสสังคม...
ไม่เน้นการโต้เถียงค่าความดี...และเห็นคุณค่าของความดี
เมื่อเปรียบกันไว้

ทุกเล่ม...เป็นสรุปยอดหนังสือดีๆ...
แล้วถ้าท่านซื้อตามคำโฆษณาของหมอไปแล้ว

อ่านจบ...แล้วรู้สึกไม่ประทับใจ...ผมคืนเงินให้ 2 เท่า...
หรือ...อ่านจบแล้ว...ไม่อยากหยิบหนังสือไว้...
ส่งคืนฟรี...ผมรีบคืนให้เต็มราคาทันทีโดยไม่...
หรือ...อ่านจบแล้ว...เขาแปลผิด...เขาพิมพ์ผิดไปอ่าน...ก็ได้...
หนังสือของหมอทุกเล่ม...ผมรีบคืนหากอ่านฟรี...
ฝึกขาด...แปลผิด...เขียนผิด...โพสผิด...
ผมรีบคืนหมด

ผม...ไม่ได้ทำหนังสือ...เพราะอยากรวย...

แต่...ผมทำหนังสือ...เพราะ...อยากให้คนไทยได้อ่านสรุปยอดหนังสือดี...
แค่เล่มละ...กว่าผมจะเขียนออกมาได้...ใช้เวลาอย่างมาก...
ผมจึงกล้าถามกันว่า

หนังสือของหมอทุกเล่ม...จะไม่ทำไว้ทำหนังสือฟรี...
ไม่ต้องซื้อ...ไม่ต้องอ่าน...

ถ้าสนใจจริง...อ่านเสร็จแล้ว...โทรมาคุยกัน

วีรวัฒน์...จากสวนหิน

สมัคร...ฮาวทู...

01-6388004

2017-2018

[illegible]

PT_สต็อก 2-3 (กรณีการโอนสต็อก)	145	1278
PT_สต็อก 3... (กรณีรับ/โอนสต็อก)	145	1278
PT_สต็อก_สถานะปิดการ 1 (สถานะไม่เสร็จ...สถานะของว่างสต็อก)	145	1278
PT_สต็อก_สถานะปิดการ 2 (สถานะไม่เสร็จ...สถานะของว่างสต็อก)	145	1278
PT_สต็อก 1	145	1278
PT_สต็อก 2	145	1278
PT_สต็อก 3	145	1278

หน้าสี่ขงคณ ๑๔๗๖ ใต้พระพุทธรูป ขึ้นเป็น ๓๑๖

Marketing Management

- **Marketing Management:** is the process of planning, implementing, and controlling the marketing mix to achieve the organization's goals and objectives.
- **Marketing Mix:** consists of four elements: Product, Price, Promotion, and Place.
- **Product:** is the goods or services that a company offers to its customers.
- **Price:** is the amount of money that a customer pays for a product or service.
- **Promotion:** is the communication of the benefits of a product or service to the target market.
- **Place:** is the distribution channel through which a product or service is made available to the target market.

1997. 10. 10. 1997. 10. 10.

1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.

1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.

1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.

1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.
1997. 10. 10. 1997. 10. 10.

1997. 10. 10. 1997. 10. 10.